Η Νεότης

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 37
24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1939 - Δ'.

Ἡ Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞᾶ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχους 37 – 24 Ἰουνίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ) Δρ.	160 — 200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » »	80 — 100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » »	40 — 50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας	1
Ἀμερικῆς Δολ.	6
Αἰγύπτου Λίρ.	1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματείαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φερούσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου Ε. Α. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Ἡ «Νεολαία» εἶναι ἀσφαλῶς τὸ μοναδικὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς πλουσίας ὕλης του, τῆς ἐθνικῆς, ἱστορικῆς καὶ ἐγκυκλοπαιδικῆς, τῶν ψυχαγωγούντων ἀλλὰ καὶ ἠθικοποιούντων ἀναγνωσμάτων του, δὲν ἀπομακρύνει τὸν ἀναπαυόμενον μαθητὴν ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ κύκλου, ἀλλὰ τοὐναντίον τονώνει καὶ τὰς γνώσεις καὶ τὸ πνεῦμά του, ὥστε ἀκόπως νὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδάς του κατὰ τὸν Ὀκτώβριον. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ αἱ Σκαπάνισσαι μὲ τὴν «Νεολαίαν», ἐκτὸς τῶν ἄλλων, διατηροῦσι πλήρη τὸν πνευματικόν των σύνδεσμον πρὸς τὴν ὅλην Ὀργάνωσιν, τὴν κίνησιν τῆς ὁποίας εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεώς της παρέχει μὲ τόσην ἐνημερότητα ὡς ἐπίσημον ὄργανόν της.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐργαζομένη νεότης εἰς τὴν «Νεολαίαν» εὑρίσκει ἐκεῖνο ἀκριβῶς, τὸ ὁποῖον τὴν προάγει πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ τὴν ἐνισχύει εἰς τὸ κύριον ἔργον της.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΝ ΠΡΟΣ 4% ΕΤΗΣΙΩΣ

Ἐσωτερικοῦ ἀπὸ δραχ. 1 ἕως 100.000.—
Ἐξωτερικοῦ » » 1 » 500.000.—
Κεφάλαιον κατατεθέν Δραχ. 3.760.000.000.—

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους καὶ δι' ὅλων τῶν ἀγροτικῶν διανομέων.—Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιοῦνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.—Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν καταθέσεων, ἤτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχονται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.—Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμιεύσεως, τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον διαθέτει εἰδικοὺς καλλιτεχνικοὺς κουμπαράδες, πωλουμένους εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους.—Ὅταν ἔχετε ἕνα κουμπαρᾶ δύνασθε νὰ ἐξυπηρετήσετε κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰς οἰκονομίας σας, διότι συνηθίζετε εὐκολώτερα στὴν ἀποταμίευσι.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Βασίλειος

ΚΑΝΟΝΑΣ ΖΩΗΣ

Θὰ συνεχίσωμε ἐπάνω στὸ ἴδιο θέμα ποὺ ἐξετέθεσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο, παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τοὺς θαυμασίους λόγους τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τοὺς νέους. Τοὺς λόγους, ποὺ τοὺς δίδει ἰδιαιτέραν ἐπικαιρότητα ἡ ἐποχὴ τοῦ χρόνου. Ἡ ἐποχὴ ποὺ χιλιάδες νέων εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πάρουν τὴ μεγάλη τους ἀπόφασι. Νὰ ἐκλέξουν τὸ στάδιο ποὺ θ' ἀκολουθήσουν στὴ ζωή τους.

Ἐξηγήσαμε στὸ προηγούμενο φύλλο τὰ ἄτοπα καὶ τὶς ζημίες, τὶς ἀτομικὲς καὶ τὶς γενικὲς ζημίες, ποὺ θὰ ἦτο ἀναπότρεπτο νὰ προκύψουν ἂν ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ἐκλογὴ ἦτο κακή. Ἐδείξαμε καὶ ὠνομάσαμε τὴν πηγὴ καὶ τὴν αἰτία τῆς κακῆς ἐκλογῆς. Ἐδείξαμε καὶ ὠνομάσαμε ἐπίσης τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἠμπορεῖ ὁ καθένας νὰ ξεφύγῃ τὸν κίνδυνο τῆς κακῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς κακῆς ἐκλογῆς, ποὺ θὰ βαρύνῃ ἐπάνω του καὶ ἐπάνω στὸ σύνολο, γιὰ ὅλη τὴ ζωή.

Οἱ λόγοι τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἁπλοῖ, λακωνικοὶ καὶ σαφεῖς, ὅπως εἶναι πάντα σαφὲς τὸ σοφόν, δείχνουν καθαρὰ αὐτὸν τὸν τρόπο. Καὶ δὲν εἶναι μόνον ποὺ δείχνουν τὸν τρόπο. Δίνουν καὶ τὸ ἴδιο τὸ κλειδὶ τῆς σωστῆς ἐκλογῆς. Ἀσφαλίζουν τὸν καθένα ἀπὸ τὸ μοιραῖο λάθος, ποὺ καὶ τὴν ἰδική του τὴν ἀτομικὴ ζωὴ θὰ συνέτριβε καὶ θ' ἀφαιροῦσε ἀπὸ τὸ σύνολο καὶ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία τοῦ συνόλου γόνιμη δύναμι. Εἴδαμε ποῦ μπορεῖ, ποῦ εἶναι μοιραῖο νὰ καταντήσῃ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ δὲν θὰ εἶχε ἄλλην θεμελίωσιν ἀπὸ τὸ πῶς νὰ γίνῃ κάτι καὶ νὰ φθάσῃ κάπου. Τώρα θὰ πάρωμε τὸν ἄλλον τύπο, αὐτὸν ποὺ ἦταν ὡς τώρα σπανιώτερος εἰς τὴν ζωήν μας. Τὸν τύπο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ θέλει ὁ Ἀρχηγός. Αὐτὸν ποὺ δὲν ξεκινᾷ νὰ γίνῃ, ἀλλὰ νὰ κάμῃ κάτι. Αὐτός, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ θὰ θέσῃ στὸν ἑαυτό του τὸ δίλημμα τῆς ἐκλογῆς, τὸ πρῶτο ποὺ θὰ σκεφθῇ θὰ εἶναι ἕνα πρᾶγμα. Νὰ εἶναι ἀληθινὸς μὲ τὸν ἑαυτό του. Καὶ τὸ νὰ εἶναι κανεὶς ἀληθινὸς μὲ τὸν ἑαυτό του ἀπαιτεῖ κάτι ἄλλο. Νὰ εἶναι αὐστηρὸς καὶ δίκαιος στὴν κρίσι του γιὰ τὸν ἑαυτό του. Νὰ ἔχῃ ζυγιάσει τὸν ἑαυτό του ἔτσι, ποὺ νὰ ξέρῃ περίπου, ἂν ὄχι ἀκριβῶς, τὸ ἴδιο του τὸ βάρος καὶ τὴ δύναμί του ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλαττώματα καὶ τὶς ἀδυναμίες του. Αὐτὴ ἡ προϋπόθεσις τοῦ αὐτοελέγχου, ποὺ δὲν χρειάζεται σχεδὸν καθόλου στὸν ἄνθρωπο ποὺ δὲν θέτει στὸν ἑαυτό του ἄλλον σκοπὸ παρὰ τὸ πῶς νὰ γίνῃ κάτι καὶ νὰ πιάσῃ τόπο μὲ κάθε τρόπο, εἶναι

ἀπαραίτητη γιὰ τὸν ἄλλο, γιὰ τὸν τύπο ποὺ ἔνοιωσε πῶς τὸ νὰ γίνῃ κανεὶς δὲν εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ σκοπός, παρὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἔχει καὶ πρόκειται νὰ κάμῃ κάτι. Γι' αὐτὸν τὸν δεύτερο τύπο, ποὺ ἔνοιωσε ὅτι μόνο ἐκεῖνο ποὺ θὰ κάμῃ θὰ δικαιώσῃ καὶ στὴν ἰδική του καὶ στῶν ἄλλων τὴ συνείδησι τὸ νὰ γίνῃ κάτι, ὅλη ἡ ὄψις ἀλλὰ καὶ ἡ προοπτικὴ ὅλη τῆς ζωῆς ἐμφανίζεται ἀλλοιώτικη. Αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ γελιέται οὔτε νὰ γελᾷ τὸν ἑαυτό του καὶ τοὺς ἄλλους. Εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ λυτρωμένος ἀπὸ τὸ ψεῦδος. Εἶναι ἀληθινός ὁ ἴδιος καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἀληθινὸς δὲν μπορεῖ νὰ ξεγελασθῇ οὔτε νὰ ξεγελάσῃ τὸν ἑαυτό του μὲ τὴν ἐξωτερικὴ λάμψι καμμιᾶς ἐπιτυχίας, ποὺ δὲν φέρνει τὴ δικαίωσί της μέσα της. Ποὺ δὲν δικαιώνεται ἀπὸ τὰ ἴδια της τὰ ἔργα. Φυσικὰ ὁ τύπος αὐτὸς δὲν θὰ μπορῇ νὰ βρίσκῃ ποτὲ ἱκανοποίησι σὲ κάτι ποὺ θὰ εἶναι ἄδειο καὶ κούφιο. Δὲν θὰ τοῦ λείπῃ βέβαια — ἐκτὸς μόνον ἂν δὲν εἶναι φυσιολογικὸς καὶ φυσιολογικὰ ὁμαλὸς ἄνθρωπος — οὔτε ἡ θέλησις οὔτε ἡ ὄρεξις νὰ προκόψῃ καὶ νὰ πάῃ μπροστά. Θὰ εἶναι φιλόδοξος καὶ τολμηρός, ὅπως πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὅπως εἶναι κάθε φυσιολογικὰ ἄρτιος ἄνθρωπος. Θὰ διαφέρῃ ὅμως ἀπὸ τὸν ἄλλον τύπο, ποὺ ἔχομε περιγράψει στὸ προηγούμενο ἄρθρο, ἀπὸ τὴν ἀπόφασι νὰ εἶναι ἀληθινὸς καὶ νὰ κάμῃ καὶ τὴν ζωή του ἀληθινὴ καὶ γεμάτη, ὅπως εἶναι ἀληθινὴ καὶ γεμάτη ἡ ζωὴ τοῦ δένδρου, ποὺ κάμνει καρπό. Θὰ τρέξῃ βέβαια κι' αὐτὸς στὸ στίβο τῆς ζωῆς καὶ θὰ θέλῃ νὰ φθάσῃ. Γιατὶ ἡ θέλησις τοῦ νὰ τρέχῃ καὶ νὰ φθάνῃ ὑπάρχει στὸν κάθε ζωντανὸν ἄνθρωπο. Ἀλλὰ καὶ ὅταν θὰ τρέχῃ θὰ εἶναι αὐστηρὸς μὲ τὸν ἑαυτό του καὶ δίκαιος μὲ τοὺς ἄλλους. Καὶ αὐτή του ἡ ἀρετή, ποὺ θὰ πηγάζῃ πάντα ἀπὸ τὴν πρωταρχική του ἀπόφασι νὰ εἶναι ἀληθινός, θὰ εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ τὸν συγκρατῇ ἀπὸ τὸ νὰ τρέχῃ ἄσεμνα καὶ ν' ἀσχημίζῃ καὶ τὸν στίβο καὶ τὸν ἑαυτό του καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τὴ ζωή. Θὰ τὸν συγκρατῇ καὶ θὰ τὸν σώζῃ ἀπὸ τὸ ἄθλιο ποδοπάτημα καὶ τὸν χυδαῖο διαγκωνισμὸ τὸ ἀπόθεμα τοῦ αὐτοσεβασμοῦ, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ξεκινήσῃ. Κι' ἐπειδὴ θὰ ὑπάρχῃ αὐτὸ τὸ ἀπόθεμα καὶ ἐπειδὴ δὲν σέβεται τοὺς ἄλλους παρὰ ἐκεῖνος μόνο ποὺ δὲν σέβεται τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του, θὰ εἶναι ὁ δρόμος του μέσα στὸ στίβο τῆς ζωῆς ἀπηλλαγμένος ἀπὸ κάθε ταπεινότητα καὶ ἀπὸ κάθε ἀσχημία. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπόφασι ποὺ πῆρε ξεκινῶντας θὰ εἶναι νὰ κάμῃ κάτι καὶ μὲ αὐτὸ ποὺ θὰ κάμῃ νὰ δικαιώσῃ τὴ ζωή του, δὲν θὰ τοῦ λείπῃ ὁ ἀνδρισμὸς ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ τιμᾷ τοὺς συνοδοιπόρους του τῆς ζωῆς καὶ τοὺς συναθλητὰς τοῦ κοινοῦ στίβου καὶ ν' ἀναγνωρίζῃ, χωρὶς αἴσθημα κατωτερότητος, ἀλλὰ ὑπερήφανα καὶ μὲ χαρὰν ἀληθινή, τὰς ἐπιδόσεις τῶν συναθλητῶν του καὶ νὰ κρατήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἤρεμος καὶ μὲ ὅλη τὴ γαλήνη τῆς ἀληθινῆς ἀνωτερότητος, τὴ θέσι ποὺ τοῦ ἀνήκει, ἀφίνοντας μὲ ἴση γαλήνη σ' ἐκείνους τὴ θέσι ποὺ μὲ τὴν ἀξιωσύνη τους κατέκτησαν.

Ἔτσι ἀκολουθῶντας τὸ λόγο τοῦ Ἀρχηγοῦ, ποὺ ἐλέχθη γιὰ νὰ δώσῃ στοὺς νέους ποὺ τὸν ἄκουαν ἕναν πρακτικὸ τρόπο ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τῆς κοινωνικῆς των σταδιοδρομίας καὶ ποὺ ἅμα τὸν ἀναλύῃ κανεὶς εἰς ὅλο του τὸ βάθος συναρμολογεῖ ἠθικὸν κώδικα πλήρη καὶ κανόνα ζωῆς, δὲν βρίσκομε μόνο τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ στὴν καλλίτερη λύσι τοῦ προβλήματος ποὺ ἀπασχολεῖ τὸ μεμονωμένον ἄτομον, ἀλλὰ προχωροῦμε πολὺ μακρυὰ καὶ δίδουμε λύσι στὸ πλέον ἀγωνιῶδες πρόβλημα τῆς ἐποχῆς, στὸ ἴδιο τὸ καθολικὸ κοινωνικὸ πρόβλημα. Γιατὶ φθάνει νὰ θέλωμε νὰ βλέπωμε καθαρά, ἔξω ἀπὸ τυποποιημένες θεωρίες, ποὺ ἔχουν κι' ὅλας καταπέσει καὶ χρεωκοπήσει στὶς ἀπόπειρες ποὺ ἔγιναν νὰ ἐφαρμοσθοῦνε πρακτικῶς καὶ ἐστοίχισαν στὸν κόσμο καὶ στὴν ἀνθρωπότητα καταστροφὲς καὶ θυσίες ὅσες δὲν ἐπροξένησεν ὁ παγκόσμιος πόλεμος σ'ὅλη του τὴ διάρκεια — μιὰ θὰ βροῦμε καὶ μοναδικὴ αἰτία καὶ πηγὴ κάθε κοινωνικῆς ἀναστατώσεως καὶ κάθε κοινωνικῆς μεταβολῆς, εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς. Τὴν κατάπτωσι καὶ τὴν χρεωκοπία τῶν ἡγετικῶν δυνάμεων καὶ τῆς ἰθυνούσης Κοινωνίας. Καὶ αἱ ἡγετικαὶ δυνάμεις τῆς Κοινωνίας ξεπέφτουν καὶ χρεωκοποῦν κατὰ κανόνα καὶ μοιραίως ἐκεῖ ὅπου, γιὰ ὅποιον λόγο, εἰς τὴν διεκδίκησιν τῆς κοινωνικῆς ἡγεσίας ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ αὐστηρὰ τὸ κριτήριον τῆς ἀληθινῆς ἀξίας. Ἀλήθεια, μιὰ Κοινωνία, ποὺ ἐξέχασε καὶ παρέλειψε ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ τοὺς νέους της «νὰ κάμουν» καὶ ἀνέχεται αὐτοὺς ποὺ θέλουν μόνο «νὰ γίνουν», φέρει μέσα της ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς παρακμῆς καὶ τῆς φθορᾶς καὶ εἶναι καταδικασμένη νὰ πέσῃ. Γιατὶ δὲν εἶναι καθόλου — κι' ἂς λέγουν ὅ,τι θέλουν οἱ πιστοὶ τοῦ ἱστορικοῦ ὁλισμοῦ — ἡ πάλη γιὰ τὴν διεκδίκησι τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν ὁ νόμος ποὺ κυβερνᾷ τὴν ἱστορία, ἀλλὰ ἡ ἁμιλλα γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς κοινωνικῆς ἡγεσίας. Καὶ ὅταν τὴν κοινωνικὴ ἡγεσία ἀσκοῦν οἱ ἄξιοι, οἱ καλλίτεροι, οἱ πραγματικὰ ἄριστοι, ἡ Κοινωνία ἱεραρχεῖται αὐτομάτως, γιατὶ ἡ ἱεραρχία ὑπάρχει εἰς τὴν ἀνθρώπινη φύσι καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε πιὸ ἀνθρώπινο καὶ πιὸ φυσικὸ ἀπὸ τὸ νὰ δαμάζεται ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὴν ὑπεροχὴ τοῦ ὁμοίου του, φτάνει ἡ ὑπεροχὴ νὰ εἶναι ὄχι μονάχα πραγματική, ἀλλὰ καὶ πλήρης.

Κδς.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΗΝΩΜΕΝΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΛΟΝΗΤΟΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΠΟΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ κ. ΓΚΑΦΕΝΚΟ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝ ΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΜΕΓΑΛΗΝ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΝ»

«Κύριε Ὑπουργὲ καὶ ἀγαπητὲ φίλε,

«Ἡ παρουσία σας ἐδῶ ἀποτελεῖ μίαν λαμπρὰν ἐκδήλωσιν τῆς ἀκαταλύτου φιλίας καὶ τῆς στενῆς ἀλληλεγγύης ἡ ὁποία συνδέει τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

»Ἀλλὰ συγχρόνως ὑπογραμμίζει τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν μας ὅπως ἔλθωμεν ἐκ νέου εἰς ἐπαφὴν μετὰ τὴν τελευταίαν συνάντησίν μας εἰς τὸ Βουκουρέστιον καὶ ὅπως ἐντὸς μιᾶς ἀτμοσφαίρας ἐγκαρδιότητος καὶ ἐμπιστοσύνης ἀνταλλάξωμεν τὰς σκέψεις μας ἐπὶ τῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τόσον τὰς δύο χώρας μας, ὅσον καὶ τὸ σύνολον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ἐνώπιον μιᾶς διεθνοῦς καταστάσεως, ἡ ὁποία γεννᾷ τὰς σοβαρωτέρας τῶν φροντίδων, ἀλλ' ἡ ὁποία ἐλπίζομεν σταθερῶς ὅτι θέλει ἐξελιχθῆ συντόμως πρὸς τὸν κατευνασμὸν καὶ τὴν συνεννόησιν.

»Θὰ ἦτο ἄρνησις τῆς λογικῆς τὸ νὰ ὑποθέσῃ κανείς, ἔστω καὶ πρὸς στιγμήν, ὅτι οἱ ἐξέχοντες πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι διαχειρίζονται τὰς τύχας τοῦ κόσμου δὲν ἐμπνέονται ὑπὸ τῆς αὐτῆς φιλειρηνικῆς θελήσεως ἡ ὁποία ἐμψυχώνει ὅλους τοὺς λαούς.

»Αἱ δύο χῶραί μας, ἐμφορούμεναι ὑπὸ κοινοῦ ἰδεώδους, συνδεόμεναι διὰ μιᾶς φιλίας τὴν ὁποίαν ὁ χρόνος κατέστησεν ἰσχυροτέραν, ἡνωμέναι διὰ τῆς ταὐτότητος τῶν συμφερόντων των καὶ τῶν παραδόσεών των, δὲν ἔπαυσαν νὰ ἀφιερώνουν τὴν δρᾶσιν των εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς εἰρήνης».

«Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ θερμή σας ὑποδοχὴ καὶ οἱ φιλόφρονες καὶ ὡραῖοι λόγοι σας ἠδέησαν ἔτι περισσότερον τὴν συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθημεν προσεγγίζοντες τὰ ἑλληνικὰ παράλια. Ἡ τόσον στοργικὴ καὶ τόσον ἐγκάρδιος ἀτμόσφαιρα, ἡ ὁποία μᾶς περιβάλλει ἐνταῦθα, ἐξυπνᾷ ἐντὸς μας τὸ ἰσχυρὸν αἴσθημα τῶν ἀναμνήσεων καὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἑνώνουν ἀδελφικὰ τὸν ἑλληνικὸν καὶ τὸν ρουμανικὸν λαόν.

»Γνωρίζετε ἀναμφιβόλως ὅτι ἀπὸ τῆς τελευταίας μας συναντήσεως ἐπεχείρησα μακρὸν ταξίδιον ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας ὡς ἐκπρόσωπος τῆς χώρας μου καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Καρόλου. Ὅταν, σήμερον, διέκρινα μακρόθεν ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν τῶν Ἀθηνῶν τὸν Ἱερὸν Βράχον καὶ τοὺς λευκοὺς στύλους τοῦ ναοῦ τῆς Θεᾶς τῆς Σοφίας, ἠννόησα ὅτι ἔφθασα εἰς τὸ τέρμα τοῦ ταξιδίου μου. Ὁ ναὸς οὗτος μὲ τὰς τελείας του ἀναλογίας μήπως δὲν ἐκφράζει τὴν ἰδέαν τῆς ἑνότητος τῆς Εὐρώπης, κληρονόμου τοῦ λαμπροτέρου πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ποτέ, καὶ μὲ τὰ θαυμάσια καὶ ὅμως θλιβερὰ ἐρείπιά του ἀποτελεῖ βαρυσήμαντον προειδοποίησιν δι' ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ ἤθελον νὰ καταστρέψουν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸ κοινὸν κληροδότημα;

»Ἐδώσαμεν εἰς τὴν συνεννόησίν μας τὸ ὄνομα τῆς κεντρικῆς ἐκείνης ὁροσειρᾶς, ἥτις ὑψοῦται ἐν τῷ μέσῳ τῶν χωρῶν μας. Ἀλλ' ἡ ὁροσειρὰ τῶν Βαλκανίων δὲν ἐξήσκησε ποτὲ ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν, οὔτε ἐπὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ἡ ὁποία φθάνει σήμερον μέχρι τῶν κρασπέδων τῶν Ἄλπεων, οὔτε ἐπὶ τῆς Ρουμανίας, τῆς ὁποίας ὁ λαὸς ζῇ ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν Καρπαθίων, οὔτε ἐπὶ τῆς Τουρκίας, ἥτις ἔχει τὰ εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ὄρη της, οὔτε τέλος ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας οἱ Θεοὶ εἶχον πάντοτε τὴν κατοικίαν των εἰς τὸν Ὄλυμπον. Ἐὰν ἠθέλομεν νὰ θέσωμεν τὴν συνεννόησίν μας ὑπὸ τὸ ἔμβλημα ἑνὸς προστατευτικοῦ ὄρους, θὰ εἴχομεν ἐκλέξει τὸν μικρότερον ἐξ ὅλων τῶν λόφων, ἐκεῖνον, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποίου αἰσθανόμεθα τὴν χαρὰν ὅτι εὑρισκόμεθα σήμερον μεταξὺ ὑμῶν καὶ ὁ ὁποῖος, παρὰ τὸ μικρὸν του ὕψος, κυριαρχεῖ, ὑπὲρ τὰς 3.000 ἔτη, ὅλων τῶν κορυφῶν».

Η ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ὁ δημοσιευθεὶς τὴν περασμένην ἑβδομάδα περὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως νόμος συνεχίζει καὶ συμπληρώνει τὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν, ποὺ ἤρχισεν ἀμέσως μετὰ τὴν αὐγουστιανὴν μεταβολήν. Ἡ ἔννοια καὶ οἱ σκοποὶ τῆς μεταρρυθμίσεως δὲν εἶναι καθόλου ἄγνωστοι εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Νεολαίας». Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη μηνῶν ἡσχολήθημεν ἐν πλάτει μὲ αὐτοὺς τοὺς σκοπούς. Ἤδη πολὺ πρὸ τῆς αὐγουστιανῆς μεταβολῆς εἶχε γίνει ἀντίληπτὸν ἀπὸ ὅλους ὅτι ἡ μέση ἐκπαίδευσις, μονοπλεύρως καὶ μονομερῶς κλασσική, μὲ τὸν πληθωρισμὸν τῶν γυμνασίων καὶ τῶν ἡμιγυμνασίων, εἶχεν ἀποβῆ κέντρον ἐκτροπῆς τῆς νέας γενεᾶς τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ κάθε γόνιμον καὶ παραγωγικὴν ἐργασίαν καὶ ἑστία δημιουργίας πνευματικῶν προλεταρίων, τοὺς ὁποίους ἦτο ἀδύνατον ν' ἀπορροφᾷ καὶ ν' ἀπασχολῇ ἐπωφελῶς ἡ ἑλληνικὴ Κοινωνία καὶ ἡ συνέχισις τῆς αὐξήσεως τῶν ὁποίων, ἦτο πεπρωμένον νὰ περιπλέκῃ ἀκόμη περισσότερον τὸ ἤδη ἄλλως τε ἀρκετὰ πολύπλοκον καὶ δυσχερές, τότε ἰδίως, κοινωνικὸν ζήτημα τῆς χώρας.

Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία προῆλθεν ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου, ἦτο ὁποχρεωμένη μεταξὺ τόσων ἄλλων ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, καὶ φυσικὰ νὰ τὸ ἀντιμετωπίσῃ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ νέον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἔφερε μαζί της καὶ ποὺ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐργασίας καὶ τῆς παραγωγικῆς ἀπασχολήσεως τῶν δυνάμεων τοῦ Ἔθνους ἦτο πνεῦμα ὀρθὸ προσανατολισμοῦ καὶ ἁρμοδίας χρησιμοποιήσεως ἰδιοφυῶν καὶ ἱκανοτήτων. Οἱ θεσπισθέντες ἀμέσως μετὰ τὴν αὐγουστινιανὴν μεταβολὴν περιορισμοὶ τῆς κλασσικῆς ἐκπαιδεύσεως, διὰ τῆς καταργήσεως ἑνὸς ἀριθμοῦ ἡμιγυμνασίων καὶ γυμνασίων, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ ρύθμισις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτήρια, δὲν ἠμποροῦσαν νὰ εἶναι παρὰ μέτρα ἀμέσου καταστολῆς μιᾶς ἐπικινδύνου ροπῆς, ἡ ὁποία ὤφειλε νὰ καταπολεμηθῇ ριζικῶς, εἰς τὴν πηγήν της, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ περιορισθῇ ἡ ἔντονος καὶ χαρακτηριστικῶς ἑλληνικὴ ἔφεσις τῶν νέων πρὸς τὴν μάθησιν καὶ τὴν παιδείαν. Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἐτίθετο ἦτο νὰ ρυθμισθῇ λογικῶς καὶ νὰ καθοδηγηθῇ ἡ ἐκπαίδευσις κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε καὶ ἡ φυσικὴ ἔφεσις τῶν νέων πρὸς τὴν παιδείαν νὰ μὴ περιορίζεται, νὰ δίδωνται ὅμως εἰς αὐτοὺς εἰς τὰ σχολεῖα τὰ ἐφόδια μὲ τὰ ὁποῖα καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀτομικοῦ των βιοπορισμοῦ καὶ τῆς κοινωνικῆς των σταδιοδρομίας νὰ λύεται κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν καὶ νὰ τροφοδοτοῦνται ἐπαρκῶς ὅλοι οἱ κλάδοι καὶ ὅλοι οἱ τομεῖς τῆς ἐθνικῆς ἐργασίας μὲ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἀνάπτυξίν των στελέχη τόσον κατ' ἀριθμὸν ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως καταρτίσεως. Διότι μὲ τὸ παλαιὸν ἐκπαιδευτικὸν σύστημα συνέβαινε τοῦτο. Ἐνῷ ηὔξανον συνεχῶς καὶ δυσαναλόγως πρὸς τὰς παρουσιαζομένας ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἀνάγκας οἱ ἀπόφοιτοι γυμνασίων, οἱ κάτοχοι πτυχίων ἐμπορικῶν σχολῶν, οἱ νομικοί, οἱ ἰατροί, οἱ μαθηματικοί, οἱ φιλόλογοι, ἀκόμη δὲ καὶ οἱ χημικοὶ καὶ οἱ μηχανικοί, ἐνῷ ἐπλεόναζον δηλαδὴ οἱ ἀπόφοιτοι ἀνωτέρων καὶ ἀνωτάτων θεωρητικῶν σχολῶν, ἐνῷ συγχρόνως ηὔξανον καὶ οἱ ἀπόφοιτοι ἀνωτάτων σχολῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, ἦτο τελείως ἀνεπαρκὴς καὶ εἰς πλεῖστους κλάδους ἀνύπαρκτος ἡ μέση τεχνικὴ ἐκπαίδευσις, τῆς ὁποίας τόσην ἀνάγκην εἶχεν ἡ χώρα εἰς μίαν περίοδον ρωμαλέας προσπαθείας διὰ τὴν σύντονον ὀργάνωσιν ὅλων τῶν πηγῶν τοῦ φυσικοῦ καὶ τεχνητοῦ της πλούτου, τῆς γεωργίας, τῆς κτηνοτροφίας, τῆς ἁλιείας, τῆς βιομηχανίας, τῶν συγκοινωνιῶν. Ὁ δημοσιευθεὶς νόμος ὀργανώνει τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν μὲ σαφῆ διάθεσιν νὰ θεραπεύσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ἄτοπα. Ἡ νέα μορφὴ τοῦ ἀστικοῦ σχολείου, τὴν ὁποίαν προβλέπει ὁ νόμος αὐτός, διαφοροποιουμένη κατὰ τόπους, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐκασταχοῦ δυνατότητας καὶ ἀνάγκας, σκοπὸν ἔχει καὶ τὴν νόμιμον καὶ ἐπαινετὴν ἔφεσιν πρὸς ἀπόκτησιν ἀρτίας ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως τῶν νέων νὰ ἱκανοποιήσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὸ μέγα κενὸν τὸ ὁποῖον ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἀπὸ ἀπόψεως μέσης τεχνικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν χώραν. Παραλλήλως μὲ τὸν νέον τύπον τοῦ γυμνασίου καὶ μὲ τὰς προσθέτους δύο λυκειακὰς τάξεις ἐξασφαλίζεται ἡ ἀρτία κατάρτισις τῶν νέων οἱ ὁποῖοι θὰ προχωρήσουν εἰς ἀνωτέρας σπουδάς.

Τοιουτοτρόπως ἡ μέση ἐκπαίδευσις προσαρμόζεται σταθερῶς πρὸς τὰς νέας κοινωνικὰς καὶ παραγωγικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας καὶ ἀποκτᾷ συνδυασμένως, μαζί μὲ τοὺς καθαρῶς μορφωτικοὺς καὶ πρακτικοὺς σκοπούς, τῶν ὁποίων ἐστερεῖτο μέχρι σήμερον. Καὶ διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀξίζει νὰ χαιρετισθῇ ὁ δημοσιευθεὶς νόμος ὡς μέτρον θεμελιώδους σημασίας διὰ τὴν νεολαίαν τοῦ Ἔθνους καὶ διὰ τὴν Χώραν.

Δύο ἀεροπλάνα

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΑΣ

Αἱ ἐντυπώσεις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἥτις μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον Παῦλον καὶ τὸν Κυβερνητικὸν ἐπίτροπον κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλον παρέστη εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Ρουμανικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας Στρατῆλα Τσέρι—ἤτοι Φρουροὶ τῆς Χώρας—εἶναι πλέον ἢ ἐνθουσιώδεις.

Τόσον τὸ ἐπίσημον Ρουμανικὸν Κράτος, ὅσον καὶ ἡ ὀργάνωσις Στρατῆλα Τσέρι, ἐπεδαψίλευσαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν ἐξαιρετικὰς περιποιήσεις.

Βαθεῖαν ἐπίσης ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν ἡ ἀρτία ὀργάνωσις τῆς Ρουμανικῆς Νεολαίας, αἱ ἐγκαταστάσεις της καὶ τὰ μέσα ἐκπαιδεύσεως τῶν νεαρῶν Ρουμανοπαίδων. Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἔσχον ἐπίσης τὴν εὐκαιρίαν νὰ μελετήσουν τὸν ὀργανισμὸν τῆς Ρουμανικῆς Νεολαίας. Μετὰ συνεργασίαν τῶν ἁρμοδίων Ρουμανικῶν ἀρχῶν τῆς Στρατῆλα Τσέρι καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἀπεφασίσθη ὅπως ὁμάδες Ἑλλήνων φαλαγγιτῶν καὶ Ρουμάνων Φρουρῶν τῆς Χώρας ἀνταλλάξουν ἐπισκέψεις διὰ νὰ γνωρισθῇ ἐκ τοῦ πλησίον ἡ Νεολαία τῶν δύο φίλων καὶ συμμάχων λαῶν.

Αἱ ἐπισκέψεις τῶν μελῶν τῶν δύο ὀργανώσεων θὰ ἀρχίσουν προσεχῶς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Κάρολος μετὰ τὸ πέρας τῶν ἑορτῶν ἐπαρασημοφόρησεν ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΙΔΙΟΦΥΪΑΙ

Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἀνήγγειλε μίαν περίπτωσιν ἀπὸ τὰς πολλὰς αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὴν ἰδιοφυΐαν ποὺ τόσον συχνὰ συναντᾶται εἰς τὰ μαθητικά μας βάθρα: Τὴν φορὰν αὐτὴν πρόκειται περὶ τοῦ ἐκ Πόντου μαθητοῦ Κ. Μοσκοφίδου φοιτῶντος εἰς τὸ Δ' Γυμνάσιον Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος μετασχὼν εἰς διαγωνισμὸν Παρισινοῦ Μαθηματικοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον προεκήρυξε τὴν λύσιν τριῶν δυσκολωτάτων προβλημάτων, γεωμετρίας, ἀλγεβρας καὶ τριγωνομετρίας, ἔλυσε καὶ τὰ τρία, λαβὼν τὸ πρῶτον βραβεῖον μετ' ἐπάθλου φράγκων γαλλικῶν πεντακοσίων, ἀναδειχθεὶς πρῶτος μεταξὺ ἑκατοντάδων μαθητῶν, μετασχόντων ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου. Ὁ Κ. Μοσχοφίδης εἶναι μόλις 16ετὴς καὶ αἱ πληροφορίαι τὸν φέρουν ὄχι μόνον ἰδιοφυῆ ἀλλὰ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐργατικὸν καὶ ἐπιμελῆ καὶ χρηστὸν τὸ ἦθος.

Ἡ ἰδιοφυΐα εἶναι βέβαια ἕνα μέγα φυσικὸν ἀγαθόν, ἡ ἐργατικότης ὅμως καὶ ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ χρηστότης εἶναι τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συνοδεύεται διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἀξίαν της.

Δύο ἀεροπλάνα

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑ

Εἰς τὰς βαρυσημάντους δηλώσεις του πρὸς τοὺς Ἕλληνας δημοσιογράφους ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Γκιφένκο ὑπέμνησε μίαν ἀλήθειαν ἰδιαιτέρως ἐπίκαιρον. Εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἱστορία πιστοποιεῖ, ὅτι κάθε φορὰν ποὺ συνηνοῖσθησαν τὰ Βαλκανικὰ Κράτη, ἐκεῖνοι ἐκ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν οἱ ὁποῖοι διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον ἔμειναν ἐκτὸς τοῦ συνασπισμοῦ των ἢ ἔλαβον ἀπέναντί του στάσιν ἐχθρικήν, ἐτιμωρήθησαν ἐκ τῶν πραγμάτων». Πόσον ἡ πιστοποίησις αὐτὴ τοῦ Ρουμάνου φίλου μας εἶναι ἀκριβῆς μαρτυρεῖ ἡ πρόσφατος, ἀλλὰ καὶ ἡ παλαιοτέρα ἱστορία τῆς Βαλκανικῆς. Καὶ ἡ μαρτυρία της ἠμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προειδοποίησις πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐκρατήθησαν μακρὰν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως μολονότι αὕτη ἀπὸ τῆς συστάσεώς της διεκήρυξεν ὅτι θὰ ἦτο πάντοτε ἀνοικτὴ δι' ὅλους τοὺς συνοίκους λαούς.

Ο ΗΛΙΟΣ, Ο ΑΕΡΑΣ ΚΑΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς ἐδημοσίευσε χρησίμους ὁδηγίας διὰ τὰ ἡλιόλουτρα, τὰ ἀερόλουτρα καὶ τὰ θαλάσσια λουτρά.

Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ποὺ τόσην ἔκτασιν ἔλαβον εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ θεριναὶ αὐταὶ ἀπολαύσεις, παρετηρήθη ὅτι αἱ ἐν μέτρῳ ὑγιεινότατες αὐτὲς συνήθειες ἐξετράπησαν σὲ ὑπερβολὲς ποὺ ἔφεραν ἀντίθετα ἀκριβῶς ἀποτελέσματα, πνιγμοὺς καὶ ἄλλα πολυάριθμα δυστυχήματα καὶ καταστροφὰς τῆς ὑγείας μὲ τὴν παρατεινομένην ἀσκησιν ἐπ' αὐτῶν.

Καὶ ἦσαν πράγματι λίαν ἐπίκαιροι αἱ ὁδηγίαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τῆς ἐνάρξεως τῆς λουτρικῆς περιόδου.

Ἡ ἐξελικτικὴ ἐπαύξησις τῶν χρονικῶν ὁρίων τῆς παραμονῆς μέσα στὸ νερό, τὸν ἥλιο καὶ τὸν ἀέρα εἶναι ἀναγκαιοτάτη. Ὁ Ἑλληνικὸς ἥλιος ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἥλιον τῶν βορείων χωρῶν εἶναι καυστικώτατος, γεμάτος ἀπὸ ὑπεριώδεις ἀκτῖνας, ἡ δὲ παρατεταμένη ἔκθεσις τοῦ σώματος ὑπ' αὐτὸν, συντελεῖ ἀντὶ καλοῦ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν διαφόρων ἀσθενειῶν καὶ δὴ τῆς φυματιώσεως. Νέα σώματα ὑποσιτιζόμενα ἰδίως εἶναι ἄκρως ἐπικίνδυνον νὰ παρατείνουν τὴν ἡλιοθεραπείαν των ἢ τὸ θαλάσσιον λουτρόν. Καὶ εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν βαθμοῦχων τῆς Ὀργανώσεως ἵνα ἀναπτύξωσιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιτίσσας τὰς ὡς ἄνω τόσον χρησίμους κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου.

ΑΔΡΑ ΚΑΙ ΑΘΟΡΥΒΑ

Τὰ ναυπηγεῖα ποὺ ἐγκαινίασε τὴν περασμένην ἑβδομάδα εἰς τὸν Σκαραμαγκᾶν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, πρέπει νὰ χαιρετισθοῦν καὶ ὡς πραγματοποίησις ἑνὸς ὀνείρου τριῶν ἑλληνικῶν γενεῶν, ἀλλὰ κυρίως ὡς ἡ κατασφάλισις καὶ στερέωσις τῆς ἤδη ἀξιοζήλου ναυτικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος. Δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι κανεὶς προφήτης διὰ νὰ προείπῃ ἀπὸ τώρα μεγάλην ἀνάπτυξιν εἰς τὰ ἔργα, τῶν ὁποίων ἡ ἐγκαινίασις περιεβλήθη μὲ τόσην ἐπισημότητα. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι μόνον ἡ χώρα μὲ τὸ μέγα ναυτικὸν παρελθὸν καὶ μὲ τὴν ἄφθαστον ναυτικὴν δόξαν. Εἶναι ἐπίσης ἡ χώρα μὲ τὴν ἐξαιρετικὴν σύγχρονον ναυτικὴν ἐπίδοσιν. Ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ καὶ χωρητικότητος ἐμπορικῶν πλοίων ἡ Ἑλλὰς ἔρχεται μεταξὺ τῶν πρώτων πέντε δυνάμεων εἰς τὸν Κόσμον. Ὑπάρχουν δὲ ὅλαι αἱ δυνατότητες ἀπὸ ἀπόψεως φύσεως καὶ θέσεως τῆς χώρας, καὶ ἰδίως ἀπὸ ἀπόψεως ἱκανοτήτων καὶ παρασκευῆς τῆς ἀνθρωπίνης δυνάμεως ὄχι διὰ νὰ διατηρηθῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ προαχθῇ αὐτὴ ἡ θέσις. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς μεγαλειτέρας προαγωγῆς τῆς ναυτικῆς θέσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Κόσμον θὰ εἶναι μεγίστη ἡ συμβολὴ τῶν ναυπηγείων, ποὺ ἔχουν ἐγκαινιασθῆ εἰς τὸν Σκαραμαγκᾶν. Διότι ἡ Κυβέρνησις σοφώτατα προέβλεψε διὰ κατασκευὰς πλὴν τῶν πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων εἰς τὰ νέα ναυπηγεῖα. Μὲ τὸν τρόπον δὲ αὐτὸν ἐθεμελίωσε τὴν κατασφάλισιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας τόσον διὰ τὸν πόλεμον ὅσον καὶ διὰ τὴν εἰρήνην.

Τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Σκαραμαγκᾶ προορίζονται νὰ κατασκευάζουν ὅλους τοὺς τύπους τῶν πλοίων, τῶν ὁποίων θὰ ἔχῃ ἀνάγκην τὸ ἑλληνικὸν πολεμικὸν ναυτικόν, ποὺ προορισμός του εἶναι ν' ἀμύνεται τῶν συγκδινωνιῶν καὶ τῶν ἀναπεπταμένων ἀκτῶν μας εἰς θάλασσαν στενὴν καὶ κατάστικτον ἀπὸ νῆσους καὶ ἀπὸ ὁρμητήρια. Εἰς τὴν θάλασσαν αὐτήν, τὴν τόσον ἰδιότυπον, εἶναι πολὺ φυσικὸν ὅλως ἰδιότυποι νὰ ἐμφανίζωνται καὶ αἱ ἀμυντικαὶ συνθῆκαι καὶ ἀνάγκαι καὶ δι' αὐτὸ τὸ σημαντικώτερον ἀγαθὸν ποὺ ἀναμένομεν ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ναυπηγεῖα εἶναι ἡ δημιουργία τύπου ἑλληνικῶν πολεμικῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα, μαζὶ μὲ τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν κόστος κατασκευῆς, θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν μεγίστην ὑπὸ τὰς ἰδικάς μας συνθήκας μαχητικὴν ἀπόδοσιν. Τὸ πρόβλημα ποὺ πρόκειται νὰ λυθῇ ἐδῶ δὲν εἶναι νέον. Τὸ ἔλυσαν ὄχι μίαν φορὰν οἱ παλαιότεροι κάτοικοι τῆς χώρας αὐτῆς, ἐπιτυχῶς ἐκμεταλλευόμενοι εἰς τὴν ἐντέλειαν τὴν φυσικὴν διάπλασιν τῶν ἀκτῶν της, ποὺ προσφέρονται δι' ἐνέδρας, διὰ ταχείας καὶ αἰφνιδιαστικὰς ἐπιδρομάς, καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν ἀνδρῶν της, γενναίων καὶ τολμηρῶν ναυτῶν καὶ πολεμιστῶν.

Εἶναι μέγα εὐτύχημα τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἀπεφάσισε καὶ ἐπροχώρησεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπὶ δεκαετηρίδας ἐγίνετο λόγος, εἰς τὴν πραγματοποίησιν ὅμως τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ προχωρήσῃ. Εὐτύχημα μέγα ἐπίσης εἶναι κάτι ἄλλο. Ἡ ἐπάρκεια μὲ τὴν ὁποίαν ἔχουν ἀντιμετωπισθῆ καὶ ὑπερνικηθῆ αἱ ἄπειροι τεχνικαὶ δυσχέρειαι, μὲ τὰς ὁποίας ἦτο συνυφασμένον τὸ ἐγχείρημα. Ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ ἀποτελεῖ ἀπὸ τοῦδε ἐγγύησιν πολύτιμον διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔργου. Εὐτύχημα τέλος εἶναι ὅτι ὁ συνδυασμὸς τόσον τῶν πολεμικῶν ὅσον καὶ τῶν ἐμπορικῶν κατασκευῶν, χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἀσφαλίζεται ἐν τῇ γενέσει του τὸ ἔργον αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἀσφαλίζονται δὲ ταυτοχρόνως ὁμοῦ μὲ τὴν αὐτοτέλειαν τῆς χώρας μας εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ναυτικῆς της ἀμύνης καὶ αἱ ἀνάγκαι ἀνανεώσεως τοῦ ἐμπορικοῦ μας ναυτικοῦ δι' ἐργασίας ἑλληνικῆς. Οὕτως εἰς τὰ ὄντως πολύτιμα πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα παρέχει διὰ τὴν ὁπόθεσιν τῆς ἀμύνης τῆς χώρας τὸ ἐγκαινιασθὲν εἰς τὸν Σκαραμαγκᾶν ἔργον, προστίθενται ἄλλα, οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικά, ὑψίστης σημασίας. Δημιουργεῖται μία νέα ἑστία δημιουργίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θ' ἀναδειχθοῦν καὶ ἐπιστήμονες καὶ τεχνικοὶ καὶ ἡ ὁποία θὰ παρέχῃ συγχρόνως ἐργασίαν καὶ μέσα βιοπορισμοῦ εἰς χιλιάδας ἀνθρώπων. Ἡ Κυβέρνησις ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ὑπερήφανος διὰ τὸ ἔργον αὐτό, τὸ ὁποῖον δὲν διετυμπανίσθη, δὲν διεφημίσθη, ἀλλὰ παρεσκευάσθη καὶ ἐξετελέσθη σιωπηρῶς διὰ νὰ πληροφορηθῇ περὶ αὐτοῦ ὁ λαὸς ὅταν ἡ προπαρασκευή του εἶχε συντελεσθῆ. Εἶναι καὶ τοῦτο μία ἔνδειξις τοῦ νέου πνεύματος, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου. Τοῦ πνεύματος τοῦ ὁποίου κύρια χαρακτηριστικὰ εἶναι αἱ ἄδραι καὶ ἀθόρυβοι πραγματοποιήσεις.

Ψυχαγωγία

Πρό ἡμερῶν 1200 Φαλαγγῖται τῆς περιφερείας Πρωτευούσης ἐξέδραμον εἰς Θεσσαλονίκην πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης. Οἱ ἐκδρομεῖς ἀνεχώρησαν δι' εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας.

"Ετσι ἀναφέρεται συχνά κάτω ἀπό τήν στήλη «Ζωή καί κίνησις τῆς νεολαίας μας». Ἡ ψυχαγωγία ἄρχισε καί παίρνει ἕνα πλατύ περιθώριο μέσα στήν 'Εθνικήν'Οργάνωσι Νεολαίας. "Αρχισε νά κατανοῆται βαθειά ἡ σπουδαιότης τοῦ τμήματος αὐτοῦ, πού λέγεται «Ψυχαγωγία» καί νά ἐφαρμόζεται στήν πράξι μέ ὅλο τόν ἐνθουσιασμό, πού χαρακτηρίζει τήν ἑλληνική νεότητα. Εἶναι καιρός νά μιλήσουμε ἐδῶ γιά τή βαθύτερη ἔννοια τῆς κινήσεως αὐτῆς. Γιατί ὅ,τι γίνεται καί συντελεῖται μέσα στό σύνολο αὐτό, ἔχει τή βαθειά του ἔννοια καί τόν ἀπώτερό του σκοπό.

Ἡ ἐξέλιξις ἑνός λαοῦ σημαίνει τήν βλάστησι καί τό μεγάλωμά του.

"Ενας λαός αὐξάνει σέ ἀριθμό ἢ ἐξελίσσεται στήν ἐμβάθυνσι τῶν προδιαθέσεών του καί στήν ὀξύτητα τοῦ γνησίου ἐνστίκτου του.

Ἡ ἀνάπτυξις αὐτή ἑνός λαοῦ—ὅπως καί ἡ ἀνάπτυξις κάθε ἄλλου ζῶντος ὀργανισμοῦ—γίνεται κάποτε ἀπότομα καί μέ μεγάλη δύναμι ἢ τελεῖται ὁπολανθανόντως, σιγά καί ἀπαρατήρητα. Ἀνάμεσα ὅμως σ' αὐτές τίς δύο περιπτώσεις ὑπάρχουν καί αἱ περίοδοι τῆς κανονικῆς ἀναπτύξεως. Ἀκριβῶς οἱ τελευταῖες γενεές ἔζησαν καί ζοῦν τάς περιόδους αὐτάς τῆς λαϊκῆς ἐξελίξεως ἀπτά καί φανερά. Ζήσανε τήν πρό τοῦ μεγάλου πολέμου ἡσυχη ἐποχή κάποι μερικές δεκαετηρίδες στερνά ἀπό τό ξεκαθάρισμα τῶν ἐδαφικῶν μας λογαριασμῶν μέ τούς γείτονάς μας, ἔπειτα τήν ἀπόλυτο γαλήνη πρό τοῦ 1912 καί σήμερα ζοῦμε ἐμεῖς τήν ἐποχή μιᾶς τρικυμιώδους ὅλο πρός τά πρόσω ὁρμῆς.

Σ' αὐτές τίς ἐποχές μέ τά διάφορα χαρακτηριστικά προσαρμόζονται πάντοτε ἡ οἰκονομία, ἡ παραγωγή καί τό ἐμπόριο, γιατί κατά φυσικόν νόμον καί οἱ ἐπιθυμίες καί οἱ ἀνάγκες ἑνός λαοῦ ἐξαρτῶνται ἀπό τήν ἐξέλιξί του αὐτή. Σέ ἐποχές, πού ἡ ἐξέλιξις ἑνός λαοῦ σέ μικρό σχετικῶς χρονικό διάστημα διανύει μεγάλες ἀποστάσεις γίνονται οἱ ἀπαιτήσεις ἑνός λαοῦ μεγαλύτερες παρά ἐκεῖνες τίς ἐποχές, πού ἡ ἐξέλιξις γίνεται ἀργά ἢ φαίνεται νά ἔχη σταματήσει. Οἱ ἐπιθυμίες καί οἱ ἀπαιτήσεις ἑνός λαοῦ κεντοῦν τό δημιουργικό πνεῦμα παρακινῶντας το σέ τελεία ἐξέλιξι. Μπορεῖ κανείς νά πῆ, πώς ὅ,τι ἔχει ἀνάγκην ὁ λαός αὐτός προσπαθεῖ καί νά τό δημιουργήση. "Οταν ὅμως τεθῆ ἡ ἀνάπτυξις ἑνός λαοῦ σέ σφαλερούς δρόμους, τότε κατ' ἀνάγκην θά εἶναι καί ἡ οἰκονομία του, ἡ παραγωγή του καί γενικά ἡ ζωή του σφαλερά.

Ἡ δύναμις τῆς ἐργασίας εἶναι γιά ἕναν ἄνθρωπον ἡ πρωταρχική του ἰδιοκτησία. Θά πῆ λοιπόν, πώς μπορεῖ μόνος του νά ἀποφασίση πόσο χρόνο μπορεῖ νά διαθέση τήν δύναμιν αὐτή κάθε μέρα. "Ομως αὐτή ἡ θέσις ἔχει δύο περιορισμούς. Πρῶτον μπορεῖ τό Κράτος ἀπό λόγους τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς του νά ὁρίση τόν χρόνον τῆς ἐργασίας μέ τήν βοήθειαν στό ζήτημα αὐτό τῶν ἐμπειρογνωμόνων. Δεύτερον μπορεῖ ἀπό ἐξωπολιτικούς λόγους νά ὁρισθῆ ὁ χρόνος τῆς ἐργασίας κατόπιν συμφωνίας μέ ἄλλα κράτη, ἢ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει μπορεῖ ἕνας νικητής νά ἐπιβάλη διά τῆς βίας μεγαλύτερον χρόνον ἐργασίας στούς ἡττημένους, γιά νά μπορῆ νά ἀνταγωνισθῆ μέ ἐπιτυχίαν στίς ξένες ἀγορές.

Ὁ καθορισμός τῆς ἐργασίας τῶν 48 ὡρῶν τήν ἑβδομάδα, δηλαδή τοῦ ὀκταώρου, εἶχε τά καλά του καί τά κακά του. Εἴπαμε πώς μέ τήν ἐξέλιξιν ἑνός λαοῦ αὐξάνουν καί οἱ ἀνάγκες καί οἱ ἐπιθυμίες του."Οταν ἐλαττωθοῦν οἱ ὧρες τῆς ἐργασίας κατ'ἀνάγκην θά ἐλαττωθῆ καί ἡ παραγωγή."Ομως τοῦτο δέν ἔπρεπε νά συμβῆ καί γι' αὐτό τό λόγο ἐπῆλθεν ἡ μηχανοποίησις μέ πρόδρομο τήν 'Αμερική, πού ἐπέτυχε κατά τά 1927)28 τήν ἀφθονώτερη παραγωγή κι' ἔθεσε σέ δεύτερη μοῖρα τήν παραγωγή τῆς Εὐρώπης.

Στήν μηχανοποίησιν ὅμως ἠκολούθησε αὐτόματα καί ἡ Εὐρώπη τήν 'Αμερικῆ καί ἄλλαξε ὁλότελα τόν τρόπο τῆς ἐργασίας. Μηχανές πολύπλοκες ἐφευρέθησαν, ἡ ἐργασία γινότανε μέ τό ρολόγι τοῦ δευτερολέπτου. Ὁ ἄνθρωπος δέν ἐλογαριάζετο ἀνάλογα μέ τή δύναμι καί τήν ἐργασία του. Ἡ μηχανή μετέδιδε τό ρυθμό της καί τή βιασύνη της στόν ἄνθρωπο, πού θέλοντας καί μή ἔπρεπε νά προσαρμοσθῆ.

Τώρα βέβαια ἔχει δυνατό πιά τό γεγονός αὐτό σ' ὅλη του τήν ἔκτασι νά κατασταλῆ, γιατί ὅπως εἴπαμε μέ τήν ὁρμητική ἐξέλιξι τῶν λαῶν μεγάλωσαν οἱ ἀνάγκες καί οἱ ἐπιθυμίες. Φυσικά δέν μπορεῖ νά πετάξη κανείς τίς ραπτομηχανές ἢ τίς πλεκτικές μηχανές καί ν' ἀρχίση πάλι, ὅπως στούς «παληοὺς καλοὺς καιροὺς» νά ράβη καί νά πλέκη μέ τό χέρι.Μπορεῖ αὐτό νά συμβαίνη ἀκόμα στήν Κίνα καί στήν 'Ιαπωνία, πού ἡ ἐργασία τῶν Κούλι εἶναι πάμφθηνη καί τά χέρια ὑπεράφθονα καί μόνο μέ τόν τρόπον αὐτόν μποροῦν οἱ δύο χῶρες νά καλύπτουν τίς ἀνάγκες τους καί νά συναγωνίζωνται στίς νέες ξένες ἀγορές.

Γιά ὅλα αὐτά κανεὶς λαός δέν μπορεῖ πιά νά συντομεύση τόν χρόνο τῆς ἐργασίας ἔστω κ' ἐν τό τέμπο τῆς μηχανοποιήσεως μπορῆ νά κουράζη.

Γι' αὐτό γίνεται μία ἄλλη ἐξίσωσις. Πρέπει ὁ λαός στίς ἐλεύθερες ὧρες του νά βρίσκη μιά ψυχαγωγία κατάλληλη νά τόν ξεκουράζη καί νά τόν δυναμώνη γιά νά μπορῆ νά κρατήση τόν ρυθμό τῆς ἐργασίας.

Τό γραφεῖον τῆς ἐργασίας στή Γενεύη κάποτε ἔκανε τήν ἐξῆς ἔκκλησι σέ ὅλες τίς χῶρες: «Γιά νά ἐξασφαλίσουν τό ὄφελος τῆς ὀκταώρου ἐργασίας καί τήν ἐπιτυχίαν τῆς ἡμερησίας προσπαθείας πρέπει οἱ λαοί νά βροῦνε μεθόδους, πού ὁ ἐργαζόμενος νά περνᾶ τίς ἐλεύθερες ὧρες του ὅσον τό δυνατόν καλύτερα». Αὐτό ὅμως δέν ἔγινε, γιατί οἱ κομμουνιστές προσπαθοῦσαν νά τό ἐμποδίσουν μέ κάθε μέσον τά περασμένα χρόνια. "Ηθελαν αὐτοί τόν ἐργάτη πάντα βασανισμένο καί δυσαρεστημένο γιά νά μποροῦν νά τόν ἐρεθίζουν καί νά τόν μεταχειρισθοῦν, ὅπως θέλουν.

"Ομως σέ ὅλες τίς χῶρες τῆς γῆς ἄρχισε νά παρατηρῆται μιά κάποια προσπάθεια γιά ψυχαγωγία στήν ἀρχή τοῦ νέου ἐργαζομένου ἀνθρώπου.

Στήν 'Αγγλία ἵδρυσαν οἱ Trade-Unions τά βραδινά, Κυριακάτικα καί θερινά σχολεῖα, πού προσπαθοῦσαν νά τραβήξουν τούς νέους ἐργάτες γιά μόρφωσι.

Στή Γαλλία καί στή Γερμανία προσπαθοῦσαν μέ πληχτικές διαλέξεις νά ἀπασχολήσουν κατά τίς ἐλεύθερες ὧρες τόν ἐργάτη. "Οχι ὅμως μόνο δέν μποροῦσαν νά τόν ἀπασχολήσουν παρά ἀργότερα ἄρχιζαν καί τόν ἐρέθιζαν μέ πολιτικές διαλέξεις ἐνάντια στό σύμπαν. 'Αντίς νά ξεκουράζεται μετά τήν ἡμερησία ἐργασία κουράζονταν πιότερο.

Στό Βέλγιο προσπάθησε ὁ δόκτωρ ντέ Μάν νά εἰσχωρήση πιό βαθειά στό πρόβλημα αὐτό. Αὐτός βρῆκε κάποιαν θέσι, πού ἐφαρμόσθηκε ὡς τά σήμερα στίς σύγχρονες προσπάθειες.Στίς ἐλεύθερες ὧρες νά ἀνυψωθῆ ὁ ἐργάτης καί νά τοῦ πολεμηθοῦν τά μειονεκτικά συναισθήματα, πού τυχόν εἶχε ὡς κατώτερο μέλος τῆς κοινωνίας.

Στή Ρωσσία πολλά λόγια καί πολύ χαρτί σκορπίστηκε γιά τήν θεωρία τῆς μορφοποιήσεως τοῦ ἐλευθέρου χρόνου τοῦ ἐργάτη. "Ομως μέ τά χρόνια ἀπεδείχθη ὅτι οἱ βραδυές καί οἱ ἐλεύθερες ὧρες χρησιμοποιήθηκαν ὡς ἐπί τό πλεῖστον σέ πολιτική προπαγάνδα καί διδασκαλία γιά τήν ὁποία καί οἱ ἴδιες οἱ ρωσσικές ἐφημερίδες ἀγανακτοῦν,ὅσο φυσικά τούς ἐπιτρέπεται νά τό κάνουν.

Στήν 'Ιταλία ἄρχισε νά γίνεται μιά κάποιος συστηματική ἐργασία γιά τήν χρῆσι τῶν ἐλευθέρων ὡρῶν. Κι' ἄρχισε πρῶτα ἀπό τήν νεολαία.

Τό Dopolavoro εἶναι σέ ὅλους μας γνωστόν. Ἡ κίνησις τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς εἶναι τόσο παλιά, ὅπως καί ὁ φασισμός, μάλιστα ἀκόμα προτοῦ νά κυριαρχήση αὐτή ἡ κοσμοθεωρία στήν 'Ιταλία εἶχε κάνει τίς ἀρχές της ἀνάμεσα στίς τάξεις τῶν ἀγωνιστῶν γιά τήν ἰδέα αὐτή.

Τό Dopolavoro εἶναι ἰδιαίτερη ὀργάνωσις μέ ἰδιαίτερες εἰσφορές. "Εχει δύο ἑκατομμύρια μέλη καί μάλιστα 675.000 ὑπαλλήλους καί 1.099.000 ἐργάτας.

Στή Γερμανία ἔθεσαν οἱ ἁρμόδιοι γιά τό ζήτημα αὐτό τήν ἑξῆς ἐρώτησι :

Μέ τί τρόπο μποροῦμε νά φυλάξουμε δυνατά τά νεῦρα τοῦ λαοῦ μας, γιατί μόνον ἕνας λαός μέ δυνατά νεῦρα μπορεῖ νά ἐργασθῆ καί νά εὐημερήση;

Καί ἡ Γερμανία δέν ἠλάττωσε, οὔτε ἠθέλησε τό ὀκτάωρον, μάλιστα σέ μερικά ἐπίπεδα γιά νά γίνη ἱκανή γιά ἐξαγωγικόν ἐμπόριον ἀναγκάσθηκε νά αὐξήση τό τέμπο τῆς ἐργασίας. Γι' αὐτό καί ἡ φροντίδα της ἦτανε μεγάλη γιά τή διάθεσι τῶν ἀργῶν ὡρῶν. Ἐπιδικώκει τήν πλήρη ξεκούρασι τοῦ πνεύματος καί τοῦ σώματος, μέ τήν ὀργάνωσι «Kraft durch Frende» (Χαρά καί 'Εργασία). Ἡ κούρασις εἶναι αἴσθημα κενοῦ. Ἡ δύναμις καί ἡ ὀδσία τῶν νεύρων ἐξαντλοῦνται. Παρουσιάζεται τότε τό συναίσθημα τοῦ ψύχους καί τοῦ ἄδειου μέσα στόν ὀργανισμό μας. Ξέρουμε πῶς τό συναίσθημα αὐτό τῆς κούρασης καί τῆς κενότητος τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς δέν τό ἐξαλείφει κανείς, μέ τό νά ξαπλώση τόν κουρασμένο στό κρεβάτι καί νά τόν ἀφήση μέ τά μάτια προσηλωμένα στό ταβάνι. Πρέπει νά δώση κανεὶς στόν κουρασμένο νέο σωματική καί πνευματική τροφή, γιά νά μπορῆ αὐτός νά ἀνταποκριθῆ τελείως πρός τίς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ του καί τοῦ συνόλου.

Ἡ 'Ελλάς στά λίγα αὐτά χρόνια τῆς ἐθνικῆς της ἀναγεννήσεως μετά τήν σωτήριον ἀλλαγή τῆς 4ης Αὐγούστου τοῦ 1936 κατατιάστηκε μέ σοβαρότητα τό ζήτημα αὐτό τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐλευθέρων ὡρῶν τοῦ ἐργάτη καί μάλιστα τοῦ νέου ἐργάτη. Τρεῖς ἀπόψεις ἔχει πρό ὀφθαλμῶν γιά τό ζήτημα τῆς ψυχαγωγίας. Πρῶτα νά μή κουράζη ἀντί νά ξεκουράζη, μόνον μέ σχολαστικές διαλέξεις καί κουραστικές διδασκαλίες, δεύτερο νά φέρη κοντά ὅλα τά ἐπαγγέλματα καί ὅλες τίς τάξεις τοῦ λαοῦ σβύνοντας τίς διαφορές καί τά χάσματα καί τρίτον νά δυναμώνη τά νεῦρα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ μέ προσφορά τῆς καλυτέρας πνευματικῆς, καλλιτεχνικῆς καί πολιτιστικῆς τροφῆς. Τίποτε δέν εἶναι πολύ γιά τήν ὑγεία τοῦ ἐργαζομένου ἀνθρώπου.

Οἱ προηγούμενοι κυρίαρχοι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νόμιζαν ὅτι μποροῦσαν νά κάνουν τόν λαόν εὐτυχισμένο γεμίζοντας μόνον τό στομάχι του. "Ολο τό περιεχόμενον τῆς πολιτικῆς τέχνης τῶν ἦτανε ὁλικές ἀπαιτήσεις καί ὁλικές ἐπιθυμίες.

Σήμερα ὅλες οἱ ἀρχές μέ τήν ἴδια προσπάθεια πολεμοῦν γιά τό ξεκούρασμα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Ἡ «'Εργατική 'Εστία» προσπαθεῖ μέ κάθε μέσο νά προσφέρη ἀληθινή ψυχαγωγία στόν ἐργαζόμενο κόσμο μέ θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες, ἐκδρομές. Ποιός μποροῦσε ποιν νά πάρη βῆμα ἀπό τό σπίτι του τήν Κυριακή; Τά ναῦλα, γιά νά βγῆ κανεὶς ἔξω ἀπό τήν 'Αθήνα, στή δροσιά τοῦ πεύκου καί τῆς ἀκρογιαλιᾶς, ἤτανε ἀβάσταχτα γιά τό βαλάντιο τοῦ ἐργάτη καί τοῦ ὑπαλλήλου ἀκόμα. Τώρα βλέπει κανεὶς ὁλόκληρες ἁμαξοστοιχίες ὁλόκληρα βαπόρια φορτωμένα μέ χαρούμενες παρέες, μέ εὔθυμες οἰκογένειες νά ξεκινοῦν πρωΐ - πρωΐ γιά τό Μεγάλο Πεῦκο γιά τόν Πόρο κλπ.

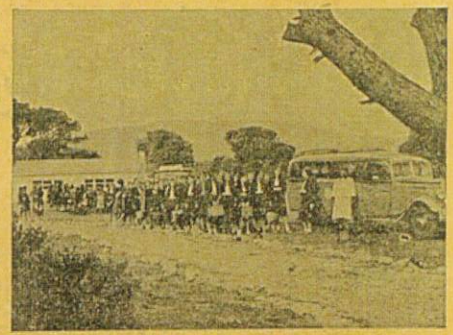

Ἡ ἡγεσία τῆς νεολαίας μέ τήν ἀμέριστη φροντίδα της γιά τήν νεότητα, πού ἔχει περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀνάγκην ψυχαγωγίας, ἔχει δώσει πλατύ χῶρο γιά τό ζήτημα αὐτό μέσα στήν ὀργάνωσι. Προσπαθεῖ νά δημιουργήση κατά τοιοῦτον τρόπον τόν νέον ἄνθρωπον, πού νά μπῆ μόνος του καί χωρίς κόπο στήν πνευματική καί πολιτιστική ζωή τοῦ λαοῦ του. Θέλει νά ἀνεβάση τόν νέον ἀπό τώρα σ' ἕνα ὑψηλότερον ἐπίπεδο. Θέλει νά τόν βάλη πλάϊ σ' ὁποιον νόμιζε ποιν καλύτερό του, θέλει νά τοῦ γνωρίση τό θέατρο, τήν ἐκδρομή, τή συναυλία, ζητεῖ νά τοῦ γεννήση τήν κοινότητα τῆς χαρᾶς καί τήν κοινότητα τῶν συναισθημάτων μέσα σ' ἕνα ὡραῖο ἑλληνικό τοπίο, πού ἀνήκει ὄχι μονάχα στόν πλούσιο παρά καί ἐξ ἴσου στόν φτωχόν ἐργαζόμενον νέον. "Ολα τά μειονεκτικά συναισθήματα τοῦ παιδιοῦ ἐξαλείφονται ἀπό πρίν μ' αὐτόν τόν τρόπο. Θέλει νά δώση σ' ὅλα τά παιδιά νά καταλάβουν κι' ἀργότερα σέ ὅλο τόν λαό πῶς ἡ ἀληθινή μόρφωσις τῆς καρδιᾶς καί ὁ πλοῦτος τοῦ καλλιτεχνικοῦ συναισθήματος δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τά ὁλικά ἀγαθά κι' ἀπό τίς γνώσεις.

'Ακόμη ἡ 'Οργάνωσις 'Εθνικῆς Νεολαίας προσπαθεῖ νά μήν ἀφήση τήν πλῆξι ν' ἀγγίση τή νέα καρδιά μέ τά γαμψά της δάχτυλα. 'Από τήν πλῆξι προέρχονται οἱ κακοί, ἐρεθιστικοί καί ὀστό κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἐγκληματικοί στοχασμοί, γεννῶνται οἱ καταστρεπτικές σκέψεις καί ἰδέες. Ἡ ἔλλειψις εὐχάριστης ἀπασχολήσεως κάνει τόν ἄνθρωπο μουντό καί σκυφτό, τοῦ δίνει τό αἴσθημα τῆς μοναξιᾶς καί τῆς ἐλλείψεως πατρίδος, μέ μιά λέξι τό αἴσθημα ὅτι εἶναι περιττός. Τίποτε ἄλλο δέν εἶναι τόσο ἐπικίνδυνο γιά ἕνα Κράτος παρά αὐτή ἡ πλῆξις στίς ὧρες τῆς ἀργίας τῶν πολιτῶν του. Ἡ 'Οργάνωσις τῆς Νεολαίας ἀναγνωρίζει ὅτι ἐκτός ἀπό τήν τροφή τῆς ψυχῆς καί τοῦ πνεύματος πρέπει νά δίδεται καί ἡ τροφή τοῦ σώματος.

«Τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα 1200 φαλαγγῖται ἐξέδραμον...».

Ποιό παιδί καί ποιός νέος τά περασμένα χρόνια μποροῦσε νά κουνήση ἀπό τήν 'Αθήνα, ἐκτός ἀπό μερικούς, πού μποροῦσαν νά ταξιδεύσουν μέ τούς πλουσίους γονεῖς των; Τί ἤξερε ὁ νέος καί τό παιδί ἀπό τήν πατρίδα του καί ἀπό τίς ὀμορφιές της; Τίς μάθαινε ἀπό τά λόγια τοῦ δασκάλου, τίς ἔβλεπε ζωγραφισμένες στό χαρτί, τίς διάβαζε στά βιβλία. Μπορεῖ ὅμως μέ κάτι τέτοια νά νοιώση τόν ἐνθουσιασμό, πού θά τοῦ γεννηθῆ σάν βρεθῆ ὁ ἴδιος μέσα σ' ἕνα ὡραῖο τοπίο, μέσα σ' ἕνα τοπίο, πού ἀνέφερε ἡ ἱστορία μαζί μέ τούς συντρόφους του καί τούς συνομηλίκους του;

Μόνον ὅταν παραστατικά ἁπλώνονται οἱ ὀμορφιές τῆς πατρίδας του στά μάτιά του, μόνον ὅταν τίς ζήση καί τίς νοιώση βαθειά θά μπορέση νά ἀγαπήση ὁ μέλλων πολίτης τήν πατρίδα του, γιά τήν ὁποίαν ἀργότερα θά ἐργασθῆ, θά δράση, θά πολεμήση ὑπερασπίζοντάς την ἀπό κάθε ἱερόσυλο χέρι, ἀπό κάθε βέβηλον ἐπιθυμίαν. Ἡ ἡγεσία τῆς 'Εθνικῆς 'Οργανώσεως Νεολαίας κάτω ἀπό τοῦ 'Αρχηγοῦ της τήν μεγάλη πνοή, πού θερμή ἁπλώνεται πάνω σέ ὅλα τά ἐπίπεδα ποῦ ἀφοροῦν τήν νεολαία, τήν μελλοντική 'Ελλάδα, ξέρει, ὅτι μόνον ἔτσι καί κάτω ἀπό αὐτές τίς προϋποθέσεις ἡ 'Ελλάς ἑτοιμάζεται γιά ἀνέβασμα πρός τήν ἀναγέννησι τοῦ πολιτισμοῦ της. Καμμιά λεπτομέρεια γιά τήν προετοιμασία δέν εἶναι κουραστική.

Σ. Καραϊσκάκη

Ἀπὸ τὴ Βυζαντινὴ Ἐπανάσταση

ΜΕ ΤΟ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΦΩΚΑ

ὑπὸ : Μ. ΑΝ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τοῦδωσε τὸ πιττάκιο τοῦ πάτερ Εὐτύχιου καὶ χωρὶς ν' ἀναφέρη τ' ὄνομα τοῦ Μιχαήλ γιὰ νὰ μὴν περιπλέξη τὸ φίλο του, τὸν ἄφησε νὰ καταλάβη πὼς ἦταν κάποιος ποὺ ἀπάνω στὸ ζήτημα τοῦτο εἶχε ἴσως... ἀντίρρηση...

Ἀκολούθησε σιωπή... Ὁ Πρωτοσπαθάριος Ἐσκυβὲ συλλογισμένος...

— Σοφὸς καὶ ἄξιος ἄνθρωπος, εἶπε δίνοντας πίσω τὴ μεμβράνη στὸ Γρηγόρη... Κι' ἀλήθεια πρέπει νὰ τὸ λογαριάζης γιὰ μεγάλο εὐτύχημα ποὺ ἔπεσες στὰ χέρια του... Δὲν εἶμαι δυνατὸς στὴ φιλοσοφία, πρόσθεσε, μὰ μοῦ φαίνεται πὼς κάποιος μεγάλος εἶπε πὼς τὸ σωστὸ καὶ τὸ δίκιο βρίσκεται πάντοτε στὴ μέση.... Κοντὰ λοιπὸν στὴ μελέτη χρειάζεται δίχως ἄλλο καὶ σωματική ἄσκηση, ἡ ζωὴ στὸν ἀνοιχτὸν ἀέρα, ἡ ξεκούραση ἀκόμα καὶ ἡ ξενοιασιά..."Ολα τοῦτα μὲ τὴ σειρὰ τους καὶ στὴν ὥρα τους.

Γύρισε ὕστερα στὸ Μιχαήλ:

— Μίλησες γιὰ κάποιον Πειρασμό ἔ; Πότε; Σ' ἄκουσα... σ'ἄκουσα ἀκριβῶς τὴν ὥρα ποὺ ἔμπαινα... Δὲν εἶχες δίκιο... Μπορεῖ αὐτὸ ποὺ ὀνομάτισες ἔτσι νἆναι ὅ,τι χρειαζόταν ἀκριβῶς γιὰ νὰ συμπληρωθῆ τὸ πιττάκιο τοῦ πάτερ Εὐτύχιου... Χί, χί, χί!... καὶ γέλασε μὲ τὸ τοιριχτὸ γέλιο του ποὺ ἔπαιρνες ὅρκο πὼς ἦταν ψεύτικο.

— Ἐμπρός, φευγᾶτε τώρα... Τί κάθεστε ἐδῶ πέρα κλεισμένοι σὰν κουκουβάγιες...

Κι' ἀρπάζοντας ἀπὸ τὸν ὦμο Ἕναν Ἕνα τὸν ἔσπρωξε πρὸς τὸν κῆπο...

Καὶ σὰ νὰ ἦταν τὸ σπρώξιμο ἐκεῖνο τόσο δυνατὸ δὲν μπόρεσαν, θαρρεῖς, νὰ σταματήσουν παρὰ μονάχα ἀφοῦ ἔφτασαν στὴν ἄλλη ἄκρη, στὴ μεγάλη στέρνα ποὺ πότιζε ὅλα τοῦτα τὰ δέντρα καὶ τὰ παρτέρια..."Η στέρνα τοῦτη μοίραζε παντοῦ τὸ γάργαρο νεράκι μέσα ἀπὸ χίλια αὐλάκια μεγάλα καὶ μικρὰ ποὺ τρυπώνανε ἴσαμε τὶς πιὸ ἀπόμερες γωνιὲς τοῦ κήπου, μὲ μιὰ στοργικὴ ἔννοια νὰ μὴν ἀφήσουν τίποτα χωρὶς νὰ τὸ δροσίσουν... ἀκόμα καὶ τὴν ταπεινὴ ματζουράνα ποὺ σερνάμενη ἐκεῖ κατάγῆς, δίχως λουλούδια καὶ φανφάρες σκόρπιζε τὴ φτωχούλα μυρουδιά της... Γύρω γύρω εἶχαν φυτρώσει πλατάνια ποὺ ἔσμιγαν τοὺς κλώνους τους ψηλὰ καὶ τοὺς περίπλεκαν μὲ μιὰ ἀπόφαση, ὅλο πεῖσμα, νὰ μὴ ἀφήσουν τοῦ ἥλιου τὸ μάτι νὰ περάση ὧς τὸ ἀκίνητο νερὸ τῆς στέρνας μὴ τυχὸν τὸ ρουφήξη ἡ τοῦ πάση τὴ δροσούλα του, μιὰ κι' ἦτανε ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ γλυκειά τους ἀπαντοχὴ στὸ βαρὺ καλοκαιριάτικο κάμα...

Τὰ τρία ἀγόρια γοργὰ πέταξαν τὰ ροῦχα τους πάνω στὰ χόρτα κι' ἐπεσαν στὸ κρύο καθαρὸ νερό... Ἡ δροσούλα μπῆκε ὧς μέσα βαθειὰ στὰ σπλάγχνα τους, διακλαδώθηκε στὸ μυαλό τους, ἔτσι ποὺ τὸ αἷμα τους κυκλοφόρησε γοργότερα κι' Ἕνα κῦμα τρέλλας τοὺς συνεπῆρε... Βουτοῦσαν μὲ τὸ κεφάλι πρὸς τὰ κάτω καὶ πάλι ἀνέβαιναν ξετινάζοντας τὰ μαλλιά τους, κι' ἔπεφταν πλάγια, κι' ἔφερναν τοῦπες μέσα στὸ ὑγρὸ στοιχεῖο, σὰ νεαρὰ δελφίνια μεθυσμένα ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς... Ἀπὸ τὰ στήθια τους ἔβγαιναν κραυγὲς ἀναρθρες... Λαγταροῦσε, θαρρεῖς, κρυμμένη ἐκεῖ βαθειὰ μιὰ ὕπαρξη πρωτόγονη, στερημένη ἀπὸ καιρό, καὶ τώρα ποὺ τῆς ξανάδωσαν κεῖνο ποὺ ποθοῦσε, ρέκαζε ἔτσι ἀπὸ ἄφραστη εὐχαρίστηση.

"Εφθασε τὸ σούρουπο καὶ δὲν εἶχαν σκοπὸ νὰ βγοῦν. Πιότερο ἀπ' ὅλα ἡ ξενοιασιὰ τῆς νιότης κυριαρχοῦσε μέσα τους τὴν ὥρα κεῖνη καὶ ἔδιωχνε πέρα κάθε σκέψη.

Ξάφνου φύσηξε θαλασσινὸ ἀγεράκι καὶ δρόσισε ὁ καιρός... Τὰ ψηλὰ πλατάνια ἀνταραχτήκαν εὔθυμα σὰ νὰ ξετίναξαν ἀπὸ πάνω τους τὴ νάρκη τοῦ καυτεροῦ ἀπομεσήμερου καὶ γιλιάδες πουλάκια λογῆς λογῆς μαζεύτηκαν καὶ φλυαροῦσαν μὲ τὸν ἰδιαίτερο τρόπο τοῦ τὸ καθένα· ὅλη τὴν ἡμέρα εἶχαν πλανηθῆ στὰ περίγυρα καὶ γεμάτα ἐντυπώσεις, θαρρεῖς, ἔλεγαν... ἔλεγαν, τὸ τί παράξενο εἶδαν, τὸ τί τοὺς ἔλαχε σημαντικὸ κι' ἀναφτερουγοῦσαν ἀπὸ τὴ χαρὰ ποὺ ἡ μεγάλη νύχτα σιγὰ σιγὰ κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μὲ τὸ ἀστροκέντητο πέπλο της, σὰ στοργικὴ μάνα...

Οἱ τρεῖς μας φίλοι ἐαπλωμένοι τώρα, πιὸ πέρα σ' Ἕνα ξέφωτο, ἡσυχοι μὲ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ κορμὶ γεμάτο ἀπὸ τὴ γαλήνη ἐκείνη ποὺ χαρίζει στὸν ἄνθρωπο ἡ ὑγεία, κοίταζαν πάνω στὸν οὐρανὸ τὰ πρῶτα ἀστέρια ν' ἀνατέλλουν, σιωπηλοὶ κι' εὐτυχισμένοι...

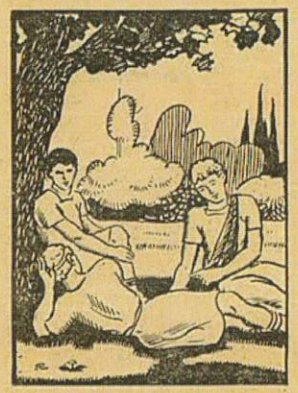

Οἱ τρεῖς φίλοι κάθονταν εὐτυχισμένοι

Ὁ Γρηγόρης πρῶτος ἔκοψε τὴ σιωπή...

— Νἆταν νὰ μείνωμε γιὰ πάντα στὴ ζωή μας ἔτσι ἑνωμένοι!

— Καὶ γιατὶ ὄχι; ρώτησε μὲ ἀπορία ὁ Δημήτρης.

— Μπορεῖ οἱ περιστάσεις νὰ μᾶς χωρίσουν... Νά, κοίταξε ἐμένα... Ἀπὸ τὸν πύργο τοῦ πατέρα μου βρέθηκα ξαφνικὰ σ' Ἕνα μοναστῆρι καὶ μπορεῖ νἆμουν ἀκόμα ἐκεῖ πέρα ἂν Ἕνα ἄλλο πάλι περιστατικὸ δὲ μ' ἔρριχνε ἐδῶ ἀνάμεσά σας... Ποιός ξέρει ἂν Ἕνα ἄλλο αὔριο...

— Ὡς τώρα ἤσουν μικρός... παρατήρησε σοβαρὰ ὁ Μιχαήλ. "Εκανες ἐκεῖνο ποὺ ἤθελαν οἱ ἄλλοι... Τώρα... ὄχι ἀκόμα βέβαια, μὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο, δίχως ἄλλο θὰ κάνης ἐκεῖνο ποὺ σ' ἀρέσει... Κι' ἂν εἶμαστε τόσο εὐτυχισμένοι μεταξύ μας... Τί λές ἐσὺ ξάδερφε;

— Θαρρῶ πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ ἔχεις δίκιο... ἐπὶ τέλους... εἶπε γελῶντας ὁ Δημήτρης.

Ὁ Γρηγόρης κούνησε τὸ κεφάλι κι' ἦταν φανερὸ πὼς δὲν εἶχε καθόλου πειθῆ. Ἡ ἀνθρώπινη θέληση εἶναι τόσο δυνατὴ ποὺ μπορεῖ ν' ἀντιστέκεται στὸ κάθε τί;..."Ηταν ὁ μόνος, βλέπετε, ποὺ δοκιμάστηκε ἀπὸ τὴ μοῖρα καὶ γι' αὐτὸ τὴ φανταζότανε σὰν Ἕνα χέρι ἀόρατο, τεράστιο ποὺ σ' ἄρπαζε μέσα στὴ χούφτα του, σὲ στριφογύριζε στὸν ἀέρα μιὰ φοβερὴ στιγμὴ ποὺ σκοτείνιαζαν τὰ μάτια σου ἀπὸ τὴ ζάλη κι' ὕστερα σ' ἔρριχνε κάπου, ὅπου ἤθελε... "Οταν ξαναργόσουν στὸν ἑαυτό σου πρόσωπα καὶ πράγματα εἶχαν ἀλλάξει γύρω σου σὰ νὰ μὴν ὑπῆρξανε ποτές... Ὦ μακάρι νὰ ἦταν πάντα καλόβολη... αὐτὸ μονάχα... Ὡς τόσο δὲ θὰ ἤθελε ἀλήθεια μὲ κανένα τρόπο νὰ χωριστῆ ἀπὸ τοὺς φίλους του...

— Βλέπω τὴ Μεγάλη Ἄρκτο, εἶπεν ὁ Μιχαήλ, καὶ μέτρησε τὰ ἑφτὰ ἀστέρια, Ἕνα, δύο, τρία... Εἶναι σὰν ἄσπρα σημαδάκια ἀκόμα... Βάζω στοίχημα πὼς κανένας σας δὲν τὰ διακρίνει.

— «...ἡ τ'αὐτοῦ στρέφεται καὶ τὸν [Ὠρίωνα δοκεύει
οἷη τ' ἀμμορός ἐστι λοετροῦν [ὠκεανοῖο...»

πρόσθεσε ὁ Δημήτρης ποὺ θυμήθηκε τοὺς Ὁμηρικοὺς στίχους.

— ... Νά, καὶ τὸ δοξασμένο Πολικὸ ἀστέρι... Γιὰ σκεφθῆτε πόσα μάτια γυρίζουν κατ' αὐτὸ τὴν ἴδια στιγμὴ καὶ ζητᾶνε νὰ τοὺς ὁδηγήση στὸ δρόμο τους... Λοιπὸν δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔβαλε στὴ θέση του τὸ φεγγάρι. Πρῶτα πρῶτα δὲ θὰ τσακιζόμαστε τὶς νύχτες ψάχνοντας στὰ σκοτεινὰ κι' ὕστερα ἀκίνητο καθὼς θέτανε ἐκεῖ στὴ μέση τ' οὐρανοῦ... καταλαβαίνετε κι' Ἕνας τυφλὸς ἀκόμα καραβοκύρης θὰ βρίσκε τὸ δρόμο του...

— Ἂν σκεφθῆς ἔτσι.... εἶναι ν' ἀπορῆς γιὰ πολλὰ πράματα... Νά, λόγου χάρη γιατὶ ἔκαμε τοὺς Σαρακηνοὺς;

— Ἀ! ὅσο γι' αὐτὸ δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὸ καταλάβης... Γιὰ νὰ γνωρίσωμε τὸ Γρηγόρη...

— Καὶ τοὺς Ἄβαρους, τοὺς Ρώς, τοὺς Βοῦλγαρους, τοὺς Γέρσες... τοὺς ... τοὺς... σάμπως εἶναι λίγοι αὐτοὶ ποὺ κάθε τόσο σηκώνουν χέρι στὸν αὐτοκράτορα;

— Ἀπλούστατα, εἶπε ὁ Μιχαήλ, ἂν δὲν ὑπῆρχαν ὅλοι τοῦτοι πὼς θὰ γινόταν ὁ Γρηγόρης δομέστικος στὴν Ἀνατολὴ καὶ ἐσὺ στὴ Δύση... ἢ ἐσὺ στὴν Ἀνατολὴ κι' αὐτὸς στὴ Δύση. Γιατί, θαρρῶ, δὲν τὴν ἔχετε ξεκαθαρίσει καλὰ καλὰ τὴν ὑπόθεσή σας ἀπάνω στὸ ζήτημα αὐτό..

Γέλασαν...

— Ὡς τόσο γιὰ τὸν ἑαυτό σου, παρατήρησε ὁ Δημήτρης κάπως πειραγμένος, ποτὲ δὲ μᾶς εἶπες τίποτα.... Τί σκοπεύεις ἀλήθεια;

— Ἀ! ἐγώ... εἶπε μοναχὰ ὁ Μιχαὴλ καὶ βύθισε τὸ βλέμμα του στὸ ἀπέραντο κενὸ σὰ νὰ ἦταν τ' ὄνειρό του τόσο διαφορετικὸ καὶ τόσο ἀνότερο... Στὸ μυαλό του ἄστραψαν θάλασσες μακρισμένες καὶ νησιὰ παράξενα πνιγμένα στὴν τροπικὴ βλάστηση..."Ενας πύργος στὴν κορφὴ στὸ ξέφωτο, κυριαρχοῦσε σ' ὁλόκληρη τὴν ἔκταση... Κι' αὐτὸς καθισμένος ἀνάμεσα σ' ἀρχόντους κι' ἀρχόντισσες ἄκουε μακρόσυρτα νοσταλγικὰ τραγούδια νὰ ἠχοῦν κι' ἁπλωνε κάθε τόσο τὸ χέρι ποὺ ἦταν φορτωμένο ἀπὸ δαχτυλίδια πολύτιμα νὰ δώση διαταγές. Τ' ἀφηλὸ ἀπέραντο λιακωτὸ λουζότανε στὴν φεγγοβολὴ τῶν ἄστρων.

— "Εχω νὰ κάμω μιὰ πρόταση, εἶπε ξαφνικὰ ὁ Γρηγόρης... κι' ὁ σοβαρὸς καὶ κάπως ἐπίσημος τόνος τῆς φωνῆς του ἔκαμε τοὺς ἄλλους δυὸ ν' ἀνακαθήσουν.

— Ἐμπρὸς λέγε... σ' ἀκοῦμε.

— Νὰ ὁρκιστοῦμε... πὼς πάντα ὅ,τι καὶ νὰ συμβῆ θὰ μείνωμε φίλοι...

— Καὶ γιατὶ νὰ ὁρκιστοῦμε; ρώτησε ὁ Μιχάλης παραξενεμένος.

— Θαρρεῖς πὼς εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμωμε ὅρκους γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα; ἠρόσθεσε ὁ Δημήτρης στὸν ἴδιο τόνο.

— Νὰ δώσωμε τὸ λόγο τῆς τιμῆς μας πὼς κανένα περιστατικὸ δὲ θὰ μᾶς χωρίση ποτέ... "Αν ὁ Ἕνας βρεθῆ σὲ κίνδυνο οἱ ἄλλοι θὰ τρέξουν κοντά του ὅπου κι' ἂν βρίσκεται... ἀκόμα καὶ στὴν ἄκρη τοῦ κόσμου... Περισσότερο ἀπὸ ἀδέρφια. Ἡ φιλία μας θἆναι τόσο δυνατή, σὰν τὴν ἀγάπη ποὺ χρωστᾶμε στὴν Πατρίδα... καὶ στὸν Αὐτοκράτορα...

— Εἶμαι πρόθυμος, εἶπε γελῶντας ὁ Δημήτρης... Τώρα δὰ ἀμέσως...

— Κι' ἂν δυὸ ἀπὸ μᾶς ἔχουν κάποτε διαφορά, ὁ τρίτος θὰ τὴ δικάζη μὲ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀπόφασή του θἆναι ὁποχρεωτική...

— Ὠ! ὦ! Ἔκαμε ὁ Μιχαήλ, εἶμαι βέβαιος πὼς ποτὲ δὲ θὰ βρῶ τὸ δίκιο μου.

— Θὰ τὸ βρῆς, ἀπάντησε σοβαρὰ ὁ Γρηγόρης, γιατὶ ἀλλοιώτικα πὼς θὰ διατηρηθῆ ἡ φιλία μας; Μονάχα νὰ μὴν θαρρῆς πὼς ἔχεις δίκιο ὅταν δὲν ἔχης...

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. Οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

«Φῶς τοῦ κόσμου» εἰς τὸ σημερινὸν Εὐαγγέλιον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὀνομάζει πρῶτον μὲν τοὺς μαθητάς, κατόπιν δὲ καὶ ὅλους τοὺς πραγματικοὺς καὶ ἀξίους ὀπαδούς του. Ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι τὸ φῶς, ἔχει βέβαια ὅλην τὴν δύναμιν νὰ μεταδώση ἀπ' αὐτὸ καὶ εἰς ἡμᾶς. Ἀλλὰ πῶς θὰ γίνωμεν ἄξιοι νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὸ φῶς αὐτό; Αὐτὸς ὁ ἴδιος μᾶς τὸ λέγει καὶ ἡ Ἐκκλησία του κάθε στιγμὴ μᾶς καθοδηγεῖ πρὸς τοῦτο. Μᾶς ζητεῖ νὰ βαδίζωμεν μέσα εἰς τὸ φῶς του, τὴν ἁγίαν του δηλαδὴ διδασκαλίαν. Μᾶς λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμεν πιστὰ τὰς ἐντολάς του. "Οταν δὲ κάμνωμεν αὐτὸ δὲν κάμνομεν μόνον εἰς τὸν ἑαυτόν μας καλό, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Διότι κάθε καλὸ παράδειγμα δύναται νὰ ἐπηρεάση τὸν ἄνθρωπον περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Τὸ καλὸ παράδειγμα προσελκύει τὸν ἄνθρωπον περισσότερον ἀπὸ οἱαδήποτε διδασκαλία. Οἱ λόγοι μπορεῖ νὰ εἶναι μόνον θεωρία, ἐνῶ τὸ παράδειγμα εἶναι αὐτὴ ἡ πραγματικότης. Τὸ καλὸ παράδειγμα διαλύει κάθε ἀμφιβολία. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀπόστολοι τοῦ Ἰησοῦ, ἐκτὸς τῆς διδασκαλίας των, ἀναγκάζονται πολλὲς φορὲς νὰ μεταχειρίζωνται καὶ αὐτὸν τὸν ἑαυτόν των ὡς παράδειγμα διὰ νὰ πείσουν τοὺς ἀνθρώπους εὐκολώτερον καὶ νὰ τοὺς ἀφαιρέσουν κάθε ἀμφιβολίαν ὅπως γίνουν τέλειοι χριστιανοί. Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος φέρει ὡς παράδειγμα τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς κακοπαθείας τοὺς Προφήτας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Διὰ νὰ καταλάβωμεν ποίαν ἐπίδρασιν ἐξασκεῖ τὸ παράδειγμα — καλὸν ἢ κακὸν — ἀρκεῖ νὰ προσέξωμεν μίαν οἰκογένειαν. Μήπως τὸ παράδειγμα τῶν γονέων μας δὲν ἐπηρεάζει ὅσον τίποτε ἄλλο ἡμᾶς τοὺς ἰδίους; Μήπως ἡ ἐνάρετος καὶ χριστιανικὴ συμπεριφορὰ μιᾶς γυναικὸς δὲν δύναται νὰ φέρη εἰς μετάνοιαν καὶ εἰς βίον χριστιανικὸν ἕνα διεφθαρμένον σύζυγον, υἱὸν ἢ πατέρα; Ἡ εὐσέβεια τῶν γονέων δὲν ἔχει θαυμαστὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν τέκνων;

Ἀλλὰ μήπως μόνον εἰς τὰς οἰκογενείας τὸ παράδειγμα παίζει μεγάλον ρόλον; Δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ κράτη καὶ εἰς ὁλόκληρον ἐν γένει τὴν ἀνθρωπότητα; Μήπως ἡ καλὴ καὶ χρηστὴ διοίκησις τῶν ἀρχόντων δὲν ἔχει σωτήρια ἀποτελέσματα εἰς ὅλους;

Βεβαίως οἱ λόγοι τοῦ Σωτῆρος τῆς ἀνθρωπότητος ἰσχύουν δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἀπευθύνονται εἰς πάντας, ἀλλὰ λέγων ὅτι πρέπει νὰ προσβάλλωμεν τὸν ἑαυτόν μας ὡς παράδειγμα, ἔχει ὑπ' ὄψιν του περισσότερον ἀπὸ ὅλους τοὺς μαθητὰς καὶ πρώτους ἀποστόλους του καὶ κατόπιν τοὺς διαδόχους αὐτῶν, τοὺς κληρικοὺς καὶ διδασκάλους τῆς Ἁγίας μας Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἀφοῦ τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν γονέων ἔχει τεραστίαν ἐπίδρασιν, πόσην μεγαλειτέραν ἄραγε θὰ ἔχη τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχόντων καὶ ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας; Τὸ παράδειγμα αὐτῶν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο συντελεῖ εἰς τὴν στερέωσιν τῶν χριστιανῶν εἰς τὴν πίστιν των καὶ εἰς τὴν μετάνοιαν καὶ διόρθωσιν τῶν ἁμαρτωλῶν.

Ὁ Θεάνθρωπος μᾶς βεβαιώνει ἐπίσης μὲ τὸ σημερινόν του Εὐαγγέλιον ὅτι εἰς τὴν μέλλουσαν αἰώνιον ζωὴν θὰ ἔχη τὴν καλυτέραν θέσιν, ὄχι ἐκεῖνος ποὺ θὰ διδάξη μόνον, ἀλλὰ ἐκεῖνος ποὺ θὰ διδάξη καὶ ἀκόμη διὰ τῶν πράξεών του καὶ τοῦ παραδείγματός του θὰ προτρέψη καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἔργα ἀγαθά. Μὲ τὸ καλὸν παράδειγμα δὲν κάμνομεν, καθὼς εἴπαμεν ἀνωτέρω, καλὸν μόνον εἰς τὸν ἑαυτόν μας καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ γινόμεθα ἡ αἰτία καὶ νὰ δοξάζεται καὶ λατρεύεται ὁ ἐπουράνιος ἡμῶν Πατήρ. "Οπως αἱ καλαὶ πράξεις τῶν παιδιῶν γίνονται ἀφορμὴ νὰ ἐπαινοῦνται καὶ νὰ τιμῶνται οἱ γονεῖς των, ἔτσι καὶ αἱ καλαὶ πράξεις τῶν ἀνθρώπων γίνονται ἀφορμὴ νὰ δοξάζεται ὁ πατὴρ ὅλων μας, ὁ Θεός.

"Ωστε ἀπ' ὅσα εἴπαμεν ἀποδεικνύεται ὅτι καθῆκον κάθε χριστιανοῦ καὶ ἱερά του ὑποχρέωσις εἶναι νὰ ἔχη εἰς τὸν νοῦν του εἰς ὅλην του τὴν ζωὴν πῶς θὰ δίδη τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους. Διὰ τοῦτο ἔχομεν ὑποχρέωσιν ὅπως κάμωμεν τὴν ζωήν μας νὰ λάμπη ὅπως τὸ φῶς. Μόνον δὲ ὅταν ἐπιτύχωμεν τοῦτο μὲ τοὺς λόγους καὶ τὰ παραδείγματά μας θὰ γίνωμεν τέλειοι χριστιανοὶ καὶ ἄξιοι τοῦ ἐπουρανίου ἡμῶν πατρός.

Ένα διήγημα τοῦ Α. Παπαδιαμάντη

Τ' ΑΕΡΙΚΟ ΣΤΟ ΔΕΝΤΡΟ

Κάτω στὰ Βουρλίδια, καθὼς κατηφορίζεις ἀπὸ τὶς Βίγλες, ἀνάμεσα Πλατάνου καὶ Πετράλωνα, σιμὰ στῆς Γανωτίνας τὸν Μύλον, ἐκεῖ κατεβαίνει τὸ ρεῦμα, χείμαρρος, νᾶμα, δρόσος καὶ ἴαμα, ἀπὸ τὰ δρῆ τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖ εὐφρσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις Σειρήνων, καὶ καλάμη καὶ γλόη· ἐκεῖ τὸ ὄμμα ἀπολαύει γωνίαν παραδείσου, καὶ ἡ ψυχὴ δροσίζεται ὡς σώφρων. Ἄννα, κινοῦσα τὰ χείλη εἰς προσευχήν, χωρὶς ν' ἀκούεται ἡ φωνή της, φωνὴ μυστηριωδὼς ψιθυρίζουσα εἰς τὴν καρδίαν: Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς, θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά.

Τέσσερα ἢ πέντε καλύβια ἀγροτῶν καὶ βοσκῶν, ἀντικρύζοντα εἰς ἄλληλα, ἦσαν κτισμένα ἐπὶ τῶν κλιτύων ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς κοιλάδος. Ὅλα τ' ἀνήλικα παιδία τῶν ἀγροδιαίτων αὐτῶν οἰκογενειῶν συναγελάζοντο καθημερινῶς πρὸς τὸ βάθος τῆς ρεματιᾶς κυλιόμενα μέσα εἰς τὰ παχέα χόρτα, ἀνάμεσα εἰς τὰς πυκνὰς λόχμας καὶ τοὺς καλαμῶνας, παίζοντα εἰς τὸν ἴσκιον τῶν βαθυφύλλων δένδρων, τὰ ὁποῖα ἐνηγκαλίζετο ὁ κισσὸς ἀπὸ τῆς ρίζης σπειροειδὸς ἀνέρπων μέχρι τῆς κορυφῆς, σιμὰ εἰς τὸ διαυγὲς ρεῦμα, τοῦ ὁποίου ἠκούετο ὁ ψίθυρος κελαρύζων βαθειὰ εἰς τὴν ψυχήν, ἐνῷ ἡ αὔρα ἔσειε μυστικὰ τοὺς βαθυπρασίνους θάμνους, κι' οἱ παπαροῦνες ἔβαπτον μὲ κόκκινα στίγματα ὅλα τὰ κατηφορικὰ χωράφια γύρω, ἐν μέσῳ πληθοῦς ἄλλων ποικιλοχρώμων ἀνθέων, ὅπου ἐνθουμίζαν τὸ ἆσμα τὸ ψαλὲν εἰς τὰς ἐκκλησίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν σεβάσμιον: «ἐνεδύσω στέφανον ὄθρεως, ὁ τὴν γῆν ζωγραφίσας τοῖς ἄνθεσι· καὶ τὴν χλαῖναν τὴν κοκκίνην ἐφόρεσας...» κι' ἐκεῖ τὰ πετεινὰ εὐφραινόμενα ἐπετοῦσαν ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον ἀνταποκρινόμενα μὲ τὰ κελαδήματά των εἰς τὰς χαρμοσύνους τῶν παιδίων κραυγάς.

Τὸ παιδίον ἔβαλε σπαρακτικὰς κραυγὰς ἀφοῦ ἔπεσε καὶ ἐδάρεσε.

"Ησαν ὁ Στάθης κι' ὁ Λευθέρης τῆς Κρατήρας, δίδυμα ἑπτὰ ἐτῶν, κι' ὁ Γιώργης κι' ἡ Μαλάμω τοῦ Καρυοφύλλη, ἑπτὰ καὶ ἓξ ἐτῶν, κι' ὁ Κῶτσος τοῦ Κοντονίκου, ὀκταετής, καὶ ὁ Χαράλαμπος καὶ τὸ Τοιτσὼ τοῦ Καλλιμάνη, ἓξ καὶ πέντε ἐτῶν, ὅλα χαρούμενα, παίζοντα μέσα εἰς τὰς λόχμας, πηδῶντα τὰ μικρὰ χανδάκια, καραβίζοντα φύλλα δένδρων ἢ ξυλάρια εἰς τὸ νερὸν τοῦ ρύακος. Τὴν πρωΐαν ἐκείνην τοῦ Μεγάλου Σαββάτου μία σπεῖρα ἀπὸ μάγκας τῆς πολίχνης, ἡλικίας ἀπὸ δώδεκα μέχρι δεκαπέντε ἐτῶν, εἶχεν ἐξέλθει εἰς ἐκδρομὴν ἀνὰ τὴν κοιλάδα, διὰ νὰ κόψουν βέργες ἴσως, διὰ νὰ φάγουν κότσικα ἀνθοδολοῦντα εἰς τὰς λόχμας, διὰ νὰ κλέψουν ρόδα ἀπὸ τὰς αἱμασιὰς καὶ τοὺς φράκτας τῶν περιβολίων, ἢ διὰ νὰ κυνηγήσουν φωλεὰς πουλιῶν. Ἡ συμμορία εἰσέβαλε θορυβῶδὼς μέσα εἰς τὰ Βουρλίδια, ἠκούοντο αἱ ἄγριαι φωναί της μακράν, ἀτακτοῦσαν κι' ἐκτυποῦσαν τοὺς θάμνους καὶ κατέβαλλον τὰς καλαμιὰς εἰς τὸ ἔδαφος. Ἡ μικρὰ ἀγέλη τῶν χωρικῶν παιδίων, ἅμα ἤκουσε καὶ εἶδε τὴν σπεῖραν τῶν παιδίων τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα ἦσαν πολὺ μεγαλείτερα τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ ἀνάστημα — ἐφαίνοντο δὲ ἀγριώτερα ἀπὸ τὰ τέκνα τῶν ἀγροδιαίτων τῆς κοιλάδος — ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον καὶ ἀγρίαν φυγήν.

Οἱ μάγκες τῆς πόλεως ἔμειναν κύριοι τοῦ πεδίου, ἀναχωρεῖ. Εἷς μόνος ἐκ τῆς σπείρας των, ὁ Μιχάλης ὁ Βεργῆς, κρατῶν μακρὰν βέργαν, τὴν ὁποίαν ἀστίως εἶχε κόψει ἀπὸ ἓν δένδρον καὶ τὴν εἶχε πελεκήσει μὲ τὸν γ κ έ κ α ν, τὸν κυρτὸν σουγιᾶν του, εὐχαριστήθη νὰ κυνηγήσῃ ἓν παιδάριον ἐκ τῆς συνοδείας, τὸν Κῶτσον τοῦ Κοντονίκου, ὅστις εἶχε μικρὰν χωλότητα εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα κι' ἀγαπατοῦσε, μείνας τελευταῖος ἀπὸ ὅλην τὴν ἀγέλην τὴν παθοῦσαν τὸ πανικὸν πάθημα. Ὁ Μιχάλης ὁ Βεργῆς τὸν ἔφθασε, τὸν ἔψαυσε μὲ τὴν μακρὰν ράβδον καὶ τὸν ἔκαμε νὰ πέσῃ κάτω, ἂν δὲν εἶχε πέσει ἤδη ἀπὸ τὸν φόβον του, πρὶν τὸν φθάσῃ ἡ βέργα τοῦ Μιχάλη. Τὸ παιδίον, ἀρχίσαν νὰ κραυγάζῃ, καὶ πρὶν πέσῃ, ἔβαλε σπαρακτικὰς φωνὰς ἀφοῦ ἔπεσε, κι' ἐδάρεσε, ὡς φαίνεται, εἰς τὸ πόδι του τὸ πονεμένον. Ὅλαι αἱ ἠχοῖ τῶν κοίλων βράχων, καὶ τῶν ἀπορρώγων κρημνῶν καὶ τῶν καθέτων κλιτύων τῆς βαθείας κοιλάδος, ἐξύπνησαν ἀπὸ τὰς κραυγὰς τοῦ μικροῦ Κώτσου, καθὼς εἶχε πέσει ἀπὸ τὸ ὁλιοθηρὸν χῶμα καὶ δίπλα εἰς τὸν ὀγρὸν χορταριασμένον βράχον, ἄνωθεν τοῦ ρεύματος.

Ἀπὸ τὸ ἀντικρυνὸν καλύβι, τὸ πλησιέστερον εἰς τὸν βράχον τὸν βρεχόμενον ἀπὸ τὸν ρύακα, κάτω ἀπὸ τὴν φυλλάδα τῶν κισσοειδῶν θάμνων καὶ τὸ σύμπλεγμα τῆς ἀγριοεμπελιᾶς καὶ τῶν αἰγοκλημάτων, ἐξῆλθεν ἡ γρηὰ Κοντονίκαινα, ἡ μάμμη τοῦ μικροῦ Κώτσου. Εἶχεν ἀποθάνει ἡ νύφη της πρὸ χρόνων, καὶ αὐτὴ εἶχεν ἀναθρέψει τὸ παιδίον, καὶ τὸ ἠγάπα «ὡς δυὸ φορὲς παιδί της». Χωρὶς νὰ ἐξακριβώσῃ καλὰ τί εἶχε συμβῆ, ἤρκει ὅτι εἶδε τὸν Μιχάλη νὰ κρατῇ ἀκόμη τεταμένην τὴν βέργαν του, καὶ τὸ παιδίον νὰ κεῖται χαμαί, ἠσθάνθη ὅτι τὸ ἐγγόνι της εἶχε πάθει κακόν τι ἀπὸ τὸν μάγκαν τῆς πόλεως καὶ ἤρχισε συνάπτουσα τὰς χεῖρας νὰ ὀνειδίζῃ καὶ νὰ καταρᾶται:

— Βρέ σύ, σκύλε ἀγαρηνέ, τί ἔκαμες!... Τί σοῦ ἔφταιξε τὸ παιδί, τὸ σακάτικο, καὶ τὸ κυνηγᾷς;... Κακὸ ἀερικὸ νὰ σοῦρθῃ ἀπάνω σου, νὰ σὲ μαράνῃ σὰν ἐκεῖνο τὸ δενδρὶ ἐκεῖ!...

Ὅλη ἡ μικρὰ συμμορία τῶν ἀγυιοπαίδων τότε μὲ ἓν βλέμμα καὶ ἓν κίνημα ἀπέβλεψεν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔδειξε διὰ χειρονομίας της ἡ γρηά. Ὑπῆρχε τῷ ὄντι μία κηλὶς εἰς τὴν φαιδρὰν πασχαλινὴν εἰκόνα τῆς ἀνοίξεως καὶ τῆς καλλονῆς. Ἓν δένδρον, ἀγλαδιά, ἵστατο ἐκεῖ, ἐπὶ τοῦ κατωφεροῦς τῆς κλιτύος, μὲ μαραμένα φύλλα καὶ ἄνθη, μὲ χρῶμα τέφρας καὶ σποδοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς καὶ τῶν κλώνων του· πολύκλαυστον κούτσουρον, ἀπειλητικόν, παραπονεμένον. Εἶχε περάσει «ἀερικὸ» ἀπὸ πάνω του, καὶ τὸ εἶχε μαράνει, διὰ μιᾶς, προόρως, ἐν πλήρει ἀνθήσει. Ἵστατο ἐν μέσῳ τῶν ἄλλων δένδρων ὡς φάντασμα ἐν μέσῳ ζώντων.

Τὰ παιδία ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ἡ πικρὰ ἀρὰ τῆς γραΐας καὶ τὸ θέαμα τοῦ ἀποξηραμμένου δένδρου τὰ κατεπτόησαν. Ἀλλ' ὁ Μιχάλης τοῦ Βεργῆ ἔμεινε τελευταῖος, ὀπίσω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, καθὼς εἶχε μείνει πρὸ ὀλίγων λεπτῶν τελευταῖος ἀπὸ τὴν συνοδείαν του ὁ Κῶτσος τοῦ Κοντονίκου.

Τὴν νύκτα ἐκείνην, νύκτα Ἀναστάσεως, ἡ Ἀνάστασις ἐτελεῖτο εἰς τὸν ναΐσκον τοῦ Ἅγι-Γιώργη τῆς Χριστοδουλίτσας, κείμενον χίλια βήματα ἄνω ἀπὸ τὸν ἀνήφορον τοῦ λόφου, ὀχι μακρὰν ἀπὸ τὰ τέσσαρα καλύβια τῆς κοιλάδος τῶν Βουρλιδίων. Ἐκεῖ ἀνήφθησαν φαιδραὶ λαμπάδες ἀνάμεσα εἰς τὰ δένδρα, κάτω ἀπὸ τὰ γλυκὰ λάμποντα ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, πρὶν ἀνατείλῃ ἀκόμη ἡ σελήνη. Καὶ ἦσαν ἐκεῖ ὅλοι οἱ βοσκοὶ κι' οἱ βοσκοποῦλες τοῦ διαυερίσματος, φορεῦσαι τὰ στολίδια των τὰ πασχαλινά, εὐφραινόμεναι καὶ ἀπολαύουσαι τὴν ἄρρητον χαρὰν καὶ εὐωδίαν τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς χαρμοσύνου λειτουργίας ὅλοι οἱ ἀγρόται, χριστιανοὶ καὶ χριστιαναί, ἐμετάλαβαν ἐκ τοῦ «καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος». Ἀλλ' ἡ γρηὰ Κοντονίκαινα εἶχεν ἐξομολογηθῆ εἰς τὸν παπᾶ - Ἡσύχιον πρὶν ἀρχίσῃ ἀκόμη ἡ θεία ἀκολουθία.

Ὁ παπᾶς ἠρνήθη νὰ τὴν μεταλάβῃ. Διηγήθη δύο ἢ τρία ἀληθῆ γεγονότα, πῶς, πρὸ ὀλίγων χρόνων, ἡ γρηὰ Κυρατσούλα τὸ Μοσχοβάκι (ἀποθανοῦσα τῷ 1864), ἐνῷ ἐπήγαινε ἔνα πρωὶ εἰς τὸ σπίτι τοῦ γυιοῦ της, ἐσπρώχθη καθ' ὁδὸν ἀπὸ ἓν ἄτακτον παιδίον, υἱὸν οἰκογενείας, τὸν Εὐτυχῆ τοῦ Παυλίνη, καὶ πεσοῦσα ἐπάνω εἰς τὴν κοπτεράν γωνίαν μιᾶς οἰκοδομῆς — τοῦ δημοτικοῦ σχολείου — ἔθραυσε τὴν μίαν τῶν πλευρῶν της. Ἡ γραῖα ἐξέφερεν ἕνα γογγυσμόν, μίαν ἀράν: «νὰ κοπῇ τὸ χεράκι του!». Καὶ ὕστερον ἀπὸ χρόνους, ὁ Εὐτυχὴς τοῦ Παυλίνη, ὅταν ἔγινεν ἀνήρ, ἐπανέκαμψεν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὅπου εἶχε διατρίψει ἐπὶ καιρὸν ἐμπορευόμενος, μ' ἕνα καὶ μόνον χέρι. Εἶχε χάσει τὴν δεξιάν του χεῖρα ἐν ὥρᾳ συμπλοκῆς, τίς οἶδεν, ἴσως ἐκ μέθης. «Τώρα, τί ἐκέρδισεν ἡ γρηὰ Κυρατσούλα;», προσέθηκεν ὁ ἱερεύς. Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος.

Παλαιότερον ἀκόμη, ἡ γρηὰ Σινιώρα, ἡ μήτηρ αὐτῆς τῆς Κυρατσούλας, ἐπέζη ὀγδοηκοντοῦτις, ἐνῷ οἱ τρεῖς υἱοί της ἱερομόναχοι, μονάζοντες εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Κοννίστραν — ὁ παπᾶ - Καλλίνικος, ὁ παπᾶ - Ἰωσὴφ καὶ ὁ παπᾶ - Εὐγένιος — εἶχον προαποθάνει. Μίαν τῶν ἡμερῶν ὁ προεστὼς τοῦ χωρίου, ὁ γέρω - Καλοειδῆς, τὴν ἠνώχλησε καὶ τῆς εἶπε: «Ἐσὺ γρηὰ στρίγκλα, ποὺ ἐψωμόφαες καὶ τοὺς τρεῖς γυιούς σου, καὶ σὺ ἀκόμα ζῆς...». Ἡ γρηὰ Σινιώρα ἐταράχθη, ἔγινε κάτωχρος, καὶ τρέμουσα εἶπε: «Ὅπως μὲ ἐτάραξε, νὰ τὸν ταράξῃ!». Ὀλίγῳ ὕστερον, τρεῖς υἱοὶ τοῦ Καλοειδῆ ἐχάθησαν, ὁ εἷς ἀπὸ πνιγμόν, ὁ ἄλλος ἀπὸ συγκοπήν, καὶ ὁ τρίτος ἀπὸ πῦρ, καὶ ὁ γηραιὸς πατήρ των, ἐπέζη ἀκόμη. «Τώρα τί ἐκέρδισεν ἡ γρηὰ Σινιώρα;... Εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε, εἶπεν ὁ Κύριος...».

— Ποῦ νὰ μᾶς ξεσυνεριοθῆ ὁ Θεός! εἶπεν ὁ ἱερεύς. Εἶναι μεγάλη ἡ μακροθυμία του. Εὐτυχῶς δὲν μᾶς ξεσυνερίζεται, ἀλλ' ὅμως συμβαίνουν κάποτε, εἰ καὶ σπανίως, παράδοξα πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶναι προωρισμένα νὰ χρησιμεύσουν ὡς παραδείγματα. Στὰ χίλια ἕνα! Τὸ καλὸν εἶναι νὰ φυλάγῃ κανεὶς τὸν θυμόν του καὶ τὴν γλῶσσαν του, καὶ ἂν τυχὸν ἀδικῆται, «ἕκαστος ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν».

Καὶ μάλιστα, ἐπέφερεν ὁ παπᾶ - Ἡσύχιος, «χρονιάρα μέρα», τοιαύτην ὑψηλὴν καὶ πανσέβαστον ἡμέραν, ὁπερέχουσαν πασῶν τῶν ἡμερῶν, ὅπως τὸ Μέγα Σάββατον, πρέπει μεγάλως νὰ προσέχῃ τις, ὅπως μὴ ἐξέλθῃ κατάρα ἀπὸ τὸ στόμα του. Πολλάκις δὲ ἡ τιμωρία φαίνεται δυσανάλογος πρὸς τὸ ἁμάρτημα, καὶ φαίνεται ὡς νὰ ἔγινε πρὸς τιμωρίαν ὄχι τόσον τοῦ πρώτου πταίστου, ὅσον ἐκείνου ὅστις ἐβαρυθύμησε καὶ ἐχολώθη, καὶ ἀφῆκε πικρὰν κατάραν νὰ ἐκφύγῃ τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων του.

Περὶ τὰ μέσα τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ἦλθεν εἰς τὰ Καλύβια τὸ ἄγγελμα ὅτι ὁ Μιχάλης τοῦ Βεργῆ εἶχε πέσει αἰφνιδίως ἄρρωστος ἀπὸ τὸ δειλινὸν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, καὶ μετὰ συνεχῆ πυρετὸν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν κλίνην πελιδνός, σκελετώδης, δυσκίνητος, καὶ μετὰ κόπου ἀναπνέων. Ἐφαίνετο ὅτι εἶχε περάσει «ἀερικὸ» ἀπὸ πάνω του, καὶ τὸν ἐμάρανε.

Εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε, εἶπεν ὁ Χριστός.

Γνώσεις ἀπὸ τὴν Φυσικήν

ΤΑ ΑΙΓΙΝΗΤΙΚΑ ΚΑΝΑΤΙΑ

Εἶχε γραφῆ σὲ περασμένο τεῦχος τῆς «Νεολαίας», ὅτι τὸ νερὸ κρυώνει ὅταν τὸ βάζουμε στὰ κανάτια ποὺ ἔχουν πόρους, διότι ἐξατμίζεται σιγὰ - σιγὰ καὶ λόγῳ τῆς ἐξατμίσεως ἐπέρχεται ἡ ψύξις τοῦ δοχείου καὶ ἑπομένως καὶ τοῦ νεροῦ.

Θὰ προσθέσουμε σήμερα λίγα γενικώτερα γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό.

"Ολοι γνωρίζουμε ἐκ πείρας ὅτι, ὅταν πέσῃ στὸ χέρι μας αἰθέρας, ἀμέσως ἐξατμίζεται καὶ τὸ χέρι μας παγώνει. Γιατὶ συμβαίνει αὐτό; Συμβαίνει, γιατὶ κατὰ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ αἰθέρος γίνεται ἔργον καὶ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ ἔργον χρειάζεται ἐνέργεια. Τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν τὴν παίρνει ὑπὸ μορφὴν θερμότητος ἀπὸ τὸ χέρι μας καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἔχομε τὴν ψύξιν τοῦ χεριοῦ. Τὸ ἴδιον γίνεται ὅταν βρέξωμε τὰ χέρια μας μὲ οἰνόπνευμα ἢ καὶ μὲ νερό.

"Ας ἔρθουμε τώρα στὰ πορῶδη κανάτια. Αὐτὰ ἔχουν πολλοὺς πόρους, αὐτοὶ γεμίζουν ἀπὸ σταγονίδια νεροῦ, εἰς τὴν κατάστασιν δὲ ποὺ εἶναι ἡ ἐξάτμισις των εἶναι εὐκολος καὶ ἑπομένως μὲ τὴν ἐξάτμισιν αὐτῶν ἀπορροφᾶται θερμότης ἀπὸ τὸ δοχεῖο, τὸ δοχεῖο ψύχεται καὶ ἔτσι τὸ νερὸ κρυώνει μέσα στὸ κανάτι.

Εἶναι φυσικὸν νὰ γίνεται μεγαλειτέρα ἐξάτμισις ὅταν οἱ πόροι τοῦ δοχείου εἶναι πολλοὶ καὶ κυρίως ὅταν ὁ ἀέρας εἶναι ξηρός. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμε μεγαλειτέραν ἐξάτμισιν βάζομε τὸ κανάτι μὲ τὸ νερὸ σὲ ρεῦμα ἀέρος. Γι' αὐτὸν τὸν λόγον βάζομε τὰ αἰγινήτικα κανάτια στὰ παράθυρα καὶ δι' αὐτὸν ἐπίσης τὸν λόγον δὲν καθήμεθα ἱδρωμένοι σὲ ρεῦμα ἀέρος. Διότι ἐξατμιζόμενος ὁ ἱδρώτας ἐπιφέρει ψύξιν τοῦ δέρματος καὶ αὐτὴ ἐπιδρᾷ δυσμενῶς στὸ κυκλοφοριακὸν καὶ λοιπὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν.

Μὲ τὴν ἐξάτμισιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς προκύπτουσαν ψύξιν τῶν σωμάτων σχετίζονται καὶ ἄλλα φαινόμενα ποὺ ἔπρεπε νὰ γνωρίζουν ὅλοι οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι ποὺ ἀνήκουν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε.Ο.Ν., διὰ νὰ γίνωνται ὁδηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων ποὺ δὲν ἠτύχησαν, διὰ διαφόρους λόγους, νὰ τὰ μάθουν.

Ἐπὶ παραδείγματι, ὅλοι ξεύρουμε ὅτι οἱ γυναῖκες ἀπλώνουν τὰ βρεγμένα ροῦχα διὰ νὰ στεγνώσουν. Μὲ τὸ ἄπλωμα ἐπιταχύνεται καὶ διευκολύνεται ἡ ἐξάτμισις τῶν σταγονιδίων καὶ ἑπομένως ἐπέρχεται ἡ ψύξις τῶν ρούχων. Τὰ βρεγμένα ροῦχα στεγνώνουν καλύτερα καὶ γρηγορότερα ὅταν φυσᾷ ἄνεμος, διότι διευκολύνεται ἡ ἐξάτμισις. Ἀλλὰ ἐδῶ παρατηρεῖται κάτι ποὺ τὸ ξεύρουν οἱ γυναῖκες, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὴν αἰτίαν αὐτοῦ.

Δηλαδή, ὅταν φυσᾷ βόρειος ἄνεμος, τὰ ροῦχα στεγνώνουν σύντομα καὶ μάλιστα κοκκαλώνουν, ἐνῷ ὅταν φυσᾷ νότιος ἀργοῦν νὰ στεγνώσουν καὶ τὸ στέγνωμα δὲν γίνεται καλό. Ὁ λόγος εἶναι ὁ ἑξῆς: Οἱ βόρειοι ἄνεμοι εἶναι κατὰ κανόνα ψυχροὶ καὶ ξηροί, διότι προέρχονται ἀπὸ κλίματα ψυχρά, ποὺ ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος δὲν εἶναι ἰσχυρὰ διὰ νὰ ἐξατμίσῃ πολὺ νερό. Τὸ ἀντίθετο συμβαίνει μὲ τοὺς νοτίους ἀνέμους. Αὐτοὶ ἔρχονται ἀπὸ τόπους θερμοὺς ποὺ ἡ ἐξάτμισις εἶναι μεγάλη καὶ φυσικὰ ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχει πολλοὺς ὀδρατμοὺς καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐξατμίσῃ γρήγορα τὰ βρεγμένα ροῦχα καὶ νὰ τὰ ξηράνῃ.

Καὶ ἕνα ἄλλο ἐξηγεῖται μὲ τὰ λεχθέντα. Τὰ ζεστὰ φαγητά, τὸ γάλα, ὁ καφὲς κλπ., ὅταν τὰ ἀφήσωμεν ἔτσι, δὲν κρυώνουν ἀμέσως, διότι ναὶ μὲν ἐξατμίζονται αὐτὰ ἐξ τῆν ἐπιφάνειαν καὶ ἐπέρχεται μικρὰ ψῦξις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα γεμίζει ἀπὸ ὀδρατμοὺς δὲν προχωρεῖ ἡ ἐξάτμισις. Ἐνῷ ὅταν τὰ βάλωμε σὲ ρεῦμα ἀέρος ἢ δημιουργήσωμεν ἡμεῖς ρεῦμα ἀέρος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν, ἐπιταχύνομεν τὴν ἐξάτμισιν καὶ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπιτυγχάνομεν τὴν ταχεῖαν των ψύξιν.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς δὲν στερεῖται λογικῆς βάσεως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον λέγουν πολλοί, ὅτι δηλαδὴ βάζουν τὸ καρποῦζι, ὅταν τὸ κόψουν κομμάτια, στὸν ἥλιο διὰ νὰ παγώσῃ! Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐπιτυγχάνουν ταχεῖαν ἐξάτμισιν καὶ ἑπομένως ἔχουν σὲ λίγη ὥρα καρποῦζι κρύο.

ΣΕΙΡΙΟΣ

Ἡ πηγή τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας

ΤΑ ΣΙΤΗΡΑ

Μιά ἀληθινά καλή σοδειά σιτηρῶν εἶναι μιά μεγάλη εὐτυχία γιά ἕνα λαό. Ξέρουμε πώς ὁ λαός μας τρέφεται περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον μὲ ψωμί. 70—80 τοῖς ἑκατὸν τῆς τροφῆς του ἀποτελεῖται ἀπό σιτηρά.

Ἔξ χιλιάδες χρόνια καὶ περισσότερα ἐργάζεται ἡ ἀνθρωπότητα στὴν ἀνάπτυξι τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν. Καὶ εἶναι πολὺ ἐκπληκτικὸ ποὺ μόλις πρὶν ἀπὸ 100 χρόνια, δηλ. ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζωνται οἱ νεώτερες ἐπιστημονικὲς μέθοδοι διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν σιτηρῶν καὶ νὰ ξαπλώνεται ἡ γνῶσις γιὰ τὴ χρῆσι καὶ διόρθωσι τοῦ ἐδάφους, ἄρχισε νὰ διορθώνεται ἡ ποιότης τῶν σιτηρῶν καὶ νὰ μεγαλώνῃ καὶ ἡ ποσότης τῆς παραγωγῆς. Ἡ ὄψωσις τῆς παραγωγῆς κατὰ τὰ τελευταῖα πενῆντα χρόνια εἶναι 12 τοῖς ἑκατόν. Μιὰ ἀπίστευτη ἀνθρώπινη προσπάθεια!

Ἡ ἐπιστήμη ἠρεύνησε τὴν ἀρχὴ τῆς παραγωγῆς τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν σιτηρῶν καὶ τελευταίως μία γερμανικὴ ἀποστολὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Ρέμερ, τοῦ γνωστοῦ βοτανολόγου, ἐξήτασε τὴν περιοχὴν Χιντοκοῦ εἰς τὸ Ἀφγανιστὰν γιὰ νὰ βρῇ τὸ ἀρχέγονο σιτάρι.

Σήμερα μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιο πὼς ἡ Μικρασία εἶναι ἡ πρώτη πατρίδα τοῦ σιταριοῦ καὶ τοῦ κριθαριοῦ. Ἡ σίκαλις καὶ ἡ βρώμη δμως εἶναι ὅλως διόλου νέα φυτά, ποὺ πρωτοκαλλιεργήθηκαν πρὶν δυὸ χιλιάδες χρόνια.

Ἡ σίκαλις καὶ ἡ βρώμη εἶναι φυτὰ πολὺ πιὸ σκληρὰ ἀπὸ τὸ σιτάρι καὶ τὸ κριθάρι. Γιατὶ ὅπου τὸ σιτάρι καὶ κριθάρι πέφτουν θύματα τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ ψύχους ἡ βρώμη καὶ ἡ σίκαλις ἀντέχουν πάντοτε.

Στὴν Ἀλάσκα, στὸ βόρειο Καναδᾶ, στὴν Εὐρώπη μάλιστα σὲ ὕψος πάνω ἀπὸ χίλια μέτρα στὰ βουνὰ τῆς Σιβηρίας καὶ τοῦ Κάρντεν ἡ σίκαλις ἀντιστέκεται στὸ πιὸ τσουχτερὸ κρύο, ἀνεβαίνει νικήτρια πάνω ἀπὸ πάγους καὶ χιόνια, δίνει σπειρὶ γιὰ τὸ ψωμὶ κι' ἀποτελεῖ τὴν ἀληθινὴ εὐλογία τῆς γῆς.

Ὅταν περνᾷ κανεὶς τὸν Μάϊον ἢ τὸν Ἰούνιον ἀπὸ κάποιον κάμπο Θεσσαλικὸ ποὺ σὰν θάλασσα χρυσῆ μὲ τὰ ξανθὰ της κύματα ἀναδεύουν τὰ σταροχώραφα κι' ὁ ἀγέρας εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ κείνην τὴν πρωτόγονη ἀγροτικὴ μυρουδιὰ τῆς φρέσκιας γῆς καὶ τοῦ φρέσκου ψωμιοῦ, τότε νοιώθει τὸ χυμὸ τῆς ζωῆς ποὺ ξεχειλάει καὶ ξεχύνεται μέσα στὸν κάμπο.

Τὸ ψωμὶ εἶναι τὸ σύμβολο τῆς ζωῆς. Κανένα ἄλλο φυτὸ ἀπὸ τὰ σιτηρὰ δὲν ἔχει τὴ χάρι νὰ δίνῃ τὸν καρπὸ του γιὰ ἕνα τέτοιο σύμβολο. Ἡ χριστιανικὴ πίστις μὲ τὸ ψωμὶ συμβολίζει τὴν ἄφεσι τῆς ἁμαρτίας καὶ τὴν μετάδοσι τῆς ζωῆς.

Ὁ ἀγρότης καὶ πρὶν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια θεωροῦσε τὸ ψωμὶ πηγὴ ζωῆς, τὄβαζε στὸ μέτωπο καὶ στὰ χείλη του σὰν ἱερό.

«Μὰ τὸ ψωμί, ποὺ τρώγω» λέγει κι' ὁ σημερινὸς χωριάτης. Τὸ ψωμὶ καὶ μ' αὐτὸ τὰ σιτηρὰ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας.

Ὁ ἀγρότης εἶναι ὁ ἱερέας ποὺ τοῦ ἐμπιστεύθηκε ἡ ἱερὴ προσπάθεια γιὰ τὴ διατήρησι τοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ αὐτὸν ξεπήδηξεν ὁ ἀρχέγονος πολιτισμὸς τῆς καλλιεργείας τοῦ πατρικοῦ χώματος μὲ τὸ ὁποῖον ἕνας λαὸς πρέπει νὰ εἶναι σφιχτὰ δεμένος.

ΣΙΤΑΡΙ.— Μὲ ἄγανα καὶ χωρὶς ἄγανα. Μέτριο στὸ μέγεθος στέλεχος. Πλατὺ πρασινο φύλλο. Τὸ σπειρὶ εἶναι καλὰ τυλιγμένο, ἔχει μέσο χώρισμα, εἶναι λεῖο καὶ χοντρό. Χρησιμοποιεῖται γιὰ ὅλα τὰ ζυμαρικά, γιὰ κόλλα, γιὰ πούδρα καὶ γιὰ μαγιὰ τῆς μπύρας.

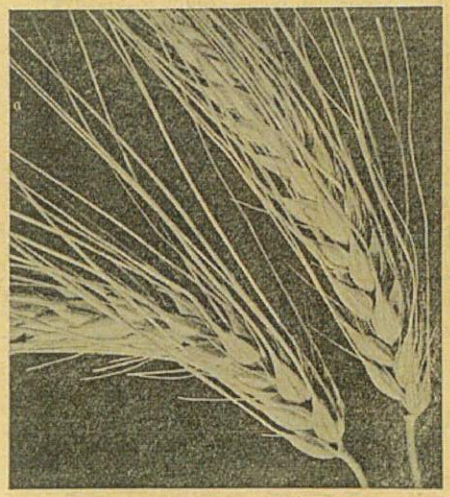

ΚΡΙΘΑΡΙ.— Τὰ πιὸ γερὰ καὶ πιὸ μακριὰ ἄγανα. Τὸ στάχυ φέρει δυὸ ἢ τρεῖς σειρὲς σπειριῶν. Στέλεχος κοντό. Τὸ σπειρὶ φέρει χώρισμα καὶ εἶναι πιὸ χοντρὸ ἐμπρὸς παρὰ στὴ ράχι. Εἶναι γερὰ τυλιγμένο σὲ ἀχυρένια τυλίγματα. Λίγο πρὶν ὁριμάσῃ ξαπλώνει μιὰ βελουδένια λάμψι πάνω ἀπὸ τὸν ἀγρό. Καβουρντισμένο χρησιμοποιεῖται στὸν καφέ, μπαίνει συχνὰ στὴν μπύρα.

ΠΡΕΣΠΑ

Ἡ μεγαλείτερη λίμνη τῆς Βαλκανικῆς. — Τὸ ἱστορικὸ νησάκι τοῦ ἁγίου Ἀχιλλείου. — Ἡ Πρέσπα ἄλλοτε καὶ τώρα.

Μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες διαδρομές, ἀνάλογη μὲ τὴ διαδρομὴ Μπράλου-Δελφῶν, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ γιὰ τὶς φυσικὲς καλλονές της ἡ διαδρομὴ Φλωρίνης-Κορυτσᾶς. Μόλις περάσῃ κανεὶς τὸ ὑψηλὸ διάσελο τοῦ Πισοδερίου—πρώτου σταθμοῦ ἀπὸ τὴ Φλώρινα καὶ θερέτρου τῆς δασώδους περιοχῆς της—βλέπει μπροστά του ν' ἁπλώνεται γοητευτικὰ μιὰ λαμποκοποῦσα ἀχανὴς ἔκτασις, στεφανωμένη ἀπὸ παιὺψηλους ὀρεινοὺς ὄγκους. Εἶναι ἡ θυλίκη Πρέσπα, ἡ μεγαλείτερη λίμνη τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁλοκλήρου τῆς Βαλκανικῆς. Ἐξακολουθῶντας, ἅμα προσπεράσῃ τὸ ὡραῖο καὶ ἡρωϊκὸ Ζέλοβο, ὀνομαστὸ ἀπὸ τοὺς νεώτερους μακεδονικοὺς ἀγῶνες του — ἀφήνοντας ἀριστερὰ τὴν ἀμαξιτὴ ὁδὸ καὶ ὑπερπηδῶντας τὰ τελευταῖα ἀντερείσματα τῶν Κορεστίων — κατηφορίζει πρὸς τὶς βαλτώδεις περιοχὲς τῆς μικρῆς Πρέσπας μέσα στὶς ὁποῖες ζοῦν καὶ σαπίζουν ἀπὸ τοὺς πυρετοὺς οἱ πρωτόγονοι ψαράδικοι οἰκισμοί της.

Ἐκεῖ, κρυμμένοι μέσα στοὺς πυκνοὺς καλαμῶνες, ψαρεύουν μὲ τὰ πρωτόγονα σκαφίδια καὶ τ' ἀπὸ χοντροὺς κορμοὺς σκαμμένους μονόξυλά τους, μὲ τὰ ὁποῖα μπορεῖ κανένας μονάχα ὅταν εἶναι νηνεμία νὰ περάσῃ ἀπάνω στὸ μικρὸ νησάκι τοῦ ἁγίου Ἀχιλλείου. Ἡ ἀπροθυμία ποὺ δείχνουν γι' αὐτὸ — στοὺς σπανιωτάτους ἄλλως τε ἐπισκέπτες τῶν μερῶν αὐτῶν — εἶναι τόση, ποὺ σὲ κανένα ἄλλο μέρος δὲ θὰ βρεθῇ κανεὶς στὴν ἀνάγκη νὰ περιμένῃ καὶ νὰ νευριάσῃ περισσότερο. Τοὺς ἀκοῦς, σχεδὸν δίπλα σου, νὰ συνομιλοῦν μέσα στοὺς πυκνοὺς καλαμῶνες ἀθέατοι, τοὺς φωνάζεις καὶ κεῖνοι σὲ βλέπουν, σὲ ἀκούουν ἀπαθεῖς χωρὶς νὰ παρουσιάζωνται. Ἐδῶ μέσα αἰσθάνεσαι κάτι τὸ ἀσυνήθιστα ἄξενο. Πρέπει νὰ περιμένῃς ὧρες νὰ φθάσῃ ἀπὸ πουθενὰ κανένας ἐντόπιος, νὰ τοὺς φωνάξῃ ὁ ἴδιος γιὰ νὰ μπορέσῃς νὰ διαπεραιωθῇς ἀπάνου στὸ νησί. Αὐτὰ συμβαίνουν ὅταν εἶναι γαλήνη στὴν Πρέσπα.

Γιατὶ μόλις φυσήσῃ λίγος ἀγέρας ὅλα αὐτὰ τὰ μικρὰ σκαφίδια τρέχουν βιαστικὰ στοὺς ὄρμους των. Μιὰ ἐρημιὰ τότε βασιλεύει παντοῦ κι' εἶναι ἀδύνατο πιὰ νὰ ταξειδεύσῃς. Γιατὶ ἡ Πρέσπα δὲν εἶναι ὅπως οἱ ἄλλες λίμνες. Ὅταν τὴν δέρνουν οἱ ἄνεμοι ταράσσεται ἀπὸ μεγάλα κύματα, καὶ στὰ παληὰ τὰ χρόνια, ὅταν ἡ ζωὴ ἦταν πιὸ πυκνή, δὲ θᾶταν φαίνεται σπάνια τὰ ναυάγια, ἀπάνου στὶς κατάκοπες ἀκτὲς της γιὰ νὰ ὑπάρχουν ἐδῶ τόσα προσκυνητάρια, Παναγίες καὶ Ἅγιοι Νικόλαοι, ζωγραφισμένοι κατὰ περίεργο ὅλως τρόπο, ἀπάνου στὶς ὁμαλὲς ἐπιφάνειες τῶν πελωρίων βράχων τους.

* * *

Τί ἦταν λοιπὸν ἡ Πρέσπα; Δόσκολα πιστεύει κανένας βλέποντάς την σήμερα πὼς ὑπῆρξεν ἄλλοτε ἡ πρωτεύουσα ἑνὸς βασιλείου. Οἱ Βούλγαροι, ποὺ ξεκινῶντας ἐγκαταστάθηκαν διαδοχικά, πρῶτα ἐκεῖθε ἀπὸ τὸ Δούναβι καὶ κατόπιν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγονάτου ἐδῶθε, μὲ πρωτεύουσα τὴν Πρεσθειά, ἀπ' ὅπου τόσες φορὲς κατέθηκαν μέχρι τὴν Κωνσταντινούπολι, μεταφέρουν κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα τὸ κέντρον τῆς ἐπικρατήσεώς τους πρὸς τὴν Ἀλβανία καὶ τὴν Μακεδονία, ὁπότε οἱ τελματώδεις αὐτὲς περιοχὲς τῆς Πρέσπας καὶ κατόπιν τῆς Ἀχρίδος γίνονται οἱ πρωτεύουσες τῶν πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν τους, ὅς ὅτου ἐξεκαθαρίστηκαν ἀπὸ τὸ Βασίλειο τὸ Βουλγαροκτόνο, ὕστερ' ἀπὸ μακροχρόνιους καὶ σκληροὺς ἀγῶνες, ἰδίως μὲ τὸν Σαμουὴλ (976-1013) τὸν ἐνδοξότερο, ἀλλὰ καὶ τελευταῖο τσάρο τῶν Βουλγάρων, μὲ τὸν ὁποῖο κλείνει πιὰ ὁριστικὰ ἡ παλαιὰ Βουλγαρικὴ Ἱστορία.

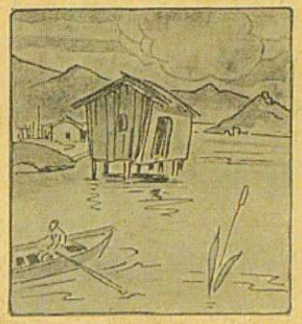

Ὡχυρωμένος ὁ Σαμουὴλ ἀπάνου στὰ ἐπιλίμνια αὐτὰ μακεδονικὰ ὁρμητήρια, ἀπ' ὅπου ἔχει καταλάβει ὁλόκληρη τὴν Ἀλβανία, τὴ Μακεδονία καὶ τὴ Σερβία, ἐπιχειρεῖ στὰ 995 νὰ καταλάβῃ καὶ αὐτὴ τὴ Θεσσαλονίκη. Ἀποτυγχάνοντας ἐκτρέπεται πρὸς τὰ Θεσσαλικὰ Τέμπη, καὶ ἀπὸ κεῖ στὴν κυρίως Ἑλλάδα μέχρι τὸν Ἰσθμὸ καὶ πέρα στὴν Πελοπόννησο, ὁπότε ὁ Βυζαντινὸς στρατηγός, Νικηφόρος Οὐρανός, διωρισμένος ἄρχων τῆς Δύσεως, καιροφυλακτῶντας τον, ἐπιστρέφοντα ἀνύποπτο παρὰ τὸν Σπερχειό, τοῦ πέφτει τὴν νύχτα καὶ τὸν ἀποδεκατίζει, σὲ σημεῖο ποὺ μόλις καὶ μετὰ βίας ἀπὸ τὰ Λιτλαικὰ ὄρη καὶ τὴν Πίνδο, ξεγλιστρᾷ μὲ τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ στρατοῦ του.

Σὲ λίγο (1001) ἐκστρατεύει πιὰ ὁ ἴδιος ὁ Βασίλειος ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Κυριεύει διαδοχικὰ τὴ Βέρροια, τὶς Σέρρες καὶ τὰ Βοδενὰ καὶ τὸν ἄλλο χρόνο τὸν χτυπᾷ στὸν Ἀξιὸ ἐπιστρέφοντα ἀπὸ τὴ δήωσι τῆς Ἀδριανουπόλεως. Στὰ 1014, ὕστερ' ἀπὸ σκληρότατους ἀγῶνες, ἐκπορθεῖ τὴν ὀχυρωμένην Κλεισούρα καὶ τότε λένε στὴν οἰκτρὴ θέα τῶν συμπολεμιστῶν του ὁ Σαμουὴλ ἐλιποθύμησε καὶ σφαδάζοντας ἀπὸ καρδιακοὺς πόνους ἀπέθανε μέσα σὲ δυὸ μέρες. Στὰ 1017 εἰσβάλλει τέλος ὁ Βασίλειος μέσα στὴ Βουλγαρία κι' ἀπὸ τὸ Λογγὸ βαδίζει καὶ παίρνει τὴν ἀπόρθητη Καστοριά. Ἀπὸ δῶ πιὰ καὶ πέρα ἐν θριάμβῳ βαδίζοντας δέχεται τὴν ὑποταγὴ κάστρων καὶ χωριῶν, ἀπὸ Βουλγάρους ἡγεμόνες, ποὺ ἔρχονται νὰ τὸν προσκυνήσουν. Ἡ Τσαρίνα Μαρία, ἡ χήρα τοῦ Βλαδισλάου — διαδόχου τοῦ Σαμουήλ, ποὺ ἔπεσε στὸ Δυρράχιο — καὶ ὁ Πατριάρχης Δαυὶδ τοῦ ζητοῦν εἰρήνη, μὰ ὁ Βασίλειος προχωρεῖ καὶ μπαίνει θριαμβευτικὰ στὴν Ἀχρίδα, ὅπου προσέρχεται ἡ Τσαρίνα Μαρία μὲ τοὺς τρεῖς γυιοὺς της καὶ τὶς ἕξη θυγατέρες της καὶ πέφτει στὰ πόδια του. Ἀπὸ δῶ ὁ Βασίλειος ἔρχεται στὴν Πρέσπα, τὴν ἀρχαιότερη πρωτεύουσα τοῦ Βασιλείου, κι' ἀπὸ κεῖ πάλι στὴν Καστοριά, ὅπου προσέρχονται καὶ οἱ δυὸ θυγατέρες τοῦ παληοῦ του ἀντιπάλου Σαμουήλ.

Αὐτὴς τῆς τροπαιοφόρου ἐκστρατείας του λείψανα εἶναι τὰ σωζόμενα μεγαλοπρεπῆ ἐρείπια τοῦ ναοῦ αὐτῆς τῆς νησίδος, ὅπου κατὰ τὸν Κεδρηνό, ἐπανετέθησαν τὰ παρὰ τοῦ Σαμουὴλ ἐκ Λαρίσης συληθέντα λείψανα τοῦ πολιούχου της. «Πολλὰ φρούρια παρεστήσατο Σαμουήλ, ἧς τὸ κορυφαῖον ἡ Λάρισα... μετήγαγε δὲ τὸ λείψανον τοῦ Ἅγ. Ἀχιλλείου, ἐπισκόπου Λαρίσης, χρηματίσαντος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου,... καὶ εἰς Πρέσπαν ἀπέθετο, ἔνθα ἦσαν αὐτῷ τὰ Βασίλεια».

* * *

Εἶναι λίγη ἡ διάθεσι ποὺ σᾶς μένει σήμερα γιὰ νὰ θαυμάσετε τὶς ἀμφίδολες ἄλλως τε λιμνήσιες ὀμορφιὲς τῆς νησίδος αὐτῆς, ὅπου ἄλλοτε ἦσαν τὰ βασιλικὰ τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ ἐνδιαιτήματα, ὅταν ἀντικρύσετε τὴ γθαμαλότητα τῆς ζωῆς καὶ τὶς πυρέσσουσες ὄψεις τῶν σημερινῶν κατοίκων της.

Οἱ καλύβες τοῦ μικροῦ ψαράδικου οἰκισμοῦ τῆς δὲν ὑπερβαίνουν πιὰ τὶς 20 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων του τοὺς 110, ποὺ δὲν αὐξάνει λόγῳ τῆς στειρώσεως τῶν γυναικῶν ἀπὸ τοὺς πυρετούς.

Ἡ καλλιεργήσιμη ἔκτασι εἶναι ὀλίγη καὶ ἀνῆκεν ἄλλοτε ὁλόκληρη σὲ Ἠπειρωτικὴ οἰκογένεια, κοντὰ στὴν ὁποία δούλευαν ὅλοι τους ὡς κολλήγοι. Ἀπὸ τὸν οἰκισμὸ αὐτό, περὶ τὸ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, κατὰ τὸ νότιο μέρος ποὺ βλέπει πανοραματικὰ πρὸς τὸ Πισοδέρι καὶ τὴν κορυφογραμμὴ τῶν Κορεστίων, κατάκειται σ' ἐρείπια σήμερα ὁ ἱστορικὸς αὐτὸς ναὸς τοῦ ἁγ. Ἀχιλλείου, ποὺ πρέπει νἆχῃ κτισθῆ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Βουλγαροκτόνο, μετὰ ἀπὸ τὴν τροπαιοφόρο διαδρομή του. Εἶναι μιὰ μεγάλη τρίκλιτος Βυζαντινὴ βασιλική (37 X 22) μὲ ὀλίγες πιά, μόλις διαφαινόμενες μεταγενέστερες τοιχογραφίες ἐπάνω στὰ ὀλίγα ὀσθία τμήματα τῶν τοίχων, ὅπου ἀστέγαστες καὶ ἐκτεθειμένες στὶς

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1224)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

'Ετοιμάσθηκα ν' ἀκολουθήσω τὸν κύριό μου, μ' αὐτὸς μ' ἐμπόδισε.

— Κάθησε δῶ, μοῦ εἶπε, νὰ ξεκουραστῆς· θὰ ξαναγυρίσω.

Καὶ καθὼς ἔκαμα ἕνα κίνημα τρόμου:

— Σύχασε, πρόσθεσε· σὲ βεβαιῶ ὅτι θὰ ξαναγυρίσω. Μ' ὅλη μου τὴν κούρασι θὰ προτιμοῦσα ν' ἀκολουθήσω τὸν Βιτάλη· ἀλλὰ ὅταν μὲ πρόσταζε, εἶχα τὴ συνήθεια νὰ τὸν ἀκούω. Κι' ἔμεινα.

Μόλις ἔπαψε ν' ἀκούεται τὸ βαρὺ βῆμα τοῦ κυρίου μου στὴ σκάλα, τὸ παιδί, ποὺ ἄκουε σκυμμένο στὴν πόρτα, γύρισε σὲ μένα.

— Εἶσαι πατριώτης; μὲ ρώτησε Ἰταλικά.

"Ἤξερα ἀρκετὰ Ἰταλικά, γιὰ νὰ καταλαβαίνω σχεδὸν ὅ,τι ἔλεγαν σ' αὐτὴ τὴ γλῶσσα· δὲν τὴ μιλοῦσα ὅμως ἀκόμα κι' ἀποκρίθηκα γαλλικά: — "Οχι.

— Κρῖμα! Ἔκαμε τὸ παιδὶ μελαγχολικά, κυττάζοντάς με μὲ τὰ μεγάλα του μάτια· πῶς θὰ ἤθελα νάσουν ἀπὸ τὸν τόπο μου!

—'Από ποιὸν τόπο;

—'Από τὴ Λούκκα. Θὰ μοῦφερνες εἰδήσεις.

— Εἶμαι Γάλλος.

—"Α, τόσο τὸ καλύτερο!

— Τί; ἀγαπᾶς καλύτερα τοὺς Γάλλους ἀπὸ τοὺς 'Ιταλούς;

—"Οχι. Δὲν εἶπα γιὰ μένα «τόσο τὸ καλύτερο», τῶπα γιὰ σένα. Γιατί, ἂν ἤσουν 'Ιταλός, θ' ἀρχόσουν ἐδῶ γιὰ νὰ μπῆς Ἰσως στὴν ὑπηρεσία τοῦ σινιὸρ Γαροφόλη. Καί.... δὲν λένε ποτὲ «τόσο τὸ καλύτερο» σ' ἐκεῖνος ποὺ μπαίνουν στὴν ὑπηρεσία τοῦ Π α ν τ ρ ό ν ε μας!

Τὰ λόγια αὐτὰ μ' ἀνησύχησαν πολύ.

— Εἶναι κακός; ρώτησα.

Στὴν ἐρώτησι αὐτὴ τὸ παιδὶ δὲν ἀποκρίθηκε μὲ τὸ στόμα· τὸ βλέμμα ὅμως ποὺ κάρφωσε ἀπάνω μου, εἶχε μιὰ εὐγλωττία τρομερή... "Επειτα, σὰ νὰ μὴν ἤθελε νὰ ἐξακολουθήση τέτοια ὁμιλία, μοῦ γύρισε τὴ ράχι καὶ πῆγε σ' ἕνα μεγάλο τζάκι, ποὺ ἔπιανε τὴν ἄκρη τῆς κάμαρας. Στὸ τζάκι αὐτό, πάνω σὲ μιὰ καλὴ φωτιὰ ἀπὸ παλησσάνιδα, ἔβραζε μιὰ μεγάλη χάλκινη κατσαρόλα.

"Επλησίασα νὰ ζεσταθῶ καὶ τότε εἶδα πῶς ἡ κατσαρόλα αὐτὴ εἶχε κάτι ἰδιαίτερο, ποὺ στὴν ἀρχὴ δὲν τὸ εἶχα προσέξει: Τὸ σκέπασμα, ποὺ εἶχε ἀπὸ πάνω ἕνα σωλῆνα, γιὰ νὰ φεύγη ὁ ἀτμός, ἦταν κολλημένο στὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος μὲ θηλειὰ κι' ἀπὸ τ' ἄλλο μὲ κλειδαριὰ (λουκέτο).

Εἶχα καταλάβει πῶς δὲν ἔπρεπε νὰ κάνω ἀδιάκριτες ἐρωτήσεις γιὰ τὸν Γαροφόλη· γιὰ τὴν κατσαρόλα ὅμως;

— Καλέ, γιατὶ εἶναι κλειδωμένο τὸ καπάκι; ρώτησα.

— Γιὰ νὰ μὴ μπορῶ νὰ πάρω κανένα φλυτζάνι ζουμί. 'Εγὼ μαγειρεύω τὴ σούπα, μὰ ὁ κύριός μου δὲν μοῦ ἔχει ἐμπιστοσύνη.

Δὲν μπόρεσα νὰ μὴ χαμογελάσω.

— Γελᾶς, ἐξηκολούθησε μελαγχολικά, γιατὶ θὰ νομίζης πῶς εἶμαι κανένας λαίμαργος. "Ε, στὴ θέσι μου, θὰ ἤσουν Ἰσως καὶ σύ... "Οχι, λαίμαργος δὲν εἶμαι· πεινασμένος μόνο· κι' ἡ μυρωδιὰ τῆς σούπας ποὺ βγαίνει ἀπ' αὐτὸ τὸ φουγάρο, κάνει τὴν πεῖνα μου σκληρότερη.

— Μὰ τί, ὁ σινιὸρ Γαροφόλης σᾶς ἀφήνει νὰ πεθαίνετε τῆς πείνας;

—"Αν μπῆς στὴν ὑπηρεσία του θὰ μάθης πῶς ἀπὸ τὴν πεῖνα δὲν πεθαίνει κανείς, ὁποφέρει μόνο. 'Εγὼ μάλιστα, γιατ' εἶναι ἡ τιμωρία μου.

—'Η τιμωρία σου; Νὰ πεινᾶς;!

— Ναί. "Αν μπῆς στὴν ὑπηρεσία τοῦ Γαροφόλη, τὸ παράδειγμά μου μπορεῖ νὰ σὲ ὠφελήση. "Ακου νὰ σοῦ πῶ. 'Ο σινιὸρ Γαροφόλης εἶναι θεῖος μου καὶ μὲ πῆρε ἀπὸ εὐσπλαχνία. Γιατί, πρέπει νὰ ξέρης, ἡ μητέρα μου εἶναι χήρα καὶ φτωχιά. Τὸν περασμένο χειμῶνα, ποὺ ὁ Γαροφόλης ἦλθε στὴ Λούκκα νὰ μαζέψη παιδιά, ἐπρότεινε στὴ μητέρα μου νὰ μὲ πάρη. Τῆς κόστισε πολὺ τῆς μητέρας μου νὰ μ' ἀφήση νὰ φύγω· μά, ξέρεις, ἄμα εἶναι ἀνάγκη... Κι' ἦταν μεγάλη, γιατὶ στὸ σπίτι εἴμαστε ἕξη παιδιὰ κι' ἐγὼ τὸ μεγαλύτερο. 'Ο Γαροφόλης προτιμοῦσε νὰ πάρη τὸν ἀδελφό μου Λεονάρδο, ποὺ ἔρχεται ὕστερ' ἀπό μένα, γιατὶ ὁ Λεονάρδος εἶναι ὄμορφος, ἐνῶ ἐγὼ εἶμαι ἄσχημος. Καὶ γιὰ νὰ βγάζη τὸ παιδὶ λεφτά, πρέπει νὰ εἶναι κι' ὄμορφο· τ' ἄσχημα δὲν κερδίζουν παρὰ κλωτσιὲς καὶ βρισιές. 'Η μητέρα μου ὅμως δὲ θέλησε νὰ δώση τὸ Λεονάρδο. «'Ο Ματτίας εἶναι ὁ μεγαλύτερος, εἶπε, κι' ὁ Ματτίας ταιριάζει νὰ φύγη, ἀφοῦ πρέπει νὰ φύγη κάποιος. 'Ο Θεὸς τοῦδωσε αὐτὴ τὴ σειρά· δὲ μπορῶ ν' ἀλλάξω τὴ σειρὰ τοῦ Θεοῦ». "Ετσι ἔφυγα μὲ τὸ θειὸ Γαροφόλη. Καταλαβαίνεις τί σκληρὸ μοῦ ἦταν ν' ἀφήσω τὸ σπίτι μας, τὴ μητέρα μου ποὺ ἔκλαιγε, τὴν ἀδελφοῦλα μου τὴ Χριστίνα, ποὺ μ' ἀγαποῦσε πολὺ γιατ' ἦταν τὸ στερνογέννι κι' ἐγὼ τὴν κρατοῦσα πάντα στὴν ἀγκαλιά μου· "Επειτα τ' ἀδέλφια μου τ' ἄλλα, τοὺς φίλους μου, τὴν πατρίδα!

Σὲ μένα τάλεγε αὐτὰ ὁ Ματτίας; Μὰ ξεχνοῦσα ποτὲ τὸ σπαραγμὸ ποὺ αἰσθάνθηκα ὅταν, γιὰ τελευταία φορά, εἶδα τὸ ἄσπρο κεφαλομάντηλο τῆς μάνας Μπαρμπερίνας;

'Ο μικρὸς ἐξακολούθησε τὴ διήγησί του:

— Σὰν ἔφυγ' ἀπὸ τὸ σπίτι, ἤμουν μονάχος μὲ τὸ Γαροφόλη· μὰ ὕστερ' ἀπὸ ὀκτὼ μέρες γίναμε δώδεκα παιδιὰ καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὴ Γαλλία. "Α, τί μακρινὸ ταξεῖδι καὶ γιὰ μένα καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους, ποὺ κι' αὐτοὶ τὸ ἴδιο ἦταν λυπημένοι!.... Τέλος πάντων φθάσαμε στὸ Παρίσι. Δώδεκα φύγαμε, ἑνδεκα φθάσαμε, γιατὶ ἕνας ἔμεινε στὸ νοσοκομεῖο τοῦ Ντιζόν. Στὸ Παρίσι ἔγινε τὸ ξεκαθάρισμα: ὅσοι ἦταν δυνατοί, πῆγαν σὲ δουλειά, ὅσοι πάλι δὲν ἦταν γιὰ δουλειά, θὰ τραγουδοῦσαν ἢ θἀπαιζαν ὄργανα στοὺς δρόμους. 'Εγὼ δὲν ἤμουν δυνατὸς γιὰ δουλειὰ· μὰ οὔτε κι' ὄμορφος, γιὰ νὰ μαζεύω λεφτὰ τραγουδῶντας. Τότε ὁ Γαροφόλης μοῦ ἔδωσε δυὸ ἄσπρα ποντικάκια νὰ τὰ δείχνω στὸν κόσμο, καὶ μοῦ προσδιόρισε νὰ τοῦ φέρνω μιάμιση δραχμὴ τὴν ἡμέρα. «"Οσες πεντάρες θὰ λείπουν, μοῦ εἶπε, ἀπὸ τὴ μιάμιση δραχμή, τὸ βράδυ θὰ σοῦ μετρῶ στὴν πλάτη μπαστουνιές». Μιάμιση δραχμή: τριάντα πεντάρες! ποῦ νὰ τὶς μαζέψω; Συλλογιζόμουν ὅμως τὶς μπαστουνιές — καὶ ξέρεις, δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστες, ὅταν τὶς δίνη μάλιστα ὁ Γαροφόλης! — κι' ἔβαζα τὰ δυνατά μου. Τοῦ κάκου. Τὶς περισσότερες φορὲς δὲν τὸ κατώρθωνα· κι' ἐνῶ τ' ἄλλα παιδιὰ γύριζαν τὸ βράδυ μὲ τὶς πεντάρες τους σωστές, ἐμένα σχεδὸν πάντα μοῦ ἔλειπαν. "Ω, θυμὸ ὁ Γαροφόλης!.. «Μὰ πῶς τὰ καταφέρνει ἔτσι αὐτὸς ὁ ἡλίθιος Ματτίας;» ἐφώναζε. Καὶ δός του ἐδός! "Ηταν κι' ἄλλο ἕνα παιδί, ποὺ ἔδειχνε ἄσπρα ποντίκια. Αὐτουνοῦ ὁ Γαροφόλης τοῦ εἶχε προσδιορίσει σαράντα πεντάρες καὶ κάθε βράδυ τὶς ἔφερνε σωστές. Πολλὲς φορὲς ἔβγαινα μαζί του, γιὰ νὰ βλέπω πῶς ἔκανε καὶ σὲ τί ἦταν πιὸ ἐπιτήδειος ἀπό μένα. "Ετσι κατάλαβα τί ἔτρεχε: "Οταν κανένας κύριος μὲ τὴν κυρία του ἐτοιμάζουνταν νὰ μᾶς δώσουν, ἡ κυρία τοῦ ἔλεγε πάντα: «Σ' αὐτὸν ποὺ εἶναι ὄμορφος δῶσε, ὄχι σ' ἐκεῖνον ποὺ εἶναι ἄσχημος!». 'Ο ἄσχημος, ἔννοεῖς, ἤμουν ἐγώ. Δὲν ξαναβγῆκα μὲ τὸ σύντροφο, γιατὶ κι' ἂν εἶναι νὰ τρῶς μπαστουνιὲς στὸ σπίτι, εἶναι ἀκόμα σκληρότερο ν' ἀκοῦς τέτοια λόγια στὸ δρόμο. 'Εσὺ δὲν τὸ καταλαβαίνεις αὐτό, γιατὶ ποτὲ βέβαια δὲν σὲ εἶπε κανένας ἄσχημο, ἐγὼ ὅμως... "Υστερα, ἄμα εἶδε ὁ Γαροφόλης πῶς μὲ τὸ ξύλο δὲν ἔκανε τίποτα, μεταχειρίσθηκε ἄλλο τρόπο. «Γιὰ κάθε πεντάρα ποὺ θὰ σοῦ λείπη, μοῦ εἶπε, θὰ σοῦ ἀφαιρῶ μιὰ πατάτα ἀπὸ τὸ δεῖπνο σου. 'Αφοῦ τὸ πετοῦ σου εἶναι ἀναίσθητο στὶς ξυλιές, ἡ κοιλιά σου μπορεῖ νὰ εἶναι πιὸ εὐαίσθητη στὴν πεῖνα». Μὲ τὴ φοβέρα ἔκαμες ποτὲ τίποτα ἐσύ;

— Ξέρω κι' ἐγώ; Κατὰ τὴ φοβέρα.

—'Εγὼ ποτέ. "Επειτα, δὲν μποροῦσα νὰ κάμω περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἔκανα. Δὲν μποροῦσα νὰ λέω στοὺς ἀνθρώπους: «Δῶστε μου! ἂν δὲν μοῦ δώσετε, δὲν θὰ φάω πατάτες ἀπόψε!». Οἱ ἄνθρωποι, ξέρεις, δὲν συγκινοῦνται μ' αὐτά... 'Η στέρησι ὅμως γρήγορα μ' ἔκανε ἀδύνατο καὶ χλωμὸ σὰν τοῖρο. Συχνὰ τότε ἄκουγα γύρω μου νὰ λένε: «Νὰ ἕνα παιδὶ ποὺ πεθαίνει τῆς πείνας!». "Οτι θάκανε ἡ ὀμορφιά, τῶκανε ἡ χλωμάδα κι' ἡ ἀδυναμία. Οἱ ἄνθρωποι, στὴ γειτονιά, μὲ πῆραν ἀπὸ συμπάθεια, μὲ λυποῦνταν. Κι' ἂν δὲν ἐμάζευα περισσότερες πεντάρες, ἐμάζευα ὅμως πότε ἕνα κομμάτι ψωμί, πότε ἕνα πιάτο σούπα. "Α, ἦταν ὁ καλός μου καιρὸς τότε: Δὲν ἔτρωγα πιὰ ξύλο· κι' ἂν δὲν ἔτρωγα στὸ σπίτι οὔτε πατάτες, δὲν μ' ἔμελλε καὶ πολύ, γιατὶ χόρταινα ἔξω. Μιὰ μέρα ὅμως ὁ Γαροφόλης μὲ εἶδε σὲ μιὰ μανάβισσα νὰ τρώω ἕνα πιάτο σούπα καὶ κατάλαβε γιὰ ποιὸ λόγο δὲν μοῦ ἔκανε ἐντύπωσι ἡ στέρησι τοῦ βραδινοῦ φαγιοῦ. 'Αποφάσισε τότε νὰ μὴ βγαίνω ἔξω, παρὰ νὰ κάθουμαι στὸ σπίτι νὰ μαγειρεύω καὶ νὰ συγυρίζω. Μὰ ἐπειδή, μαγειρεύοντας, μποροῦσα νὰ κλέβω τὸ φαί, σοφίσθηκε αὐτὴ τὴν κατσαρόλα ποὺ βλέπεις. Κάθε πρωὶ βάζει μέσα τὸ κρέας καὶ τὰ λάχανα, κλειδώνει τὸ καπάκι καὶ φεύγει. 'Εγὼ δὲν κάνω ἄλλο παρὰ νὰ διατηρῶ τὴ φωτιά. Μὲ τρελλαίνει ἡ μυρωδιὰ τῆς σούπας, θέλω νὰ τὴ δοκιμάσω, μὰ ποῦ! "Εννοεῖς πῶς ἀπὸ τὸ στενὸ αὐτὸ φουγάρο, μοῦ εἶναι ἀδύνατο! 'Από τὸν καιρὸ ποὺ μαγειρεύω ἔγινα ἀκόμα πιὸ χλωμός. 'Η μυρωδιά, βλέπεις, δὲν τρέφει· μεγαλώνει μόνο τὴν πεῖνα. 'Αλήθεια, δὲν εἶμαι πολὺ-πολὺ χλωμός; 'Επειδὴ δὲν βγαίνω πιὰ ἔξω, δὲν τ' ἀκούω νὰ τὸ λένε, κι' ἐδῶ μέσα δὲν ἔχει καθρέφτη.

Τότε ἀκόμα δὲν εἶχα βέβαια μεγάλη πεῖρα· ἤξερα ὅμως πῶς δὲν κάνει νὰ τρομάζουμε τοὺς ἀρρώστους, λέγοντάς τους πῶς μᾶς φαίνουνται ἀρρωστοι.

— "Οχι βά! ἀποκρίθηκα· δὲν εἶσαι πολὺ πιὸ χλωμὸς ἀπὸ ἄλλα παιδιά.

— Χμ! ἔκαμε· αὐτὸ τὸ λὲς γιὰ νὰ μὲ παρηγορήσης. 'Εγὼ ὅμως θέλω νὰ εἶμαι χλωμός, καὶ περισσότερο μάλιστα ἀπ' ὅ,τι εἶμαι.

— Γιατί;

— Γιατὶ ἡ μεγάλη χλωμάδα σημαίνει ἀρρώστεια· κι' ἐγὼ ἤθελα νὰ εἶμαι ἄρρωστος, ἀληθινὰ ἄρρωστος.

Τὸν κύτταξα μὲ ἀπορία.

— Δὲν τὸ καταλαβαίνεις, μοῦ εἶπε μὲ χαμόγελο, μὰ εἶναι ἁπλούστατο. Νά, ὅταν εἶναι κανεὶς πολὺ ἄρρωστος, ἢ τὸν γιατρεύουν ἢ τὸν ἀφήνουν νὰ πεθάνη. "Αν μ' ἀφήναν νὰ πεθάνω, θὰ τελείωναν ὅλα· οὔτε ξύλο θἄτρωγα πιά, οὔτε θὰ πεινοῦσα. "Επειτα λένε πῶς ὅσοι πεθαίνουν ζοῦνε ψηλὰ στὸν οὐρανό. "Ετσι, ἀπὸ κεῖ πάνου, ἐγὼ θἄβλεπα κάτω τὴ μητέρα μου, τὸν τόπο μου καί, παρακαλῶντας ὁλόενα τὸ Θεό, θὰ μποροῦσα Ἰσως νὰ ἐλιποδίσω τὴν ἀδελφή μου Χρηστίνα νὰ γίνη δυστυχισμένη. "Αν πάλι ἤθελαν νὰ γιάνω, θὰ μ' ἔστελναν στὸ νοσοκομεῖο· κι' ἐγὼ θἄμουν πολὺ-πολὺ εὐχαριστημένος νὰ πήγαινα στὸ νοσοκομεῖο!

'Εμένα τὸ νοσοκομεῖο ἀπὸ ἔνστικτο μοῦ ἔκανε φρίκη. Στὸ δρόμο, ὅταν ἀπὸ τὴν κούρασι αἰσθανόμουν κακοδιαθεσία, ἔφθανε νὰ θυμηθῶ τὸ νοσοκομεῖο γιὰ νὰ ξαναγίνω ἀμέσως καλὰ καὶ νὰ ἐξακολουθήσω νὰ περπατῶ. Γι' αὐτὸ μὲ μεγάλη μου ἀπορία ἄκουγα τὸν Ματτία νὰ μιλῆ ἔτσι:

— Νἆξερες τί καλὰ ποῦ περνᾶ κανεὶς στὸ νοσοκομεῖο! 'Εγὼ πῆγα μιὰ φορὰ στὴν 'Αγία Εὐγενία. 'Εκεῖ εἶναι ἕνας γιατρὸς φηλός, ξανθός, ποὺ στὶς τσέπες του ἔχει πάντα καραμέλλες γιὰ τὸ βῆχα (ἂς εἶναι γιὰ τὸ βῆχα πάντα γλυκὲς εἶναι!) "Επειτα εἶναι οἱ καλόγρηες, ποὺ σοῦ μιλοῦν πάντα γλυκά: «Βγάλε τὴ γλῶσσα σου, μικρέ μου, δός μου τὸ χέρι σου παιδάκι μου!».

('Ακολουθεῖ)

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΗΛΙΑΚΩΝ ΚΗΛΙΔΩΝ

Ὅπως εἴπαμε σὲ προηγούμενον σημείωμα, οἱ κηλῖδες τοῦ Ἡλίου δὲν εἶναι μόνιμες ἐπάνω στὴν ἐπιφάνειά του. Ὑπάρχουν χρόνια ποὺ ἠμποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐκεκαθαρίζει ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Ἡλίου καὶ δὲν ὑπάρχουν κηλῖδες ἐπ'αὐτοῦ, ἐνῶ ἄλλα χρόνια παρατηροῦμε ἑκατοντάδες μελανῶν ἐκτάσεων ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ Ἡλίου. Ὥστε οἱ ἡλιακὲς κηλῖδες ὑπόκειται σὲ μιὰ περίοδο ποὺ εἶναι 11 χρόνια περίπου. Δηλαδὴ ἄλλοτε ἔχουμε μέγιστον ἀριθμὸν κηλίδων καὶ ἄλλοτε ἐλάχιστον.

Γι' αὐτὸ τώρα τὴν ἐποχὴ αὐτὴν ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Ἡλίου εἶναι πλουσία σὲ κηλῖδες. Τὸν περασμένον μάλιστα Ἀπρίλιον εἰς τὰς 23—25 παρετηρήθη ἀπὸ τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ Γκρήνουϊτς μία ἀσυνήθως μεγάλη κηλὶς γιὰ τὴν ὁποίαν ἔγραψαν ὅλα τὰ ἀστρονομικὰ περιοδικά.

Ἀλλὰ οἱ ἐπιστήμονες βρῆκαν πολλὲς ἀναλογίες μεταξὺ τῆς περιόδου τῶν κηλίδων (καὶ φυσικὰ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν) καὶ πολλῶν φαινομένων ἐπάνω στὴ Γῆ ποὺ μᾶς κάνουν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὑπάρχει ἄμεσος σχέσις μεταξὺ τῶν καταστάσεων τῆς ἡλιακῆς μάζης καὶ τῶν ἐπὶ τῆς Γῆς συμβαινόντων. Θὰ φέρωμεν μερικὰ παραδείγματα.

Μακροχρόνιοι παρατηρήσεις σὲ διάφορα Ἀστεροσκοπεῖα καὶ Μετεωροσκοπεῖα ἔδειξαν ὅτι ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τῆς περιόδου τῶν ἡλιακῶν κηλίδων καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς θερμοκρασίας ἐπάνω σὲ ὡρισμένους τόπους τῆς Γῆς. Ἐπίσης φαίνεται νὰ ὑπάρχη σχέσις μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κηλίδων ποὺ παρατηρεῖται κάθε χρόνο στὸν Ἥλιο καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς βροχῆς ποὺ πέφτει κάθε χρόνο ἐπάνω στὴ Γῆ. Μία παρατήρησις ποὺ τοὺς ἐνίσχυσε τὴν γνώμη αὐτὴν εἶναι καὶ ἡ παρακάτω.

Ὅλοι ξέρουμε ὅτι εἰς πολλὰ δένδρα, ἄμα τὰ κόψωμεν εἰς τὸν κορμόν, θὰ ἰδοῦμε ὅτι αὐτὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ δακτυλίους διαφόρου πάχους. Κάθε δακτύλιος γίνεται σὲ διάστημα ἑνὸς χρόνου. Εἶδαν λοιπὸν ὅτι κάθε 11 χρόνια οἱ δακτύλιοι ἐπανέρχονται οἱ ἴδιοι, δηλαδή, ἔχουν πάλιν τὸ αὐτὸ πάχος. Συνέκριναν τὴν περίοδον αὐτὴν μὲ τὴν περίοδον τῶν ἡλιακῶν κηλίδων καὶ βρῆκαν ὅτι τὰ δύο αὐτὰ φαινόμενα συμβαδίζουν καὶ ἐπομένως αἱ κηλῖδες ἐπιδροῦν στὴ Γῆ. Γιατὶ ἀπὸ τὴν βροχὴν ἐξαρτᾶται ἡ βλάστησις καὶ ἡ παραγωγὴ καὶ ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἐμμέσως ἐπιδροῦν καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων ἔχουμε καὶ τὰ μαγνητικὰ φαινόμενα ποὺ σχετίζονται μὲ τὶς κηλῖδες τοῦ Ἡλίου. Ὁσάκις ἔχομεν ἀθρόαν ἐμφάνισιν κηλίδων ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ Ἡλίου τότε παρατηροῦμεν καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς διαταράξεις τῆς μαγνητικῆς βελόνης, ποὺ σημαίνει ὅτι τὰ φαινόμενα τοῦ Ἡλίου συνδέονται ἢ μᾶλλον ἐπιδροῦν ἐπὶ τοῦ γηΐνου μαγνητισμοῦ. Ἐπὶ πλέον ἡ ἐμφάνισις τοῦ πολικοῦ σέλας, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν σχετίζεται μὲ τὸν μαγνητισμὸν καὶ μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἡλίου, εἶναι συχνοτέρα καὶ τὸ φαινόμενον ζωηρότερον, ὅταν ἔχομεν τὸ μέγιστον τῶν ἡλιακῶν κηλίδων.

Τώρα πολλοὶ ἔτρεξαν ἐμπρὸς ἀπὸ τὰ γεγονότα καὶ μᾶς ἐξανα ὅτι οἱ κηλῖδες ἐπιδροῦν καὶ ἐπὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἐπὶ τῶν σκέψεων καὶ διαθέσεών του καὶ ἀκόμη μὲ τὴν ταχύτητα ποὺ πῆραν, θέλησαν νὰ ὑποστηρίξουν ὅτι καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἐπαναστάσεις ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν Ἥλιον!

Ἀλλὰ τὰ συμπεράσματα αὐτὰ δὲν εἶναι καθόλου σωστά. Δὲν λέγονται ἄλλωστε ἀπὸ σοβαροὺς ἐπιστήμονας, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ θέλουν νὰ πουλήσουν πνεῦμα καὶ νὰ δώσουν μεγάλην κυκλοφορίαν στὰ δημοσιεύματά τους, πρὸς ὀλικὸν ὄφελος.

ΣΕΙΡΙΟΣ

Τό Σπίτι τῶν νέων

«ΤΟ ΚΛΑΜΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ»

«Θάλασσα μαύρη ποὺ βογγᾶς σὲ βράχο πονεμένο
ποιὸς τάχα νὰ σοῦ θύμωσε τὸ κῦμα τ' ἀφρισμένο.
Γιατὶ στενάζεις σὰ συχνὰ τὴν ἀμμουδιὰ 'γκαλιάζεις
κι' ἀπόκρυφους στεναχτικοὺς λυγμοὺς τὴ νύχτα βγάζεις;

II

Μέσ' στοῦ βορρᾶ τὸ μάνιασμα, τὶς νύχτες μ' ἀγριοκαίρια
βλέπω τὰ κύματ' ἀψηλὰ ποὺ ὀφώνονται σὰ χέρια
μέσα στοῦ ἀνέμου τὴ βοή, τὸ κλάμα νὰ ξεχύνουν
καὶ στὸ σκοτάδι ξέψυχα καὶ λυγμικὰ νὰ σβύνουν!»

III

Κι' ἡ θάλασσα μὲ τὸν ἀφρὸ καὶ τ' ἀγριεμένο κῦμα
βγάλαν φωνὴ καὶ μοῦπανε τὸ μυστικό τους κρῦμα
«...Πόσες μανοῦλες στὸ βυθὸ δὲ θᾶψαν τὰ παιδιά τους
τὰ ζηλευτὰ καμάρια τους ποὺ πρόσμεν' ἡ καρδιά τους.

IV

Πόσες κοπέλλες στὸν ἀφρὸ τὸ κλάμα τους σὰ χύνουν
γιὰ κείνους ποὺ δὲ γύρισαν, δὲν χάνονται, δὲ σβύνουν;
Εἶδα τὸ ναύτη νὰ ξερνᾷ, βλαστήμια, νὰ πεθαίνη
μὲ τὸ πικρὸ τὸ δάκρυ του, ἀφρὸ νὰ μοῦ πληθαίνη!

V

Εἶδα τὸ μαῦρο τ' ὀρφανό, κλάμα πικρὸ ν' ἁπλώνη
μὲ μαῦρο βαρυστέναγμα τὸ κῦμα νὰ θολώνη!
Δὲ φταίω ἡ δόλια θάλασσα, στὶς συμφορὲς ποὺ λέω
γι' αὐτὸ τὶς νύχτες μὲ καῦμὸ γιὰ τοὺς χαμένους κλαίω».

ΜΗΝΑΣ ΕΜΜ. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

★

ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Ἡ ψυχή μου ἀναγαλλιάζει,
φτερουγάει στ' ἀντίκρυσμά σας
κι' οἱ γλυκύτερες ἐλπίδες
μοῦ φωτίζουν τὴν καρδιά
ὅταν βλέπω νὰ σπιθίζη
στὴν καθάρια τὴ ματιά σας
ὅ,τι ἀγνό, γερό κι' ἀντρείκιο
τῆς Ἑλλάδος μας παιδιά.

Σ'ὅ,τι ἀγνό, ἱερό, γενναῖο
ποὺ ἡ ἀγάπη μεγαλόνει
πάντα πρόθυμα, πετᾶτε
μὲ χαρά, πειθαρχικοὶ
ἀντιστῶλοι γιὰ τὶς μπόρες
σὰν θἀρθοῦν, στὴν καλωσύνη
καύχημα εἴσαστε κι' ἐλπίδα
Νεολαία Ἑλληνική.

Μ. Ν.

4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς σύσσωμος, χωρὶς καμμίαν διάκρισιν καὶ χωρὶς παραφωνίαν πανηγυρίζει πάντα τὴν ἐπέτειον τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ποὺ ἐπιδεικνύεται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν ἕως τὴν τελευταίαν ἄκραν τῆς Χώρας, εἶναι ἡ καλυτέρα καὶ ἡ πλέον εὔγλωττος πιστοποίησις τῶν ἀγαθῶν ἀποτελεσμάτων τῆς χειρονομίας, τὴν ὁποίαν μὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἔκαμεν ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς πρὸ τριετίας διὰ νὰ σώσῃ τὸν τόπον καὶ διὰ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀναγεννήσεως.

Ἡ ἀνόρθωσις αὐτὴ εἶναι ἤδη μία μεγάλη πραγματικότης. Ἡ Ἑλλάς, διαφυγοῦσα τὸν κίνδυνον τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅστις τὴν εἶχε θίξει ἀπὸ τόσον κοντά, κατώρθωσεν εἰς διάστημα ὀλίγων μόνον ἐτῶν ν' ἀνακτήσῃ τὴν καθυστέρησιν καὶ τὰς ζημίας τῶν προηγουμένων, ὅτε διηρημένη εἰς διάφορα ἐχθρικὰ μεταξὺ των στρατόπεδα ἐπάλαιεν ἐναντίον αὐτῆς καὶ ἔφθειρεν ἀνωφελῶς τὰς δυνάμεις της. Τὴν εἰκόνα τῆς παλαιᾶς ἐκείνης Ἑλλάδος ὅλοι τὴν ἐνθυμοῦνται καὶ ὅλοι τὴν ἔχουν ὑπ' ὄψιν των.

Ἀπέναντι τῆς ἀπογοητευτικῆς εἰκόνος ἔχομεν τώρα μίαν Ἑλλάδα ζωντανήν, πειθαρχημένην καὶ εὐτυχοῦσαν. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Χώρας εἶναι ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἀνθηρά.

Καὶ τὴν ἀνθηρότητα ταύτην παρακολουθοῦν τὰ δημόσια οἰκονομικά, παρὰ τὰς τεραστίας θυσίας τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ κάμῃ διὰ νὰ ὀργανώσῃ ἀμυντικῶς τὴν Χώραν καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὴν κοινωνικήν της πρόνοιαν. Δίπλα εἰς αὐτὴν συνεκροτήθη διὰ συστηματικῆς καὶ ἐπιμόχθου ἐργασίας ἕνα καθεστὼς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐργοδότου, ἐξήγαγε τὸν ἐργάτην ἀπὸ τὴν προτέραν ὑποδεεστέραν του θέσιν καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἑνότητα καὶ ἡσυχίαν της.

Παραλλήλως πρὸς τὴν στρατιωτικὴν προπαρασκευὴν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν μέρει χάρις εἰς αὐτήν, ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησεν ἐξέχουσαν θέσιν εἰς τὴν διεθνῆ κοινωνίαν. Ἀποκατεστάθη εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν φίλων της, ὡς δυναμένη πλέον καὶ τὸ ἴδιον αὐτῆς ἔδαφος νὰ ὑπερασπισθῇ καὶ τὰς συμμαχικὰς ὑποχρεώσεις της νὰ ἐκτελέσῃ. Πλὴν τούτων ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἐδημιούργησε τὴν Νεολαίαν καὶ τῆς ἔδωσε τὰ μέσα νὰ ἀνυψωθῇ μὲ τὴν Ὀργάνωσίν της εἰς ἄρχουσαν τάξιν. Αὐτὸς τὴν σφυρηλατεῖ καὶ τῆς χαλυβδώνει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα διὰ νὰ τὴν καταστήσῃ ἱκανὴν νὰ μάχεται διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἔχει δικαίωμα νὰ δημιουργήσῃ, διότι αὐτὴ θὰ τὴν ζήσῃ.

Ἐὰν ἐπεχείρουν εἰς τὰς γενικὰς αὐτὰς γραμμὰς τῆς εἰκόνος τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος νὰ προσθέσω καὶ τὰς λεπτομερείας, δὲν θὰ ἠμποροῦσα νὰ τὸ κατορθώσω εἰς μίαν εὐλόγως περιωρισμένην ἔκθεσιν. Ἀλλ' οὔτε ἴσως καὶ εἰς βιβλία ὁλόκληρα.

ΚΑΙΤΗ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Ἀπὸ τὸν διαγωνισμὸ γιὰ τὴν καλλίτερη ἔκθεσι ποὺ προεκήρυξε ἡ Π. Δ. Θ. Π.).

ΣΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟ

Σὲ προσμένανε κι' ἦρθες μιὰ μέρα
τὴν Ἑλλάδα νὰ σώσῃς, Πατέρα,
τὴ γλυκειά, τιμημένη πατρίδα
τὴ φτωχὴ προτοῦ νάρθῃς Ἐσὺ
νὰ τὴν ντύσῃς μὲ φῶς καὶ μ' ἐλπίδα
κι' ἀπὸ μαύρη νὰ κάνῃς χρυσῆ.

Ἦρθες Σὺ μεσ' στοὺς πρώτους ὁ πρῶτος
νὰ διαλύσῃς τῆς ἔχθρας τὸ σκότος
νὰ σκορπίσῃς τ' ἀνέσπερο φῶς σου
ἀνοιξιάτικος ἥλιος λαμπρὸς
Νεολαία, Στρατὸ καὶ Λαό σου
νὰ ὁδηγήσῃς ἐμπρός, πάντα ἐμπρός!

Κι' ὅλα, ἐμεῖς, τὰ παιδιά σου τὰ νέα
ποὺ βαστάμε ψηλὰ τὴ σημαία
δίνομε ὅρκο πιστὸ καὶ σὲ Σένα
καὶ στὸν μέγα, ἰσχυρό, Βασιλῆ
πῶς θὰ πᾶμε μπροστὰ ἑνωμένα
πρὸς τὴν Δόξα ξανὰ τὴν παλιά.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΔΗΜΑΚΑΚΟΣ

★

Ο ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ

Ἕνας πλούσιος κτηματίας,
πρὶν ἀπὸ τὸν θάνατό του,
τὰ παιδιά κοντά του κράζει
γύρω ἀπ' τὸ προσκέφαλό του.

Λαχανιάζοντας τοὺς λέγει
μὲ φωνὴ σβυστή, κομμένη:
«Θησαυροὶ πολλοὶ καὶ πλούτη,
μέσ' στὸ κτῆμα εἶναι κρυμμένοι!

Ψάξτε, σκάψετε, σκαλίστε,
σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμή,
καὶ γωνιὰ νὰ μὴν ἀφῆστε,
ἀνασκάλευτη τὴ γῆ».

Καὶ σὰν πέθαν' ὁ πατέρας,
τὰ παιδιά του μέσ' στὸ κτῆμα
σκάφταν, σκάλευαν, φτυαρίζαν
τὸ κρυμμένο νάβρουν χρῆμα.

Πλούτη μέσ' στὴ γῆ δὲν ἦσαν,
οὔτε θησαυρὸς κρυμμένος·
μά, ὁ κόπος τους ὁ τόσος
δὲν ἐπῆγ' ἐκεῖ χαμένος.

Εἰς τοῦ θερισμοῦ τὴν ὥρα,
τὴν χρονιὰ τὴν ἑπομένη,
πιὸ πολὺ ἔδωσε τώρα
ἡ γῆ καλλιεργημένη!

Τότε πιὰ τὸ ἐννοῆσαν'
ὁ πατέρας ὁ νεκρὸς
ἔδωσε σ' αὐτοὺς νὰ νοιώσουν:
«Ἡ δουλειὰ εἶναι ὁ θησαυρός!»

μετάφρασις ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ

Σκαπάνισσαι τοῦ χωρίου Καλογωνιᾶς (Σπάρτης).

Σκαπάνισσαι Καστορείου - Λακεδαίμονος.

1) Παρέλασις Φαλαγγιτισσῶν Ἀργοστολίου.

2) Φαλαγγῖται Γυμνασίου Φιλιατρῶν μετὰ τοῦ Γυμνασιάρχου των κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των ἀπὸ μίαν ἐκδρομὴν εἰς Δελφούς.

3) Ἀπὸ τὰς ἑορτὰς τῆς 75ετηρίδος τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου εἰς Ἰθάκην.

4) Κατάθεσις στεφάνου εἰς τὸ μνημεῖον τῶν ριζοσπαστῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ.

5) Ὁρκωμοσία σκαπανέων καὶ σκαπανισσῶν Μαυρονερίου.

6) Φαλαγγίτισσαι Καστοριᾶς μπροστὰ στὴν οἰκίαν ὅπου ἐφονεύθη ὁ πρωτομάρτυς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος Παῦλος Μελᾶς.

7) Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις Φαλαγγιτῶν Κομοτινῆς.

8) Φαλαγγῖται Καρπενησίου.

Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι Σπετσῶν.

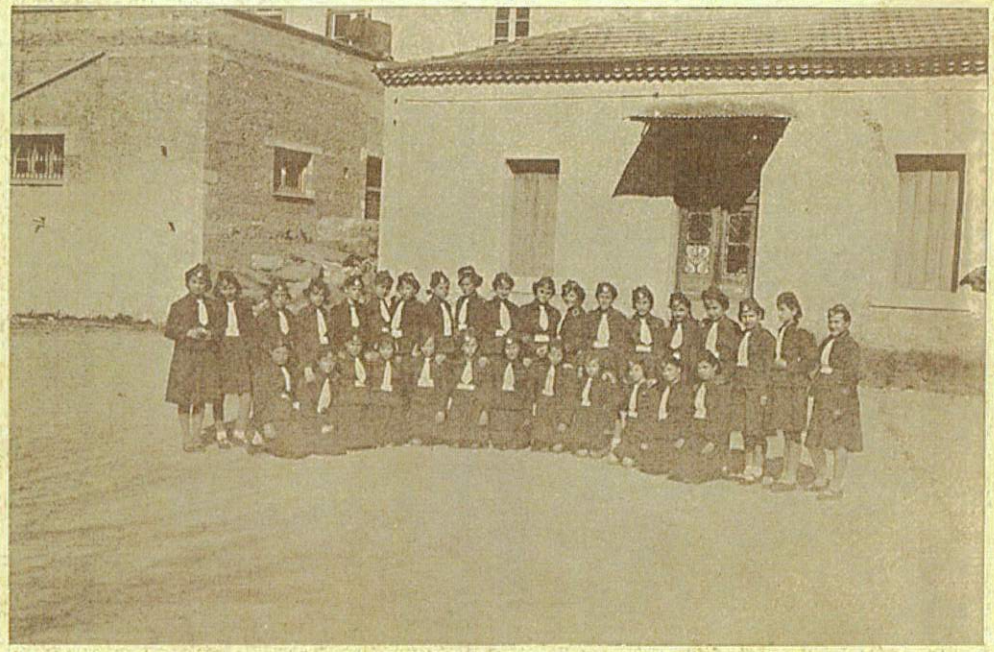

Ὁμὰς Φαλαγγιτισσῶν Πύργου.

Ἡ Μαλτέζικη κατσίκα

Μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς αἰγοβοσκῆς ἀνὰ τὰ ὀρεινὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, λόγῳ τῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας ἐπέφερον εἰς τὸ παρελθὸν εἰς τὰ δάση τὰ κοπάδια τῶν γιδῶν, οἱ ἀγρόται πρέπει νὰ στρέψουν τὴν προσοχήν των εἰς τὴν διατροφὴν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μαλτέζικης κατσίκας, ἡ ὁποία μᾶς εἶναι πολὺ γνωστὴ διὰ τὸ ἄφθονον σχετικῶς γάλα της καὶ τὰ ἄλλα της πλεονεκτήματα, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

Ἡ μαλτέζικη κατσίκα, ἡ ὁποία ἀποδίδει 3-4 ὀκάδες γάλα τὴν ἡμέρα — ὅταν τρέφεται καλά — κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ καὶ παρουσιάζεται ὑπὸ διαφόρους ποικιλίας.

Μιὰ ἀπὸ αὐτὲς εἶναι ἡ κατσίκα τῆς Νουβίας, διαδεδομένη ἀρκετά, ὄχι μόνον εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἔχει ἀνάστημα μεγαλύτερον τῆς ντόπιας, τῆς ἰδικῆς μας, κεφαλὴν λεπτοκαμωμένην καὶ πρόσωπον κυρτόν.

Συνήθως τὰ δόντια της φαίνονται καὶ δὲν ἔχει πάντοτε κέρατα. Ὁ τράγος ἔχει κέρατα πλατειά, κοντὰ καὶ στριφογυριστά.

Ἡ κατσίκα ἔχει αὐτιὰ μακριὰ καὶ μεγάλα, μαστάρια μακριά, χωρισμένα ἀπὸ βαθειὰ σχισμὴ καὶ τρίχωμα λεπτό.

Ἀπ' ὅλη της τὴν κατάστασι ἀποδεικνύεται ὅτι εἶναι μία ράτσα ἀπὸ τὶς πιὸ καλές, διότι ἀποδίδει καὶ ἀρκετὸ γάλα.

Μόνο ποὺ φοβᾶται τὸ κρύο, γι' αὐτὸ καὶ στὰ βορεινότερα μέρη ὀποφέρει.

Ἄλλη παραλλαγὴ τῆς κατσίκας αὐτῆς εἶναι ἡ πραγματικὴ Μαλτέζικη,

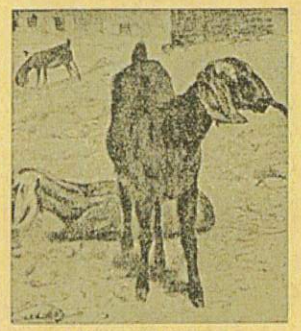

Κατσίκα τῆς Αἰγύπτου

διότι κατάγεται ἀπὸ τὴν νῆσον Μάλταν.

Εἶναι σχεδὸν ἡ ἰδία μὲ τὴν προηγουμένη καὶ ἔχει ὅλα τὰ φυσικὰ τῆς πρώτης προτερήματα.

Ἀφοῦ καὶ οἱ δύο ποικιλίες τρέφονται εἰς τὴν πατρίδα μας καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὰ νησιὰ καὶ τὰ παράλιά της, κρίνομεν καλὸν νὰ μεταδώσωμεν ὡρισμένες πρακτικὲς γνώσεις, τὶς ὁποῖες πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅσοι τρέφουν τέτοιες κατσίκες.

1ον) Ἔχουν πάντοτε ἀνάγκην μέρους καθαροῦ καὶ ὄχι ὑγροῦ γιὰ νὰ μένουν καὶ ζεστοῦ κατὰ τὸν χειμῶνα, διότι παθαίνουν εὔκολα ἀπὸ κρυολογήματα, τὰ ὁποῖα καὶ τὸ γάλα τους κόβουν καὶ στὸν κίνδυνο τῆς φθίσεως τὶς ἐκθέτουν.

2ον) Ἐπειδὴ ἔχουν μεγάλα μαστάρια καὶ μακριά, πρέπει νὰ τὰ τοποθετοῦμε μέσα σὲ σακκοῦλες.

3ον) Ἐπειδὴ γεννοῦν δύο φορὲς τὸ χρόνο, πολλὲς φορὲς πρέπει νὰ τὶς περιποιούμεθα μετὰ τὴν γέννα καὶ νὰ τὶς τρέφωμεν μὲ χυλοὺς ἀπὸ πίτυρα, ἀλεῦρι καλαμποκιοῦ 15—20 μέρες, μετὰ δὲ ἀπὸ αὐτὰς νὰ τὰς ἀρμέξωμεν.

4ον) Κατὰ τὸ ἄρμεγμα ποὺ θὰ γίνεται δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα, πρωῒ καὶ βράδυ, νὰ προσέχωμεν νὰ ἔχωμεν τὰ χέρια μας καθαρά.

5ον) Νὰ ἀρμέγωμεν καὶ τὰ δύο της μαστάρια καὶ ὄχι τὸ ἕνα καὶ νὰ παίρνωμε ὅλο τὸ γάλα, διότι τὸ τελευταῖο εἶναι πιὸ παχὺ καὶ διότι ὅταν τὰ μαστάρια εἶναι φουσκωμένα, βλάπτουν τὶς κινήσεις τοῦ ζώου καὶ γενικῶς τὸ στενοχωροῦν.

6ον) Ἐὰν τὶς στείλωμεν εἰς τὴν βοσκήν, εἶναι ἀπαραίτητον μετὰ τὴν ἐπιστροφήν των νὰ τοὺς δώσουμε κάτι νὰ φάγουν ὡς συμπλήρωμα, καί, πρὸ παντὸς λίγα πίτυρα, λίγο κριθαράκι, τέλος ξηρὰν τροφήν, διότι τὰ πολλὰ χόρτα τὰ χλωρὰ τὶς βλάπτουν καὶ τοὺς προξενοῦν διάρροιαν.

7ον) Ἐπειδὴ εἶναι ντελικάτο ζῶο, πολὺ τριφύλλι κατὰ τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαῖρι, μπορεῖ νὰ τοῦ φέρῃ φούσκωμα πολὺ ἐπικίνδυνο.

8ον) Ὅταν εἶναι γκαστρωμένη καὶ ἰδίως εἰς τὸν μῆνα της νὰ μὴ τὴν στέλλετε ἔξω νὰ βοσκήσῃ μὲ ἄλλα ζῶα, γιατὶ εἶναι δυνατὸν μὲ ἕνα κτύπημα νὰ ἀποβάλῃ.

Ἡ καλὴ τέλος περιποίησις καὶ ἡ καλὴ τροφή, ὁ καθαρὸς ἀέρας, τὴν διατηροῦν πολλὰ χρόνια καὶ τὸ γάλα της σπανίως κόβεται.

Ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ παραπάνω εἴπαμε, θὰ ἀντελήφθητε βέβαια πόσον ὠφελιμωτέρα εἶναι ἡ μαλτέζικη ἀπὸ τὴν ντόπια κατσίκα. Ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἡ διατροφή της δὲν εἶναι καὶ ἐπιζημία, διότι μόνον ὡς οἰκιακὸ ζῶο μπορεῖ νὰ συντηρηθῇ καὶ μᾶς δώσῃ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο γάλα.

Κατσίκα τοῦ Καυκάσου

Κατσίκα τῶν πεδιάδων

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κατά τή διαμονή τους στό Πρόσπεκτ Χίλλ, πολλούς περιπάτους ἔκαμαν οἱ ἄποικοι ὡς τό ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης-Ἐλπίδας. Ἀπό τό μέρος ἐκεῖνο τό βλέμμα ἀγκάλιαζε μιά μεγάλη ἔκταση θάλασσας πρός τ' ἀνατολικά, καθώς κι' ὅλο σχεδόν τόν ὅρμο τῶν Ναυτίλων, πρός τά δυτικά. Πόσες φορές, μέσα στά τόσα χρόνια, οἱ ναυαγοί δέν εἶχαν κυττάξει ἀπό 'κεῖ, μέ τήν ἐλπίδα νά ἰδοῦν κανένα πλοῖο! Γι' αὐτό, ὅταν ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ δυό του σύντροφοι ἐφθασαν στό ἀκρωτήρι, ὁ Τζάκ εἶπε:

—Ἐδῶ καί δώδεκα χρόνια, ἀπελπισμένοι ποῦ δέν ξαναβρίσκαμε κανέν' ἀπό τούς συνταξειδιώτες μας τοῦ «Λάνδλορδ», τό βγάλαμε, μέ τό δίκηο μας, ἀκρωτήρι τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδας. Ἄν ὅμως, ἄξαφνα, ὁ «Ξιφίας» παρουσιαζόταν σήμερ' ἀπό ἐδῶ, δέν θάξιζε νά τό ξαναβαπτίσουμε ἀκρωτήρι τοῦ Καλοῦ-Γυρισμοῦ;

—Βεβαιότατα, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Οὐόλστων' ἄλλα εἶναι ἀπίθανο... Ὁ «Ξιφίας» θά βρίσκεται ἀκόμα στή μέση τοῦ Ἀτλαντικοῦ καί θά χρειασθοῦν ἀκόμη δυό μῆνες γιά νά φθάση στή Νέα Ἐλβετία...

—Δέν ξέρει κανείς, κύριε Οὐόλστων, δέν ξέρει κανείς! ὀπέλαβε ὁ Τζάκ. Ἔπειτα, μόνον ὁ «Ξιφίας» εἶναι; Δέν μπορεῖ νά φθάση καί κανέν' ἄλλο πλοῖο, νά κάμη ἀναγνώρισι τοῦ νησιοῦ καί κατοχή;...

Ὡστόσο κανένα πλοῖο δέ φαινόταν στή θάλασσα καί καμμιά ἐλπίδα δέν ὑπήρχε νά ξαναβαπτισθῆ τό ἀκρωτήρι.

Τήν 21 Σεπτεμβρίου οἱ ἐργασίες στό Πρόσπεκτ-Χίλλ ἐτελείωσαν κι' ὁ κ. Ζερμάττ ἀπεφάσισε νά φύγουν τήν ἄλλη μέρα, πολύ πρωΐ.

Τό βράδυ ἐκεῖνο, μαζευμένοι στή μικρή ταράτσα ποῦ ἀπλωνόταν μπροστά στή βίλλα, οἱ κάτοικοι τοῦ Πρόσπεκτ-Χίλλ μπόρεσαν ν'ἀπολαύσουν ἕνα θαυμάσιο ἡλιοβασίλεμα σέ δρίζοντα καθαρότατο. Τή στιγμή ἐκεῖνη, σ' ἀπόστασι τεσσάρων λευγῶν, τό Ἀνατολικό Ἀκρωτήρι ἦταν βυθισμένο σέ σκιά, ποῦ κάπου-κάπου τήν ζωογονοῦσαν οἱ σπινθηροβολισμοί τῶν μικρῶν κυμάτων ἀπάνω στούς χαμηλούς βράχους. Ἡ θάλασσα γαλήνια, στρογγυλευόταν ὡς τόν ὅρμο τῆς Σωτηρίας. Κι' ἐκεῖ, πρός τά μεσημβρινά, σέ ἀπόστασι ὀκτώ λευγῶν, ὑψωνόταν λοξά ἡ βουνοσειρά μέ τή ροδοβαμμένη ράχη, ὅπου εἶχε καρφωμένα ἐπίμονα τά βλέμματά του ὁ κ. Οὐόλστων....

Τό πρωΐ τό ἀμάξι ξεκίνησε καί, κατά τίς δυό, ἔφθασε στόν περίβολο τοῦ Φελσενγάϊλ. Μέ πόση χαρά ἔγιναν δεκτοί οἱ ταξειδιώτες, ποῦ εἶχαν λείψει δυό ὁλόκληρες ἑβδομάδες! Δέν ἦταν βέβαια πολύ, ἀλλά ἡ λύπη τοῦ χωρισμοῦ δέν μετριεται μέ τή διάρκειά του.

Περιττό νά ποῦμε πάλι πώς ἡ κυρία Ζερμάττ, ἡ κυρία Οὐόλστων κι' ἡ Ἄννα δέν εἶχαν γάσει τόν καιρό τους αὐτές τίς δεκαπέντε ἡμέρες. Ἡ μεγάλη πλύσι εἶχε τελειώσει κι' ἦταν μιά χαρά νά βλέπη κανείς τά σεντόνια, τά τραπεζομάντηλα, τά προσόψια νά λάμπουν κάτασπρα, ἁπλωμένα στήν πρασινάδα τοῦ λαχανόκηπου ἤ σέ σχοινιά, ἀπό δένδρο σέ δένδρο...

Μά κι' ὁ Ἐρνέστος δέν ἐγάζευε. Ὅταν δέν τόν χρειαζόταν οἱ γυναῖκες, μελετοῦσε κλεισμένος στή βιβλιοθήκη. Δέν εἶχε πῆ ὅμως σέ τί καταγινότανε τώρα. Μόνο ἴσως ἡ Ἄννα ἤξερε τό μυστικό τῆς ἐργασίας του.

Τό βράδυ, ὅταν οἱ δυό οἰκογένειες μαζεύτηκαν στή μεγάλη σάλα, ἀφοῦ ὁ κ. Ζερμάττ διηγήθηκε ὅ,τι εἶχαν κάμει στά κτήματα, ὁ Ἐρνέστος ἄπλωσε ἀπό τραπέζι ἕνα χαρτί, ὅπου ἦταν ζωγραφισμένο ἕνα σχέδιο μέ χρωματιστές γραμμές.

—Μπᾶ! τί εἶν' αὐτό; ρώτησε ὁ Τζάκ. Μήπως τό σχέδιο τῆς πρωτεύουσας τῆς Νέας Ἐλβετίας;

—Ὄχι ἀκόμη.

—Ἀλλά τί; Δέν μαντεύω...

—Εἶναι ἡ ἐσωτερική διακόσμησι τῆς ἐκκλησίας μας! εἶπε ἡ Ἄννα.

—Αὐτό εἶναι, εἶπε ὁ Ἐρνέστος. Κι' ἔπρεπε νά γίνη, ἀφοῦ οἱ τοῖχοι της ἔχουν κτισθῆ ὡς τή μέση.

Ἡ δήλωσι αὐτή προξένησε ζωηρή εὐχαρίστησι κι' ὁ Ἐρνέστος δέχθηκε θερμά συγχαρητήρια γιά τό σχέδιο ἐκεῖνο, ποῦ ἦταν πραγματικῶς ἁπλό καί κομψότατο.

—Θά κάμουμε καί καμπαναριό; ρώτησε ὁ Τζάκ.

—Βεβαιότατα! ἀποκρίθηκε ἡ Ἄννα.

—Μέ καμπάνα;

—Φυσικά! Θά βάλουμε τήν καμπάνα τοῦ «Λάνδλορδ».

—Καί πρώτη ἡ Ἄννα θά λάβη τήν τιμή νά τήν κτυπήση! ἐπρόσθεσε ὁ Ἐρνέστος.

Ἦταν ἡ ἐποχή — 24 Σεπτεμβρίου — ποῦ τό μεγάλο σχέδιο τοῦ κ. Οὐόλστων ἐπρόκειτο νά ἐκτελεσθῆ. Τί θά ἔβγαινε ἀπό τή ἀναγνώρισι ἐκείνη στά ἐνδότερα τῆς Νέας Ἐλβετίας; Ἡ κυρία Ζερμάττ δέν ἤλπιζε μεγάλα πράγματα. Μόνο ποῦ θά εἶχε πάλι τή λύπη νά χωρισθῆ γιά κάμποσο καιρό τούς δικούς της.

—Εἶναι ἀνάγκη νά γίνη αὐτή ἡ ἀναγνώρισι, τῆς εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ, τό ἴδιο βράδυ ποῦ τοῦ ἔκαμε τά παράπονά της.

—Ναί, βέβαια, τοῦ ἀποκρίθηκε. Μ' αὐτή δέν μποροῦσαν νά τήν κάμουν οἱ ἄποικοι ποῦ θά ἔλθουν;

—Ναί, ἴσως δέν θά πείραζε νά περιμένουμε... Ἀλλά ξέρεις, Μπέτση, ὁ κ. Οὐόλστων τό θέλει πολύ. Ἀλλά κι' ὁ Ἐρνέστος ἐπιθυμεῖ νά συμπληρώση τό χάρτη τῆς Νέας Ἐλβετίας. Ἄς τούς κάμουμε τό κέφι τους!

—Δέν λέγω ὄχι... φθάνει μόνο νά μή λείψετε πολύ.

—Δεκαπέντε μέρες μόνο.

—Ἑκτός ἄν ἐρχόμαστε καί μεῖς...

—Ὄχι, Μπέτση, δέν θάταν φρόνιμο... Τό ταξεῖδι αὐτό θά παρουσιάση, ἄν ὄχι κινδύνους, τοὐλάχιστο δυσκολίες καί κόπους μεγάλους... Θά περπατοῦμε σέ χώρα ξερή, γυμνή, μέ ἥλιο φλογερό. Καί τό ἀνέβασμα στά βουνά θάναι πολύ κουραστικό...

—Ὥστε ἡ κυρία Οὐόλστων, ἡ Ἄννα κι' ἐγώ θά μείνουμε στό Φελσενγάϊμ;

—Ναί, Μπέτση, ἀλλά δέν σκοπεύω νά σᾶς ἀφήσω μονάχους. Ὁ κ. Οὐόλστων θά κάμη τήν ἐξερεύνησι μέ τόν Τζάκ καί μέ τόν Ἐρνέστο. Ἐγώ θά μείνω στό Φελσενγάϊμ. Εἶσαι εὐχαριστημένη;

—Ἄ, ἔτσι μάλιστα! φώναξε ἡ κυρία Ζερμάττ. Μποροῦμε νά ἔχουμε κάθ' ἐμπιστοσύνη στόν κ. Οὐόλστων. Εἶναι φρόνιμος ἄνθρωπος καί δέν θά παρασυρθῆ σ'ἐπικίνδυνες ἐπιχειρήσεις. Τά παιδιά μας μαζί του δέν τρέχουν κανένα κίνδυνο.

—Μά γι' αὐτό ἀκριβῶς τά ἐκανόνισα ἔτσι. Κι' ἐλπίζω ὅτι τό σχέδιό μου θά εὐχαριστήση καί τήν κυρία Οὐόλστων καί τήν Ἄννα.

—Ἡ Ἄννα θά λυπηθῆ λίγο γιά τήν ἀπουσία τοῦ Ἐρνέστου...

—Μά κι' ὁ Ἐρνέστος θά λυπηθῆ ποῦ θά φύγη μόνος του. Τί τά θέλεις! Αὐτά τά παιδιά δέν μποροῦν πιά νά εἶναι τέλεια εὐχαριστημένα, παρά ὅταν ζοῦν μαζί. Καί μιά μέρα, στήν ἐκκλησία ποῦ τῆς ἔκαμε τό σχέδιο, ὁ Ἐρνέστος θά ἑνωθῆ μ' ἐκείνην ποῦ ἀγαπᾶ!

—Ἔχουμε καιρό νά ξαναμιλήσουμε γι' αὐτό τό γάμο, ποῦ θά κάμη, ἐλπίζω, καί τούς Οὐόλστων εὐτυχισμένους ὅσο καί 'μᾶς.

Τό σχέδιο τοῦ κ. Ζερμάττ ἐπιδοκιμάσθηκε ἀπ' ὅλους. Γιατί κι' ὁ Ἐρνέστος κι' ἡ Ἄννα ἔβλεπαν πώς δέν ἦταν δυνατό νά γίνη ἀλλοιῶς. Ἔτσι ἡ ἀναχώρησι τοῦ κ. Οὐόλστων μέ τούς δυό γυιούς τοῦ κ. Ζερμάττ ὡρίσθηκε γιά τήν 25 Σεπτεμβρίου.

Ἄρχισαν εὐθύς οἱ προετοιμασίες ποῦ ἔπρεπε νά τελειώσουν γρήγορα. Τό ταξεῖδι θά τῶκαναν πεζοί, μέ τό μπαστούνι στό χέρι, καί μέ τό τουφέκι στή ράχη καί συνοδευόμενοι ἀπό τούς δυό σκύλους. Γιατί αὐτή τή φορά δέν θά κυνηγοῦσε μόνον ὁ Τζάκ. Ὅσο καλός κυνηγός κι' ἄν ἦταν αὐτός, μά κι' οἱ ἄλλοι δέν πήγαιναν παρακάτω. Κι' ἅμα κυνηγοῦσαν κι' οἱ τρεῖς, ἡ καθημερινή τροφή τους θάταν ἐξησφαλισμένη.

Ὡς τόσο ἔπρεπε νά ἑτοιμασθῆ καί τ' ἀμάξι μέ τούς βόνασους, γιά τή μεταφορά τῶν δυό οἰκογενειῶν ὡς τό ἐρημητήρι τοῦ Ἔμπερφουρτ. Ἄς μήν ξεχνοῦμε πώς ὁ κ. Ζερμάττ ἐσκόπευε νά ὠφεληθῆ ἀπό τήν εὐκαιρία, γιά νά ἐπισκεφθοῦν καί τό ἀπομακρυσμένο αὐτό κτῆμα ποῦ βρισκόταν στά σύνορα τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας. Γι' αὐτό θέλησε νά συνοδεύσουν τώρα τόν κ. Οὐόλστων, τόν Τζάκ καί τόν Ἐρνέστο ὡς τήν κλεισούρα τοῦ Φραγμοῦ. Ἴσως μάλιστα θ' ἀναγκαζόνταν νά παρατείνουν τή διαμονή τους στό Ἔμπερφουρτ μιά-δυό ἡμέρες, ἄν ἡ κατοικία ἀπαιτοῦσε μεγάλες ἐπισκευές κι' ἔπρεπε νά βοηθήσουν ὅλοι.

Στίς 25, πολύ πρωΐ, τό ἀμάξι ἀναχώρησε ἀπό τό Φελσενγάϊμ, ἀκολουθοῦμενο ἀπό τούς σκύλους Μπράουν καί Φάλιμ. Ὅλοι ἐκάθησαν μέσα. Ἡ ἀπόστασι ἦταν τρεῖς ὁλόκληρες λεῦγες· ἀλλά οἱ βόνασοι θά μποροῦσαν νά τήν κάμουν πρίν ἀπό τό μεσημέρι.

Ὡραῖος ἦταν ὁ καιρός. Ἀραιά σύννεφα ἄσπρα σκέπαζαν τόν οὐρανό κι' οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλιου δέν εἶχαν τόση δύναμι.

Στίς ἕντεκα τό ἀμάξι ἀφοῦ ἔσχισε λοξά μιά γόνιμη καταπράσινη ἔξοχή, ἔφθασε στό ἐρημητήρι τοῦ Ἔμπερφουρτ.

Στό μικρό δάσος, ποῦ εἶχε μπροστά, εἶδαν ἀκόμη καμμιά δωδεκαριά πιθήκους. Ἔπρεπε νά τούς διώξουν ἀπό ἐκεῖ. Καί μέ τούς πρώτους πυροβολισμούς τά τετράχειρα χάθηκαν.

Τό ἀμάξι σταμάτησε κι' οἱ δυό οἰκογένειες πῆγαν νά ἐγκατασταθοῦν στήν κατοικία. Προφυλαγμένη ἀρκετά ἀπό τά δένδρα ποῦ τήν περιεστοίχιζαν, δέν εἶχε πάθει πολύ ἀπό τίς κακοκαιρίες. Κι' ἐνῶ ἡ κυρία Ζερμάττ, ἡ κυρία Οὐόλστων κι' ἡ Ἄννα ἄρχισαν νά ἑτοιμάζουν τό πρόγευμα, οἱ ἄνδρες ἀπομακρύνθηκαν ὡς μιά τουφεκιά, γιά νά ἐπισκεφθοῦν τήν κλεισούρα τοῦ Φραγμοῦ, ἀπ' ὅπου μποροῦσε κανείς νά εἰσχωρήση στά ἐνδότερα τῆς Νέας Ἐλβετίας.

Σπουδαία καί βαρειά ἐργασία ἦταν ἀνάγκη νά γίνη σ' ἐκεῖνο τό μέρος· γιατί κάποια δυνατά ζῶα θά εἶχαν δοκιμάσει νά παραβιάσουν τό φράκτη κι' ἔπρεπε νά στερεωθῆ. Ἴσως κανένα κοπάδι ἀπό ἐλέφαντες εἶχε κάμει αὐτήν τήν ἀπόπειρα, ποῦ ἄν πετύχαινε, φανταισθῆτε τί καταστροφές θά γινόταν ὁπό τό Ἔμπερφουρτ, στό Τσούκερτον καί στό Βάλντεγκ! Παιδί ξέρει μάλιστα μή δέν ἐφθαναν κι' ὡς τό Φελσενγάϊμ τά τρομερά ἐκεῖνα παχύδερμα!...

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀπεφάσισαν νά φύγουν μόνο οἱ τρεῖς τους.

Η ΣΤΗΛΗ τοῦ Γιατροῦ

Τί εἶναι αἱ Βιταμῖνες

Ὅπως σέ πολλά ἄλλα ἰατρικά ζητήματα, ἔτσι καί στό ζήτημα τῶν βιταμινῶν ἔχει γίνει σύγχυσις εἰς τόν κόσμον, ὀφειλομένη, ἀφ' ἑνός εἰς τήν κακήν μετάδοσιν ὑπό μερικῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι νομίζοντες ὅτι ἡ γνῶσις ὡρισμένων ἰατρικῶν ζητημάτων βλάπτει τό κοινόν, ἐνῷ τοὐναντίον, κατ' ἐμέ, τό ὠφελεῖ καί πολύ μάλιστα, δέν ἱκανοποιοῦν πλήρως τήν περιέργειάν του εἰς τό ζήτημα τῶν βιταμινῶν. Ἀφ' ἑτέρου δέ εἰς τήν ἀκένωτον φαντασίαν καί ἐπερβολήν τῶν νεοελλήνων, οἱ ὁποῖοι ἀρκεῖ νά ἀκούσουν ὅτι τό καρόττο ἔχει βιταμῖνες, γιά νά μή ἀφήσουν μαρουλοφυλλα, ἀγγουράρια ἀξεκολοῦδιστα, ντομάτες καί παντός εἴδους χορταρικό ἀκαταδρόγθιστο, ἐπί ζημία των βέβαια τίς περισσότερες φορές, διότι ἴσως νά ἐσώθησαν... τρώγοντες βιταμῖνες, ἀλλά τούς ἔφαγαν οἱ ἀμοιβάδες καί ἡ διάρροια. Νομίζω λοιπόν πώς εἶναι καιρός νά Ἱκανοποιήσω τήν περιέργειαν τῶν νεαρῶν μου ἀναγνωστῶν, πολλοί ἐκ τῶν ὁποίων μοῦ τό ἐζήτησαν, θά καταβάλω δέ πιός τοῦτο κάθε δυατή προσπάθεια ὥστε νά γίνω σαφής καί εὐχάριστος. Ἔχω ἄλλως τε ἀσχοληθῆ μέ τό ζήτημα τοῦτο ἐπί μακρόν καί ἔχω γράψει κατ' ἐπανάληψιν εἰς τόν ἐπιστημονικόν τόπον.

Οἱ βιταμῖνες εἶναι ζῶσες οὐσίες, χωρίς μορφήν καί τελείως ἀστάθμητες, ἡ χημική των δέ σύστασις ἔχει σχεδόν καθορισθῆ ἰδίως τά τελευταία χρόνια. Ἡ φυσιολογική των ἐνέργεια εἶναι τελείως γνωστή τόσον ἀπό τά πειράματα ἐπί ζώων, ὅσον καί ἀπό τήν παθολογίαν τῶν ἀνθρώπων. Οἱ βιταμῖνες βρίσκονται στίς φυσικές τροφές καί ὑπό ὄγκον ἐλαχιστότατον. Ὁ ὀργανισμός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀδύνατον νά τάς παρασκευάση. Εἶναι προικισμέναι μέ δύναμιν ζωογόνον καί ἀπαραίτητοι, ἄλλες μέν διά τήν καλήν συντήρησιν, θρέψιν καί ἀναπαραγωγήν τῶν ζώντων ὀργανισμῶν, ἄλλες δέ διά τήν κανονικήν ἀνάπτυξιν τῶν μικρῶν ζώων.

Κατά τόν τελευταῖον αἰῶνα οἱ φυσιολόγοι καί χημικοί ἠσχολήθησαν μέ τάς τροφάς τοῦ ἀνθρώπου ἀπό χημικῆς μόνον ἀπόψεως. Ἡ ὀργανική χημεία ὕστερα ἀπό πολλάς ἐρεύνας ἐχώρισε τάς κυρίως θρεπτικάς οὐσίας σέ τρεῖς μεγάλας κατηγορίας, σέ λευκώματα ἤ πρωτεΐνας, σέ λίπη καί στούς ὑδατάνθρακας (σάκχαρον). Αἱ κατόπιν ἐργασίαι τοῦ Berthelot καί τοῦ Gautier (1908) καθώρισαν τάς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου εἰς θερμίδας. Βρῆκαν δηλ. ἀπό πόσας μονάδας θερμότητος ἀπετελεῖτο κάθε εἶδος θρεπτικῆς οὐσίας εἰς ἕνα γραμμάριον καί κατώρθωσαν νά καθορίσουν πόσες τέτοιες μονάδες εἶχεν ἀνάγκην ὁ ἄνθρωπος διά τήν ἡμερησίαν του διατροφήν. Κατόπιν ἀνεκάλυψαν τήν φυσιολογικήν ἐνέργειαν κάθε μιᾶς ἀπό τάς κυρίως θρεπτικάς οὐσίας καί εἶδον ὅτι τά μέν λευκώματα χρησιμεύουν εἰς τόν ἀνθρωπον διά τήν ἀνάπτυξιν, ὀνομάσθη δέ ἡ ἐνέργεια αὐτῶν πλαστική καί οἰκοδομητική, τῶν δέ λιπῶν καί ὑδατανθράκων θερμογόνος ἤ δυναμογόνος. Τά πειράματα ὅμως καί αἱ ἔρευναι ἄλλων ἐπιστημόνων ἀπέδειξαν ὅτι εἰς τήν συντήρησιν τοῦ ἀνθρώπου μεγαλυτέραν σημασίαν ἔχουν αἱ ποιοτικαί ἀνάγκαι παρά αἱ ποσοτικαί καί ἔτσι ἀπέδειξαν τήν μεγάλην σημασίαν τῶν φυσικῶν τροφῶν, χωρίς βεβαίως νά γνωρίζουν καί τόν λόγον. Τέλος κατά τό 1911 - 12 αἱ σύγχρονοι ἐργασίαι Ἀμερικανῶν καί Ἰαπώνων ἐρευνητῶν ἀπέδειξαν τήν ὕπαρξιν μερικῶν «ἀπείρως μικρῶν χημικῶν οὐσιῶν», εἰς τάς ὁποίας πρῶτος ὁ Funk ἔδωσε τό ὄνομα βιταμῖναι ἤ ζωαμῖναι.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν βιταμινῶν εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τήν καταδίκην τῶν τεχνητῶν ἤ βιομηχανικῶν τροφῶν, διότι ἔφευσε δέ τά ὀνείρα τῶν χημικῶν, ποῦ ἐφαντάσθησαν ὡς δυνατήν τήν ἀντικατάστασιν τῶν φυσικῶν τροφῶν διά τεχνητῶν ἤ συνθετικῶν, ὅπως τό περίφημον χάπι τοῦ Berthelot καί τό τεχνητόν γάλα τοῦ Simonet. Ἐξ ἄλλου μέ τήν ἀνακάλυψιν τῶν βιταμινῶν δυνάμεθα σήμερον νά διαγιγνώσκωμεν νοσήματα ἀδιάγνωστα ἄλλοτε καί νά τά θεραπεύωμεν εὐχερῶς μέ μερικάς σταγόνας λεμονιοῦ ἤ σπαρζίν, ὅπως θά ἰδωμεν κατωτέρω. Ἡ τελεία ἔλλειψις ἤ ἡ ἀνεπάρκεια τῶν βιταμινῶν ἐκ τῶν τροφῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐπιφέρει ἀργά ἤ γρήγορα ὡρισμένας διαταραχάς τῆς θρέψεως γιά κάθε βιταμίνην καί τάς ὁποίας ὀνομάζομεν ἀμιταμινώσεις ἤ νοσήματα ἐκ στερήσεων. Εἰς τάς βιταμίνας ἐδόθησαν ὀνόματα τά ἀρχικά γράμματα τοῦ λατινικοῦ ἀλφαβήτου πρός ἀποφυγήν συγχύσεως καί χάριν εὐκολίας. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἔχουν ἀνακαλυφθῆ πολλαί βιταμῖναι, ἡμᾶς ὅμως μᾶς ἐνδιαφέρουν κυρίως αἱ τέσσαρες πρῶται, ἤτοι αἱ βιταμῖναι A, B, C, D, καί μέ τάς ὁποίας θά ἀσχοληθῶμεν εἰς τά ἑπόμενα ἄρθρα, τόσον ἀπό φυσιολογικῆς ὅσον καί ἀπό παθολογικῆς ἀπόψεως.

Ἐπίσης καί ἀναλόγως τῆς φυσιολογικῆς ἐνεργείας ἐκάστης βιταμίνης ἐδόθησαν ἀνάλογοι ὀνομασίαι. Οὕτω ἡ βιταμίνη A ὀνομάζεται βιταμίνη τῆς ἀναπτύξεως, ἡ βιταμίνη B βιταμίνη τῆς γευρικῆς ἰσορροπίας, ἡ βιταμίνη C τῆς ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος ἤ ἀντισκορβουτική καί τέλος ἡ βιταμίνη D ὀνομάσθη ἀντιραχιτική ἤ τῆς στειρώσεως τοῦ ἀσθεστίου.

Γ. Μπαμπούρης
Παιδίατρος

1002

Περίεργος θάνατος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν

Οἱ μεγαλείτεροι ἄνδρες εἶχαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τραγικὸν τέλος. Οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἀπέθαναν οἰκτρῶς. Οἱ Κικέρων, Καῖσαρ, Αἴσωπος, Ἑρρίκος Δ', Ἀρχιμήδης, ἐδολοφονήθησαν. Οἱ Σωκράτης, Ἀριστοτέλης, Μέγας Ἀλέξανδρος, ἐδηλητηριάσθησαν. Οἱ Ἐπαμεινώνδας, Ρώτερ, Τουρέν, Γουσταῦος Ἀδόλφος, Κάρολος ΙΒ, ἐσκοτώθηκαν. Οἱ Σκιπίων, Κάμιλος, Θεμιστοκλῆς, Ναπολέων, Δάντης, Ὀβίδιος, ἀπέθαναν ἐξόριστοι. Ὁ Τάσσος στὴ φυλακή. Ὁ Κολόμβος, ὁ Καμονί, ὁ Κορβέτης, ὁ Κορρέγιος καὶ ὁ Μόζαρτ ἀπέθαναν ἀπὸ φτώχεια.

Τὰ παιγνίδια

Στὴν Ἀμερική, ὕστερα ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τοῦ πετρελαίου, τῶν αὐτοκινήτων, τοῦ γάλακτος κλπ. ἀνεκηρύχθη καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν παιχνιδίων.

Εἶναι ὁ κ. Λουδοβῖκος Μάρξ, τοῦ ὁποίου τὰ ἐργοστάσια ἀπασχολοῦν 4.000 ἐργάτες. Ἡ παραγωγὴ τῶν ἐργοστασίων του εἶναι τεραστία: 100.000.000 διάφορα παιχνίδια τὸ χρόνο! Ὁ Μάρξ εἶναι ἐφευρέτης πολλῶν παιχνιδιῶν, αὐτὸς δὲ εἶχε θέσει σὲ κυκλοφορία πρὸ ἐτῶν τὸ περίφημο γιὸ—γιό.

—Ποιὰ παιχνίδια προτιμοῦν τὰ ἀγόρια; τὸν ἐρώτησε ἕνας δημοσιογράφος.

—Τὰ ὅπλα καὶ τὰ μολυβένια στρατιωτάκια.

—Καὶ τὰ κορίτσια;

—Μά.. τὶς κοῦκλες. Ἔπειτα τὶς μικρὲς κουζίνες καὶ ἄλλα διάφορα ἔπιπλα καὶ σερβίτσια.

Μουσικὸς Ἱδρώς

Ἕνας καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κολομβίας ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ μουσικὴ δὲν ἐξημερώνει τὰ ἤθη. Λέγει μάλιστα, ὅτι οἱ ὡραιότερες συμφωνίες ἔχουν ἐπὶ τῶν νεύρων μας κακὴν ἐπίδρασιν, ἰδίως ὅταν εἶναι ζέστη.

Κατὰ τὸν Ἀμερικανὸν καθηγητὴν, ἡ παρακολούθησις εἰς τὸ ὀπαιθρον μιᾶς συμφωνικῆς συναυλίας προκαλεῖ στὸν προσεκτικὸν ἀκροατὴ τρομερὸν ἐκνευρισμόν, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἄφθονον ἱδρῶτα!

Τὰ μοναστήρια τοῦ Ἄθω

Ἀν καὶ μερικοὶ χρονικογράφοι ἀνάγουν στὴν ἐποχὴ τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου τὴν ἵδρυσι τῶν πρώτων ἐρημητηρίων, στὸ ὄρος τοῦ Ἄθω, ὡστόσο μόλις ἀπὸ τὸν ἕνατον αἰῶνα ἐμφανίζονται ἱστορικὰ καὶ διπλωματικὰ ἔγγραφα ποὺ ἀναφέρουν μοναστηριακὲς ἐγκαταστάσεις ἐκεῖ.

Ὡς πρῶταν παρόμοιον μοναστῆρι ἀναφέρεται ἐκεῖνο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κολοβοῦ, στὸ ὁποῖον ἦσαν ὁποτεταγμένοι οἱ ἀναχωρηταὶ ὅλης τῆς χερσονήσου.

Λίγα χρόνια ἀργότερα, τὸ 924, ὁ αὐτοκράτωρ Ρωμανὸς ὁ Λεκαπηνὸς ἵδρυσε

μὲ ἔξοδά του τὸ μοναστῆρι τοῦ Χειμάρρου, κατόπιν σχετικῆς παρακλήσεως τοῦ μοναχοῦ Παύλου, υἱοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ τοῦ Ραγκαβέ.

Ὁ πρῶτος ὅμως ποὺ εἰσήγαγε τοὺς μοναχικοὺς κανόνες στὸ ὄρος τοῦ Ἄθω, εἶναι ὁ μοναχὸς Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος εἶχε ξεκινήσει ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα καὶ ἵδρυσε, κατόπιν ἀδείας τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου Φωκᾶ, τὸ μοναστῆρι τῆς Λαύρας τὸ 963.

Τὸ 1060 ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ Δοῦκας ἀνεκήρυξε τὰ μοναστήρια τοῦ Ἄθω ἀνεξάρτητα τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου καὶ τέλος περὶ τὸ 1150 ἱδρύθηκε τὸ πρῶτο Σλαυϊκὸ μοναστῆρι τοῦ Χιλανδαρίου.

Ἡ Τουρκικὴ κυριαρχία, ὅσο κι' ἂν περιώρισε τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερία τῶν μοναστηρίων, δὲν κατώρθωσε ποτὲ νὰ τὰ περιορίση κάτω ἀπὸ τὸ βαρὺ ζυγό. Ἀντιθέτως ἔτυχαν τῆς προστασίας τῶν πρώτων Σουλτάνων καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους ἡ διπλωματία ἐπροστάτευσε τὰ δικαιώματα τῶν μονῶν ἀπὸ κάθε Τουρκικὴν αὐθαιρεσία.

Ὅταν τὸ 1912 ὁ στόλος μας κατέλαβε τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ ἀπέδωσε τὴν ἐλευθερία στοὺς ἐπὶ τῆς χερσονήσου τοῦ Ἄθω μοναζοντας, ὑπῆρχαν σ' αὐτὴν 20 ἐν ὅλῳ μοναστήρια, τὰ ἑξῆς:

Τὸ μοναστῆρι τῆς Λαύρας, ποὺ φέρει τὸν τίτλο τοῦ «Αὐτοκρατορικοῦ Μοναστηριοῦ», γιατὶ ἱδρύθηκε κατόπιν ἀδείας καὶ δαπάναις τῶν αὐτοκρατόρων Νικηφόρου Φωκᾶ καὶ Ἰωάννου Τσιμισκῆ.

Ἡ Μονὴ τῶν Ἰβήρων, ἡ ὁποία ἱδρύθηκε τὸν 10ον αἰῶνα ἀπὸ τὴν αὐτοκράτειραν Θεοφανώ, σύζυγον τοῦ αὐτοκράτορος Ρωμανοῦ.

Ἡ Μονὴ τοῦ Βατοπεδίου ποὺ ἱδρύθηκε, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Μεγάλον. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Φιλοθέου, ποὺ ὑπῆρχε ἤδη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου τὸ 992. Ἡ Μονὴ τοῦ Ἐσφιγμένου, ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1016 καὶ ὀφείλει τ' ὄνομά της στὴ θέσι ποὺ βρίσκεται μεταξὺ τριῶν λόφων. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Ξηροποτάμου, ποὺ ὠνομάσθη ἔτσι ἀπὸ κάποιον μικρὸ χείμαρρο ποὺ βρίσκεται ἐκεῖ κοντά του καὶ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὴν αὐτοκράτειρα Πουλχερία, κόρη τοῦ αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου.

Τὸ μοναστῆρι τοῦ Δοχιαρείου, ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1045. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Καρακάλα, ποὺ διεκδικεῖ τὴν ἀρχαιότητα κτίσεως μεταξὺ ὅλων τῶν μοναστηριῶν τοῦ Ἄθω, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Καρακάλα. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Ξενοφῶντος, ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1071 καὶ κατοικεῖται ἀπόκλειστικὰ ἀπὸ Βουλγάρους καὶ Σέρβους μοναχούς. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Κασταμονίτου, ποὺ ὠνομάσθηκε ἔτσι, γιατὶ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν Κωνσταντῖνον τὸν Μεγάλον (Κώνσταντος μονή). Τὸ Ρωσσικὸ μοναστῆρι τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Χιλανδαρίου. Τὸ μοναστῆρι Σίμωνος Πέτρα, ποὺ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ἐρημίτη Σίμωνα, ἐπάνω σ' ἕναν ἀπόκρημνο βράχο. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Ζωγράφου, ποὺ ἱδρύθηκε κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα καὶ κατεστράφη τὸ 1400 ἀπὸ Λατίνους πειρατάς, ἐντολῇ τοῦ Πάπα, ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ ἤρνοῦντο ν' ἀναγνωρίσουν τὴν ἐξουσία,ν του. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Κουτλουμούση. Ἡ Μονὴ τοῦ Παντοκράτορος, ποὺ ἱδρύθηκε τὸ 1180 ἀπὸ τὸν μεγάλο στρατοπεδάρχη Ἀλέξιον τὸν Κομνηνό. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ποὺ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Τραπεζοῦντος Ἀλέξιον τὸν Κομνηνό. Τὸ μοναστῆρι τοῦ Γρηγορίου ποὺ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν Ἅγιον Γρηγόριο τὸν νέο. Τὸ μοναστῆρι τοῦ ἉγίουΠαύλου καὶ τέλος τὸ μοναστῆρι τοῦ Σταυρονικήτα, ποὺ ὠνομάσθηκε ἔτσι πρὸς τιμήν τοῦ Νικητοῦ Σταυροῦ καὶ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Ἱερεμίαν τὸ 1540.

Καθένα ἀπὸ τὰ μοναστήρια αὐτὰ ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του μία ἢ καὶ περισσότερες σκῆτες, ὁλόκληρη δὲ ἡ χερσόνησος εἶναι ὑπὸ τὴν δικαιοδοσία τῶν μοναστηριῶν.

Νιώθει τί λέγει ὁ παπαγάλος;

Παρ' ὅλας τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης, ὁ παπαγάλος, τὸ ποικιλόχρωμο αὐτὸ ἐξωτικὸ πουλί, παραμένει καὶ σήμερα ἀκόμη ἕνα ἀνεξήγητον αἴνιγμα: Καταλαβαίνει ἄραγε ὁ παπαγάλος ὅ,τι λέγει; Κι' ἔπειτα: γιατὶ μόνο ὁ παπαγάλος ἀπ' ὅλα τὰ ὄντα τῆς δημιουργίας—ἐκτὸς βέβαια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο—μπορεῖ καὶ μιλεῖ; Νὰ δυὸ ἐρωτήματα μεγάλου ἐνδιαφέροντος, ποὺ εἰς μάτην περιμένουν μιὰ συγκεκριμένην ἀπάντησι.

Ὡστόσο, πολλὲς φορὲς ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι ὁ φλόαρος αὐτὸς πτερωτὸς φιλαράκος μας, κατορθώνει νὰ λέγῃ ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποὺ ἐννοεῖ.

Ἕνας Γάλλος ἐπιστήμων, ποὺ ἔμεινε πολλὰ χρόνια στὴ Βόρειο Ἀμερική, εἶχε ἕνα παπαγάλο ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὰ ρεύματα. Κάθε φορά, λοιπόν, ποὺ ὁ ὑπηρέτης ξεχνοῦσε ἀνοιχτὴ τὴν πόρτα τοῦ δωματίου ὅπου ἔμενε, ἀγριεμένος ὁ παπαγάλος ἔβαζε τὶς φωνές: «Κλεῖστε τὴν πόρτα», «κλεῖστε τὴν πόρτα» καὶ συγχρόνως ἐξεστόμιζε καὶ κάποια βρισιὰ ποὺ εἶχε μάθει.

Ὁ Ἰδιότροπος, λοιπόν, αὐτὸς παπαγάλος εἶχε ἰδιαίτερες καὶ ἐξαιρετικὰ φιλικὲς σχέσεις μὲ μιὰ ἀπ' τὶς γατούλες τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ τὶς διέκοψε ὅμως ἐξ ἀφορμῆς τοῦ παρακάτω ἐπεισοδίου:

Μιὰ μέρα καθὼς ὁ παπαγάλος διώρθωνε τὴν τουαλέττα του, ποὺ τσαλακώθηκε ἀπὸ τὰ πολλὰ παιχνίδια μὲ τὴ φίλη του, ἡ γατούλα τοῦκλεψε ἕνα κομμάτι γλυκίσματος καὶ πῆγε πιὸ πέρα καὶ τὸ ἔφαγε. Πονηρὸς ὁ φιλαράκος μας ἔκαμε πὼς δὲν τὸ κατάλαβε καὶ ὕστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες σχεδὸν φώναξε μὲ θωπευτικὴ φωνή, ὅπως συνήθιζε πάντοτε:

«Ψιψίκα, ἀγαπημένη μου ψιψίκα!»

Κι' ἐνῷ ἡ καημένη ἡ γατούλα, ἀκούοντας τὴ γνωστή της φιλική φωνή, πλησίασε, ὁ παπαγάλος ὥρμησε ξαφνικὰ ἐπάνω της καὶ τῆς ἐδάγκωσε μὲ δύναμι τ' αὐτί. Νιαουρίζοντας κλαψιάρικα τὸ δύστυχο ζῶο, ἔφυγε γρήγορα ἀπὸ τὸ δωμάτιο, ἐνῷ ὁ πονηρὸς φτερωτὸς ἥρως ξεσποῦσε σὲ χάχανα εὐχαριστημένος:

«Χά, χά, χά! Καλὰ σοῦ τὴν κατάφερα!» Κι' ἀπὸ τότε ποτὲ δὲν τὴ ξαναφώναξε «ἀγαπημένη».

Ἐκτὸς τοῦ ἐπιστήμονος ποὺ συνέβησαν οἱ δυὸ ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ πολλοὶ ἄλλοι γνωστοὶ διανοούμενοι ἔχουν παραδεχθῆ πὼς ὁ παπαγάλος νοιώθει ὅλα ὅσα λέει.

Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶναι κι' ὁ μεγάλος Γερμανὸς φυσιολόγος, δόκτωρ Κάρλ Ροῦς, ποὺ μὲ πολλὴ ἐπιτυχία ἐκαλλιέργησε τὴ μνήμη τῶν παπαγάλων του.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ παπαγάλοι του, καὶ εἶχε περὶ τοὺς εἴκοσι πέντε, δὲν ἔκαναν ποτὲ λάθος, ὅταν κάθε πρωὶ προσφωνοῦσαν τὸν κύριό τους, νὰ τοῦ ποῦν: «καλημέρα» καὶ «καλησπέρα» τὸ ἀπόγευμα. Πιὸ ἔξυπνος ὅμως ἀπὸ τοὺς παπαγάλους ἦταν ὁ «Ζακόμπ» ὅπως τὸν ἔλεγε, ὁ ὁποῖος ἔμαθε νὰ μετρᾷ ὡς τὰ 8. Ὅταν ὁ δόκτωρ τοῦ πρόσφερε καρύδια στὴν ἀνοιχτὴ παλάμη του καὶ τὸν ρωτοῦσε πόσα ἦσαν, ὁ παπαγάλος ποτὲ δὲν ἔκανε λάθος στὴν ἀρίθμησι. Τὸ πιὸ περίεργο δὲ εἶναι ὅτι ὁ «Ζακόμπ» ἔμαθε πολλὲς λέξεις σὲ τρεῖς γλῶσσες. Στὴ γερμανική, στὴν ἀγγλικὴ καὶ στὴ γαλλική. Ἀπὸ τὶς πρῶτες μάλιστα λέξεις τοῦ ἐπισκέπτου, ἀνεγνώριζε τὴν ἐθνικότητά του καὶ τὸν προσφωνοῦσε ἀναλόγως.

Σιγὰ-σιγὰ τὸ μνημονικὸ τοῦ «Ζακόμπ» ἀνεπτύχθη τόσο πολύ, ὥστε μποροῦσε νὰ ἀπαγγέλλῃ ἐκτενῆ ποιήματα καὶ νὰ μαθαίνῃ φράσεις ἕως πενῆντα λέξεις.

Ἐπίσης ὁ Ἄγγλος φυσιολόγος Ζώρζ Ρομόμ διηγεῖται ὅτι ἕνας παπαγάλος του, κάθε φορὰ ποὺ ἔβλεπε μιὰ κυρία τῆς παληᾶς ἐποχῆς νὰ σηκώνῃ, ὅπως συνήθιζαν, τὴ μακρυὰ φοῦστα της, φώναζε εἰρωνικά: «Ἀφησέ την νὰ σέρνεται. Ἡ ὑπηρέτρια θὰ τὴν ἐξεκονίσῃ». Ἂν δὲ κανένας ἔκανε παρατηρήσεις μπροστὰ του σὲ μικρὰ παιδιά, τὰ ὑπερασπιζόταν ἀπρόσκλητος, λέγοντας: «Μὴ κακοκαρδίζῃς τὸ παιδί, θὰ τὸ κάμῃς νὰ κλάψῃ».

Θὰ μποροῦσε τώρα ν' ἀναφέρῃ κανεὶς καὶ πολλὰ ἄλλα παραδείγματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀποδεικνύεται πὼς

οἱ παπαγάλοι, οἱ πιὸ ἔξυπνοι τοὐλάχιστον, νοιώθουν ὅσα λέγουν. Τὸ ἀκατανόητον ὅμως μὲ τοὺς ἐπιστήμονας εἶναι, γιατί, ἐνῷ ὁ παπαγάλος μπορεῖ καὶ μαθαίνει νὰ μιλᾷ, ὁ πίθηκος ποὺ τόσο συγγενεύει μὲ τὸν ἄνθρωπο, δὲν μπορεῖ νὰ μιμηθῇ τὴν ἀνθρώπινη ὁμιλία;

Μερικοὶ σοφοὶ λένε πὼς ὁ ἐγκέφαλος τοῦ παπαγάλου εἶναι ὀγκώδης καὶ περιέχει ὄργανα ἀνάλογα μ' ἐκεῖνα ποὺ στοὺς ἀνθρώπους θεωροῦνται ὡς κέντρα τῆς μνήμης, τῆς ὁμιλίας καὶ τῆς μιμήσεως. Ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶναι ὑποθέσεις κι' ὅπως εἴπαμε, ὁ παπαγάλος ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ πάντοτε αἴνιγμα γιὰ τὴν ἐπιστήμη.

1002

Οἱ «Τρεῖς Ἕλληνες»

Ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας ὅταν ἐσπούδαζε στὴν Πάδοβα τῆς Ἰταλίας εἶχε συμφοιτητὰς καὶ φίλους τὸν Κρητικὸ Κήρυκο Χαιρέτη καὶ τὸν Κωνσταντῖνον Βαρδαλάχο. Μένανε μαζί, διασκεδάζανε μαζὶ καὶ γι' αὐτὸ καὶ συνήθως τοὺς λέγανε «Οἱ τρεῖς Ἕλληνες». Μιὰ μέρα κατὰ τὰς διακοπὰς πῆγαν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ φρενοκομεῖο τοῦ Σὰν Σέρβολο. Ἐνῷ περιοῦσαν μπροστὰ ἀπὸ τὰ κελλιὰ τῶν δυστυχισμένων, ἕνας φρενοβλαβὴς ἄρχισε νὰ τοὺς φωνάζῃ:

— Ἔ, σεῖς «Οἱ τρεῖς Ἕλληνες!»

Σταμάτησαν καὶ πλησίασαν. Τότε ἐκεῖνος δείχνοντας τὸν Χαιρέτη, εἶπε:

— Νὰ θυμᾶσαι νέε μου, πὼς μιὰ ἡμέρα θὰ ὑπηρετήσῃς ἕναν μεγάλον αὐθέντη τοῦ κόσμου.

Στὸν Καποδίστρια:

— Ἐσὺ θὰ κυβερνήσῃς τὴν πιὸ ἔνδοξη χώρα.

Καὶ στὸν Βαρδαλάχο:

— Κι' ἐσὺ θὰ γυρίσῃς πολλὰ μέρη διδάσκων τὴν νεολαία κι' ἕνας βαθὺς τάφος θὰ σὲ δεχθῇ.

Κατὰ παράδοξον σύμπτωσιν κι' οἱ τρεῖς προφητεῖες ἐπληθεύσαν. Ὁ Χαιρέτης ἔγινε ἰδιαίτερος ἰατρὸς τοῦ Σουλτάνου, ὁ Καποδίστριας ἐκυβέρνησε τὴν Ἑλλάδα καὶ ὁ Βαρδαλάχος ἀφοῦ ἔγινε σχολάρχης σὲ πολλὰ μέρη, μιὰ μέρα πηγαίνοντας ἀπὸ τὴ Σύρο στὴν Αἴγινα γιὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἐλευθερωθεῖσαν πατρίδα του, πνίγηκε.

Ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ

Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Ροῦσβελτ δὲν καπνίζει, δὲν πίνει ποτά, δὲν τρώγει κρέας καὶ δὲν κάθεται περισσότερο ἀπὸ μιὰ ὥρα στὸ ἴδιο μέρος.

Οἱ Τοῦρκοι καὶ τὸ Κοράνιον

Οἱ Τοῦρκοι τρέφουν τόσον μεγάλον σεβασμὸν εἰς τὸ Κοράνιον, ὥστε ξέρουν ἀκριβῶς ἀπὸ πόσες λέξεις καὶ πόσα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου ἀποτελεῖται: 77.639 λέξεις καὶ 323.625 γράμματα.

ΑΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Εχετε σκεφθῆ ποτὲ πόσα ἀπίθανα θαύματα ἔχει πραγματοποιήσει ὁ ἄνθρωπος στὸ ἐπίπεδο τοῦ ἀθλητισμοῦ; Τί εἶναι αὐτὸ ποὺ λέμε παγκόσμιο ρεκόρ; Ποίας ἀκριβῶς ἐκτάσεως εἶναι οἱ ἐπιτυχίες τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ὑπερβαίνει συνεχῶς τὸ θεορούμενον ἑκάστοτε ἀνώτατον ὅριον τῆς δυναμικῆς του ἀποδόσεως;

Παίρνουμε παράδειγμα τὸ παγκόσμιο ρεκόρ τοῦ Ἀμερικανοῦ Τόρρανς στὴ σφαιροβολία. Εἶναι 17 μ. 40. Γιὰ νὰ ἐννοήσετε τὴν ἀξία του, κατεβῆτε μιὰ μέρα στὸ γυμναστήριο, μετρῆστε τὴν ἀπόστασι τῶν 17 μ. 40, πάρτε τὴν σφαῖρα —τῶν ἀνδρῶν ἐννοεῖται— καὶ ρίψατέ την. Θὰ φθάσῃ 5, 6, 7 μέτρα.... Σπανίως περισσότερο. Ἀπ' τὰ ὅρια αὐτά, ὡς τὸ ρεκόρ τοῦ Τόρρανς, μεσολαβεῖ ἀπόστασις δεκάδος μέτρων, τὴν ὁποίαν ὑπερεκάλυψεν ὁ καλύτερος σφαιροβόλος τοῦ κόσμου, ὁ ἄνθρωπος ποὺ συνεδύασε τὴν ἐξαιρετικὴν του μυϊκὴν δύναμιν μὲ τὴν τελειότητα εἰς τὴν τεχνικὴν τοῦ παλμοῦ.

Ἕνα ἄλλο τρομερὸ ρεκόρ, εἶναι τοῦ ἅλματος εἰς ὕψος. Δύο μέτρα καὶ ἑννέα ἑκατοστά! Βάλτε μία καρέκλα καὶ σημειώσατε τὸ ὕψος αὐτὸ στὸν τοῖχο. Ἔπειτα ἀπομακρυνθῆτε λίγο, σηκῶστε τὸ κεφάλι σας καὶ κυττάξτε—μὲ δέος ἀσφαλῶς...—τὸ σημεῖον, πάνω ἀπὸ τὸ ὁποῖον περνᾷ ὁ Βάλτερ, ὁ πραγματικὸς ἱπτάμενος ἄνθρωπος, μὲ τὴν ἐκτίναξι τοῦ παλμοῦ του καὶ χωρὶς νὰ μεταχειρισθῆ μέσον στηρίξεως.... Τὸ ὕψος αὐτὸ θὰ περνᾷ τὸ μπόι σας, 60, 50, 40 ἑκατοστόμετρα... Ὅσο γιὰ τὸ ἅλμα εἰς ὕψος ἐπὶ κοντῷ—4 μ. 54, τῶν Ἀμερικανῶν Σέφτον καὶ Μήντους—μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι οἱ ρεκορντμὰν εἶναι εἰς θέσι νὰ προσγειωθοῦν μὲ τὸ κοντάρι των στὴν ταράτσα μιᾶς μεγάλης μονοκατοικίας...

ΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ	ΡΕΚΟΡ	ΑΘΛΗΤΑΙ
Δρόμοι Ἀπλοῖ		
100 μ.	10.2	Τζέσς Ὄουενς (Ἡν. Πολ.)
200 μ.	20.3	Τζέσς Ὄουενς (Ἡν. Πολ.)
400 μ.	46.1	Οὐίλλιαμς (Ἡνωμ. Πολιτ.)
800 μ.	1 : 48.4	Γούντερσον (Ἀγγλία)
1.500 μ.	3 : 47.8	Λόβλοκ (Νέα Ζηλανδία)
5.000 μ.	14 : 17.0	Λεχτίνεν (Φινλανδία)
10.000 μ.	30 : 05.6	Σαλμίνεν (Φινλανδία)
110 μ. ἐμποδ.	13.7	Τάουνς (Ἡνωμ. Πολιτειῶν)
400 μ. ἐμποδ.	50.6	Χάρντιν (Ἡν. Πολιτειῶν)
Μῆκος	8 μ. 13	Τζέσς Ὄουενς (Ἡν Πολ.)
Ὕψος	2 μ. 09	Βάλτερ (Ἡνωμ. Πολιτειῶν)
Ἐπὶ Κοντῷ	4 μ. 54	Στέφτον & Μήντους
Σφαῖρα	17 μ. 40	Τόρρανς (Ἡν. Πολιτειῶν)
Δίσκος	53 μ. 10	Στρέντερ (Γερμανία)
Ἀκόντιον	77 μ. 87	Νικκάνεν (Φινλανδία)
Σφῦρα	60 μ. 57	Ο' Κάλλαγκαν (Ἰρλανδία)
4×100 μ.	39.8	Ὁμὰς Ἡνωμένων Πολιτειῶν
4×400 μ.	3 : 08.2	Ὁμὰς Ἡνωμένων Πολιτειῶν
Δέκαθλον	Βαθμ. 7.900	Μόριςς (Ἡνωμ. Πολιτειῶν)

Μικρὰ - Μικρὰ ἀπὸ παντοῦ

Ὁ πύργος τοῦ Ἀϊφφέλ ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου ἔχει ὕψος 375 μέτρα, δηλαδὴ κάτι πιὸ ὑψηλὸς ἀπὸ τὸν Λυκαβηττὸ μας.

∴

Σ' ἕνα χωριὸ τῆς Δανίας ὑπάρχει τὸ παλαιότερο ξίφος τοῦ κόσμου. Αὐτὸ τὸ ξίφος εἶναι ἀπὸ ὀριχάλκο καὶ ἀνῆκε στὸν Νέρωνα, αὐτοκράτορα τῆς Ρώμης. Ἀλλὰ κ' ὁ Νέρων τὸ εἶχε βρῆ στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο καὶ κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀρχαιολόγων τὸ ξίφος αὐτὸ θ' ἀριθμῆ τουλάχιστον 5.500 χρόνια π. Χ.

∴

Σὲ μιὰ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Τίβερη (Ρώμη) ὑπάρχει στὴ βάσι της ἕνα σῆμα ποὺ τὸ λένε «μάτι». Ὅταν λοιπὸν τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ φθάσουν ὡς ἐκεῖ, ἀπειλεῖται νὰ πλημμυρίσῃ ἡ πόλις.

∴

Στὴ Σικελία, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Μαφίας, κι' ἴσως ἀκόμη καὶ τώρα, ὑπάρχει ἕνα παράξενο καὶ τραγικὸ ἔθιμο. Ὅταν δυὸ ἀντίπαλοι θέλουν νὰ ἐξοντώσῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον γιὰ κάποιαν ἀφορμή, ὁρίζουν ἕνα βράδυ καὶ συναντῶνται σ' ἕνα σταυροδρόμι, ὁ καθένας μὲ τοὺς δικούς του. Τότε οἱ δυὸ ἀντίπαλοι προχωροῦν καὶ ἀφοῦ σφίξουν τὰ χέρια ἀπόδουν γιὰ νὰ φιληθοῦν. Τὸ φίλημα ὅμως αὐτὸ δὲν εἶναι καθαρῶς . .φίλημα γιατὶ μὲ τὸ σκύψιμο προσπαθεῖ ὁ ἕνας νὰ δαγκώσῃ τὸ αὐτὶ τοῦ ἄλλου. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ὁ ἕνας προσπαθεῖ νὰ σκοτώσῃ τὸν ἄλλον ἔστω καὶ κρυφὰ, ὅταν τὸν συναντήσῃ.

∴

Ἕνας Ἰνδὸς ἡλικίας σήμερον 105 ἐτῶν ἔχει 19 υἱοὺς, 39 ἐγγόνους καὶ 53 δισεγγόνους. Ἐνυμφεύθη 6 φορὰς καὶ ἔχασε 11 παιδιὰ ἀπὸ ἐπιδημικὰς νόσους.

∴

Τὸ ἀπαισιώτερο ψάρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ εἶναι ὁ ξιφίας. Μὲ τὸ αἰχμηρὸ καὶ πριονοειδὲς ρύγχός του κτυπᾷ τὸ θῦμα του καὶ κατόπιν τοῦ ἀπομυζεῖ τὸ αἷμα του.

∴

Ἕνας ἁλιεὺς σπόγγων στὸ Ἀλγέριον τοῦ Μαρόκου ἔφθασε, χωρὶς κανένα προφυλακτικὸ μέσον, εἰς βάθος θαλάσσης 38 μέτρων. Ἐκεῖ εὗρε ἕνα σπόγγο περιφερείας περίπου δύο μέτρων, ὁ ὁποῖος σήμερον εὑρίσκεται στὸ Μουσεῖον τῆς ὡς ἄνω πόλεως.

∴

Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλὼ ἕνας στρατιώτης Γάλλος ἐπιστρέφων πληγωμένος, εἰς τὴν πατρίδα του, εὗρε καθ' ὁδὸν ἕνα σημείωμα ποὺ ἔγραφε: «Ὁ Ναπολέων ἡττᾶται». Τὸ σημείωμα αὐτὸ εὑρίσκεται σήμερα στὸ Πάνθεον τῶν Παρισίων.

ΣΠΑΣΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

Τὰ σφάλματα

Λίγοι σχετικῶς ἔλαβον μέρος στὸ διαγωνισμὸ τοῦ 33ου φύλλου καὶ προσπάθησαν νὰ ὁρίσουν τὰ σφάλματα ποὺ ὑπῆρχαν στὴν εἰκόνα. Ἀπ' αὐτοὺς ὁ Β. Ταμβαρόπουλος πλησίασε περισσότερο στὴν ἐπιτυχία, γιατὶ ἦταν ὁ μόνος ποὺ βρῆκε ὀκτὼ ἀπ' τὰ δέκα πραγματικὰ λάθη. Καταπληκτικὴ ἐξ ἄλλου ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ Π. Σ. Χρηστακοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐσημείωσεν εἴκοσιν ἐξ (26) λάθη! Τὰ περισσότερα ἦσαν πολὺ ἐξεζητημένα, (ἀπὸ τὰ 10 πραγματικὰ λάθη βρῆκε μόνο τὰ 6), ἀλλ' ὡς τόσο ἀπέδειξε μὲ τὴν ἀπάντησί του ὅτι ἔχει παρατηρητικότητα καὶ κυρίως... ὑπομονή.

Τὰ 10 πραγματικὰ λάθη ποὺ ὑπῆρχαν στὴν εἰκόνα ἦσαν τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ πινακὶς «στάσις» εἶναι ξεκρέμαστη στὸν ἀέρα.
2) Ἡ βαλίτσα τοῦ πρώτου ἀνθρώπου ἔπρεπε νὰ εἶναι πίσω ἀπ' τὴν κολῶνα.
3) Τὸ σῦρμα δὲν εἶναι πιασμένο ἀπ' τὴν ἄλλη κολῶνα.
4) Τὸ καπέλλο πετᾷ στὸν ἀέρα, ἐνῷ ὁ τρίτος ἄνθρωπος φορεῖ τὸ καπέλλο του.
5) Τὰ μῆλα στέκονται εἰς τὸν ἀέρα, γιατὶ τὸ κάρρο δὲν ἔχει βάσι.
6) Τὸ χέρι τοῦ πωλητοῦ ἔχει 4 δάκτυλα, ἀντὶ 5.
7) Τὸ κάρρο δὲν ἔχει ἄξονα γιὰ τὶς ρόδες.
8) Ὁ ἄνθρωπος τῆς μέσης ἔχει τρία πόδια.
9) Λείπει ἡ δευτέρα ρόδα τοῦ κάρρου.
10) Εἶναι ΜΗΛΑ καὶ ὄχι ΜΥΛΑ.

Τρίγωνον

Α
Θ
Ν
Ο
Ρ
Ε
Ω
Ν
Ε
Ρ
Ο
Ν
Ε
Ω
Ν
Ε
Ρ
Ο
Ν
Ε
Ω
Ν
Ε
Ρ
Ο
Ν

Λίγη εὐθυμία

ΣΟΒΑΡΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ...

Ξύλινο!

Ὁ νέος γιατρός, ποὺ δὲν εἶχε πελατεία, πληροφορήθηκε ἀπὸ κάποιο φίλο του ὅτι ἕνας γείτονάς του ἔσπασε τὸ πόδι του. Εὐκαιρία, σκέφθηκε, νὰ πιάσω ἕνα πελάτη. Ἔτρεξε λοιπὸν λαχανιασμένος στὸ σπίτι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔσπασε τὸ πόδι του καὶ ρώτησε, ὅταν ἄνοιξε ἡ πόρτα, τὴν ὑπηρέτρια:

—Ἐδῶ εἶναι ὁ κύριος ποὺ ἔσπασε τὸ πόδι του;

—Μάλιστα, κύριε, τοῦ ἀπήντησε ἡ ὑπηρέτρια. Μήπως εἶσθε ξυλουργός;

—Ξυλουργός; Ὄχι παιδί μου, ποῦ σοῦ κατέβηκε; Ἐγὼ εἶμαι γιατρός, καλὸς χειρουργὸς καὶ θὰ κάνω τὸν κύριό σου καλά.

—Μὰ δὲν μᾶς χρειάζεται γιατρός. Θέλουμε ἕνα ξυλουργό, γιατὶ τὸ πόδι του ἦταν... ξύλινο!...

Ἡ Σκανδιναυϊκή!

Ἡ δασκάλα ρωτάει μιὰ μέρα τὴ μικρὴ Νίνα;

— Τί σχηματίζουν, παιδί μου, ἡ Νορβηγία καὶ ἡ Σουηδία;

— Μιὰ χερσόνησο, δεσποινίς!

—Καὶ πῶς λέγεται αὐτὴ ἡ χερσόνησος;

— ; ; ; ;

— Πρόσεξε λίγο... Σκέψου!...

— ; ; ; ;

— Θέλεις νὰ σὲ βοηθήσω; Σκαν... Σκανδ..., γιὰ πέστο....

— Σκανδαλώδης, δεσποινίς!!

Κάτι ἔφερε...

Καὶ πάλι γιὰ τοὺς Σκωτσέζους:

Ἦταν μιὰ συγκέντρωσις φίλων καὶ στὸν καθένα εἶχαν πῆ νὰ φέρῃ ἀπὸ κάτι.

Ὁ Ἄγγλος λοιπὸν ἔφερε μιὰ μπουτίλλια οὐίσκυ, ὁ Τοῦρκος μιὰ πιατέλα πιλάφι, ὁ Γερμανὸς ἕνα μπουκάλι μπύρα, ὁ Ἰρλανδὸς ἕνα πακέτο μπισκότα, ὁ Ἕλληνας μιὰ χύτρα φασολάδα καὶ ὁ Σκωτσέζος τὸν ἀδελφό του!

ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΟ

Ἕνας ἄρρωστος ἀνηγγέλθη καὶ εἰσήχθη στὸ ἰατρεῖο τοῦ περιφήμου καθηγητοῦ κ. Χ.

— Δὲν ξέρω ἀκριβῶς τί ἔχω, ἀπήντησεν ὁ ἄρρωστος στὴν ἐρώτησι τοῦ ἰατροῦ.

Ὁ καθηγητὴς τὸν ἐξήτασε μὲ προσοχή, τὸν ἔβαλε νὰ βήξῃ, τοῦ κτύπησε τὴν πλάτη κι' ἔκανε ὅλα ὅσα γίνονται σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις. Ὁ πελάτης του ὅμως δὲν εἶχε τίποτα.

— Εἶσθε ἀπολύτως καλὰ στὴν ὑγεία σας, ἀπεφάνθη. Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατὶ ἤλθατε σὲ μένα.

Ὁ ἐπισκέπτης ὅμως δὲν ἦταν εὐχαριστημένος ἀπ' τὴ διάγνωσι.

—Κυττάξτε με καλύτερα, κύριε καθηγητά, τοῦ εἶπε. Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνομαι ὑγιής, ἀλλὰ αἰσθάνομαι ὅτι κάτι ἔχω. Δὲν εἶμαι καλά, καταλαβαίνετε;

Ὁ γιατρὸς δὲν ἤξερε πῶς ἔπρεπε νὰ ξεμπερδέψῃ μὲ τὸν κατὰ φαντασίαν αὐτὸν ἀσθενῆ.

—Μήπως αἰσθάνεσθε κόπο ὅταν δουλεύετε; Ἐργάζεσθε γερά;

— Σὰν τὸ ἄλογο, δόξα σοι ὁ Θεός.

— Καλά! Ἔχετε ὄρεξι, τρῶτε καλά;

— Σὰν τὸ γουροῦνι, γιατρέ μου.

—Μήπως ἔχετε ἀϋπνίες; Κοιμᾶσθε καλά;

—Δόξα νὰ ἔχῃ ὁ Ὕψιστος, κοιμᾶμαι σὰν τὸν γάϊδαρο.

—Ὥστε τρῶτε σὰν τὸ γουροῦνι, κοιμᾶσθε σὰν τὸ γάϊδαρο καὶ δουλεύετε σὰν τὸ ἄλογο;

—Δόξα σοι ὁ Θεός, κύριε καθηγητά!

—Ὡραία. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἔχω τὴ γνώμη ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἀκατάλληλος. Καλὰ θὰ κάνετε νὰ πᾶτε νὰ ἐξετασθῆτε σ' ἕνα κτηνίατρο!

Η ΠΕΝΙΑ ΦΟΥΓΑΡΑ ΚΑΤΕΡΓΑΖΕΤΑΙ...

Τὸ μεγάλο καράβι εἶναι ἕτοιμο στὴν προκυμαία γιὰ ταξεῖδι καὶ ὁ κ. Πονηρίδης, ποὺ θέλει νὰ ταξειδεύσῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ χρήματα γιὰ νὰ βγάλῃ εἰσιτήριο, μηχανεύεται τὸ κόλπο ποὺ βλέπετε. Σὲ λίγο τὸ καράβι ἀπέπλευσε μὲ τρία, ἀντὶ δύο, φουγάρα.

Εἶχε δίκαιο...

Ὁ καθηγητὴς τῆς γεωλογίας εἶχε τοποθετήσει μερικὰ δείγματα βράχων στὴν ἕδρα του καὶ ἐπρόκειτο νὰ τὰ περιγράψῃ στοὺς μαθητάς. Ὅπως ὅμως γιὰ μιὰ στιγμὴ εἶχε γυρισμένη τὴν πλάτη του, ἕνας κακὸς μαθητὴς βρῆκε τὴν εὐκαιρία καὶ τοποθέτησε κοντὰ στὰ κομμάτια τῶν βράχων ἕνα ξερόκομματο φωμιοῦ.

Εὐθὺς ἀμέσως ὁ καθηγητὴς πλησίασε τὰ δείγματα κι' ἄρχισε νὰ τὰ δείχνῃ ἕνα - ἕνα : Αὐτὸ εἶναι ἕνα δεῖγμα ἀμμόπετρας. Αὐτὸ εἶναι ἕνα δεῖγμα ἀπὸ γρανίτη.

Καὶ μόλις ἔφθασε στὸ ξερόκομματο, προσέθεσε :

—Καὶ αὐτό, εἶπε κραταιῶντας το ψηλά, εἶναι ἕνα δεῖγμα... ἀναισχυντίας!...

Ἡ ἐξήγησις

—Καὶ τώρα, ρώτησε ὁ καθηγητὴς τῆς Χημείας τὸν ἐξεταζόμενο φοιτητή, ἂν ρίξω ἕνα ἀσημένιο νόμισμα μέσα σ' αὐτὸ τὸ κοχλάζον ὀξύ, θὰ διαλυθῇ;

—Ὄχι, κύριε καθηγητά!

— Ὄχι ; Τότε ἴσως νὰ μπορῇς νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς τὸ γιατί.

— Μάλιστα. Γιατὶ ἂν διαλυόταν, δὲν θὰ τὸ ρίχνατε κύριε καθηγητά!

Ἀπορία...

Ὁ θεῖος τῆς μικρῆς Ἄννας εἶχε πέσει στὸ κρεββάτι μὲ γρίπη καὶ ἡ μητέρα της ἦταν ἀπησχολημένη μὲ τὴν ἀποστείρωσι τῶν πιάτων ποὺ μεταχειρίζόταν ὁ ἄρρωστος.

— Γιατὶ τὸ κάνεις αὐτὸ μητέρα; ρώτησε ἡ Ἄννα.

—Γιατὶ ὁ θεῖος σου ἔχει μικρόβια ποὺ ἔχουν πάει καὶ στὰ πιάτα ποὺ μεταχειρίσθηκε.

Ἡ Ἄννα σκέφθηκε γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ κατόπιν ρώτησε:

—Καὶ γιατὶ δὲν βράζεις τὸν θεῖο νὰ σκοτώσῃς ὅλα τὰ μικρόβια καὶ ν' ἀπαλλαγοῦμε μιὰ καὶ καλὴ ἀπ' αὐτά;

Γιὰ νὰ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ὁριζοντίως:

1. Περίφημος γλύπτης τοῦ Ε' αἰῶνος, φιλοτεχνήσας τὸν Παρθενῶνα.
2. Θάλασσα (ἀρχ.) — Σπέρος, ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκευάζομεν τὴν κυριωτέραν μας τροφήν.
3. Δένδρον τῶν ὀρεινῶν κυρίως περιοχῶν — Βρομῶ.
4. Θηκάρι—Βυζαντινὴ νότα.
5. Κλωστὰς (αἰτ.).
6. Περιβρέχεται ἀπὸ τὴν θάλασσαν — Ὑποθετικόν.
7. Ἔχει 44 ὀκάδας.
8. Ἀντωνυμία κτητική (β' προσ. πληθυντ.) — Χωρὶς αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νά... ὑπάρξῃ ζωή.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Δ	Ε	Ι	Δ	Ι	Α	Σ	■	Α
2	Α	Λ	Σ	■	Ε	Ι	Τ	Υ	Ε
3	Ε	Π	Α	Ρ	Χ	Ο	Σ	Ζ	Ο
4	Θ	Η	Κ	Η	■	Τ	Α	■	Τ
5	Ε	■	Ι	Ν	Α	Σ	■	■	Α
6	Ν	Η	Σ	Ο	■	Α	Ν	■	Η
7	■	Ρ	■	Ε	Τ	Α	Τ	Η	Ρ
8	Ε	Α	Σ	■	Η	Α	Ι	Ο	Σ
9	Τ	Ε	■	Α	Η	Τ	Η	Α	Σ

9. Κλωστή — Πρωτεύουσα νομοῦ γνωστὴ ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦ γεφυριοῦ.

Καθέτως:

1. Υἱὸς τοῦ Ἀπόλλωνος κατακεραυνωθεὶς ὑπὸ τοῦ Διός — Νότα εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς.
2. Ἔδωσε τὸ ὄνομά της εἰς τὸν Ἑλλήσποντον — Ἀρχαία Θεά (γεν.).
3. Ἐξ Ἰσου.
4. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
5. Ὁμοία καθ' ὅλα — Οὐράνιον σῶμα καὶ... ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου.
6. Ἄρθρον (πληθ.)—Π. Σ. — Στρατιωτικὸν παράγγελμα.
7. Ὑπῆρχεν εἰς τὰς ἀρχαίας ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ εἰς τὰς συγχρόνους Ἀθήνας, μὲ καταστήματα ἐντὸς αὐτῆς — Ἄλογα (δημ.).
8. Ο Ζ—Πλοῖον (ἀρχ. γεν.)
9. Σπάταλα, χαμένα (πληθυντ.). Ἡ παραδολὴ τοῦ ...υἱοῦ — Ρ. Σ.

Α. Β. Κ.

ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ

Παίζεται ἀπὸ ἕξ, ὀκτώ, δέκα καὶ περισσότερους παίκτας, εἶναι δὲ ἀπαραίτητος καὶ ἕνας διαιτητής. Οἱ παίκται χωρίζονται σὲ δυὸ ὁμάδες — ἀπὸ 3, 4, 5 κ.ο.κ. ἡ κάθε μιὰ—καὶ κάθε ὁμάς παρατάσσεται σὲ μιὰ γραμμή.

Οἱ γραμμὲς τῶν δυὸ ὁμάδων εἶναι παράλληλες καὶ μεταξὺ αὐτῶν μεσολαβεῖ ἀπόστασις 30 μέτρων (περισσοτέρων ἢ ὀλιγωτέρων, ἀναλόγως τῆς διαθέσεως τῶν παικτῶν). Στὴ μέση ἀκριβῶς τῆς ἀποστάσεως αὐτῆς χαράσσεται ἕνας κύκλος διαμέτρου ἑνὸς μέτρου, στὸ κέντρο τοῦ ὁποίου τοποθετεῖται μιὰ μπάλλα ἢ ἄλλο ἀντικείμενο.

Οἱ παίκται, ποὺ εἶναι στὶς δυὸ παράλληλες γραμμές, παίρνουν ἀπὸ ἕνα ἀριθμό. Ἐὰν λ. χ. οἱ ὁμάδες ἀποτελοῦνται ἀπὸ πέντε παίκτας ἡ κάθε μιά, οἱ παίκται αὐτοὶ φέρουν τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸν ἀριθμὸν 1 τὸν ἔχει ἕνας παίκτης τῆς μιᾶς καὶ ἕνας τῆς ἄλλης ὁμάδος, τὸν ἀριθμὸ 2 ἐπίσης κτλ.

Ὁ διαιτητὴς φωνάζει δυνατὰ ἕναν ἀριθμό, λ. χ:

—Πέντε!

Οἱ παίκται τῶν δύο ὁμάδων ποὺ ἔχουν αὐτοὺς τοὺς ἀριθμούς, θὰ ξεκινήσουν τότε τρέχοντας γρήγορα, ἀπὸ τὶς γραμμές τους, μὲ σκοπὸ νὰ φθάσουν ὅσο μποροῦν ταχύτερα στὸν κύκλο καὶ νὰ πάρουν τὴν μπάλλα. Ὅποιος φθάσῃ πρῶτος, σκύβει, παίρνει τὴ μπάλλα καὶ ξεκινῶντας πάλι μὲ ταχύτητα, πρέπει νὰ φθάσῃ στὴ δική του γραμμὴ ἢ στὴ γραμμὴ τῆς ἄλλης ὁμάδος, χωρὶς νὰ τὸν ἐγγίσῃ ὁ ἀντίπαλός του. Γιατὶ ὁ παίκτης τῆς ἀντιθέτου ὁμάδος, ποὺ ἔτρεξε καὶ αὐτὸς νὰ πάρῃ τὴ μπάλλα, ὅταν δὲν προλάβῃ καὶ δῇ ὅτι τὴν μπάλλα τὴν πῆρε ὁ ἄλλος, ἔχει δικαίωμα νὰ τὸν κυνηγήσῃ—μέχρι τῶν δύο γραμμῶν ἐννοεῖται — καὶ νὰ τὸν ἐγγίσῃ μὲ τὸ χέρι του. Ἐὰν ἐπιτύχῃ καὶ τὸν ἐγγίσῃ, ἡ ὁμάς του κερδίζει ἕνα βαθμό, ἐὰν ἀντιθέτως ὁ παίκτης μὲ τὴν μπάλλα κατορθώσῃ καὶ περάσῃ μιὰ ἀπ' τὶς δυὸ γραμμές, ἀποφεύγοντας τὸ κυνηγητὸ τοῦ ἀντιπάλου, δίδει αὐτὸς στὴν ὁμάδα του δύο βαθμούς.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μία ἄλλη περίπτωσις: Ἡ περίπτωσις, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δύο παίκται ξεκινῶντας ἀπ' τὶς γραμμές τους, φθάνουν ταυτοχρόνως στὸν κύκλο καὶ δὲν ἔχουν καιρὸ ν' ἁρπάξουν τὴ μπάλλα, γιατὶ ὁ ἀντίπαλος εἶναι κοντά, ἕτοιμος νὰ τὸν ἐγγίσῃ. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ οἱ παίκται στέκονται ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο—ποὺ ἔχει διάμετρο 1 μέτρου — καὶ προσπαθεῖ ὁ ἕνας νὰ ξεγελάσῃ τὸν ἄλλον, νὰ ἁρπάξῃ τὴ μπάλλα καὶ νὰ φύγῃ. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι δύσκολο καὶ εἶναι πιθανὸν οἱ δύο ἀντίπαλοι νὰ στέκωνται πολλὴ ὥρα γύρω ἀπὸ τὸν κύκλο, ὁ διαιτητὴς ἔχει δικαίωμα, ὕστερα ἀπὸ ἕνα λεπτὸ λ.χ., νὰ διακόψῃ τὸ παιγνίδι.

Ὅταν κατὰ τὸν ἕνα ἢ ἄλλο τρόπο λήξῃ ἡ πρώτη φάσις τοῦ παιγνιδιοῦ, οἱ παίκται ἐπανέρχονται στὶς θέσεις τους, ὁ διαιτητὴς σημειώνει τοὺς βαθμοὺς ποὺ ἐπέτυχεν ἡ νικήτρια ὁμάς καὶ τὸ παιγνίδι συνεχίζεται ἀπὸ τὸν διαιτητὴ ποὺ ἐκλεγεῖ ἕνα ἄλλο ἀριθμό.

Νικήτρια ἀναδεικνύεται ἡ ὁμάς ποὺ θὰ σημειώσῃ πρώτη δέκα βαθμούς.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 35 ΦΥΛΛΟΥ

Ὁ «Κάου-μπόϋς». — Ὁριζοντίως: 1 Κόδρος, 2 ζῶ, 3 ἧς — Κὼς, 4 τά, 5 Ὦ — ὁμά, 6 Κῶ — Ἀτ. 7 ὄν — νῆ, 8 νάρκης. Καθέτως: 1 Κρητικόν, 2 Σέλινα, 3 ὄζω — Μάνη, 6 Σωκράτης. Ὁ «Μεξικανός». — Ὁριζοντίως: 1 Ἄλπεις, 2 λὰ — σοῦ, 4 ΙΔ' — εἰ, 5 νὰ — ἔλα 6 ὄν — σάν, 7 οἱ — τό, 8 σαύρας. Καθέτως: 1 Ἀλκίνοος, 2 λὰ — Δανία, 4 ἐς — ἐς, 5 ΙΟ — Ὠλατα, 6 Συριανός.

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 36ου ΦΥΛΛΟΥ

Τοῦ πρώτου Σταυρολέξου. — Ὁριζοντίως: 1 Κρατερός, 2 Ἰεσώ, 3 ρήτωρ, 4 ἤπαρ, 5 ἴον, 6 ἀφέθη — ἄν, 7 νά, 8 Ἀθηναῖος. Καθέτως: 1 κόρο — ἀνα, 2 ΦΑΘ, 3 Ἀνταῖε, 4 Ὄθων, 5 εἰρήνη, 6 ρὶ — οἱ, 7 Ὀσσα, 8 ΣΩ — Ρήγας. Τοῦ δευτέρου. — Ὁριζοντίως: 1 Δευτέρα, 2 ἀν — ἰα, 3 Ῥαφῆνα, 4 ἀμάν, 5 ἰα — Αἶα, 6 ἐρά, 7 μονὰχῆ, 8 Θανάσης. Καθέτως: 1 Δαρεῖος, 2 ἔνα — ἀρ. 3 φά — ἄμα, 4 τμῆμα — ὄν, 5 ναί — νά, 6 Ἀνανάς, 7 αἰ — ΧΗ, 8 Ἀπρίλης.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Ὁριζοντίως.

1. Θεὸς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅπως λέγεται εἰς τὴν δημοτικήν — Λάσπη.
2. Ὁ πλέον γνώριμος πλανήτης—Ἀρνητικόν.
3. Εἷς ἐκ τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν — Ὄστις.
4. Μὲ αὐτὰ ὁδηγοῦμεν τὸν ἵππον (γενικὴ πληθυντικοῦ)—Νότα εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς.
5. Ὑπάρχουν σχολεῖα ἀρρένων, σχολεῖα θηλέων καὶ σχολεῖα....
7. Ἄρθρον (πληθ.) — Μᾶς ἐπισκέπτεται ὅταν εἴμεθα ἀσθενεῖς, συνήθως.
8. Θρεπτικὴ τροφή — Ὑποθετικὸν (ἀρχ.).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Δ	Ι	Α	Σ	■	Ι	Δ	Υ	Σ
2	Η	■	Γ	Η	■	Ο	Λ	Ι	■
3	Ο	Η	Ρ	Κ	Ο	Σ	■	Ο	Ζ
4	Η	Ν	Ι	Ω	Ν	■	■	Ζ	Ι
5	Τ	■	Ο	■	Ο	■	Α	■	Ν
6	Ο	■	Σ	■	Ν	Ι	■	Τ	Α
7	Α	Ι	■	Ι	Α	Τ	Ρ	Ο	Σ
8	■	Σ	Ο	Ν	■	Ε	Ι	■	■
9	Η	Π	Ι	Η	■	Ν	Ε	Τ	Υ

9. Τὸ αὐτὸ μὲ τὸ 4 ὁριζοντίως, εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ πληθυντικοῦ — Πόλις.

Καθέτως:

1. Γυναικεῖον ὄνομα, ληφθὲν ἀπὸ τὸ ὄνομα ἀρχαίας θεᾶς τῆς γεωργίας.
2. Ὑποθετικὸν — Κάτοικος τῆς Ἰωνίας.
3. Δὲν εἶναι πολιτισμένος—ἄρθρον (πληθ.).
4. Προστακτικὴ ῥήματος, ἀπαγορεύουσα τὸ κάθισμα — Σύνδεσμος.
5. Ἔχομεν ὅλοι ἐκτὸς τοῦ ἐπιθέτου καὶ ....
6. Φαρμάκι, δηλητήριον — Πόλις τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.
7. Λόγου χάριν—Καταστρεπτικὸν εἰς τὴν γεωργίαν ἔντομον.
8. Εἶναι τὸ παιδὶ τοῦ πατρός.... — ἄρθρον.
9. Ἐθνικὸς εὐεργέτης, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου φέρει ἡ Ἀκαδημία.

Χ. ΜΕΡΗΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ἡ Κεντρική Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος δι' ἐγκυκλίου της πρὸς πάσας τὰς περιφερειακὰς διοικήσεις προκηρύσσει ἡμερήσιον ἀθλητικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὸ Β΄ δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ὁποχρεωτικὸν δι' ἁπάσας τὰς διοικήσεις μὲ τὸ κάτωθι πρόγραμμα:

Ἀγωνίσματα Φαλαγγιτῶν

1) Δρόμοι: 100 μ., 400 μ., 800 μ. καὶ 3.000 μ.

2) Ἅλματα: Εἰς μῆκος, εἰς ὕψος καὶ τριπλοῦν.

3) Ρίψεις: Σφαιροβολία, ἀκοντισμός, ἐλευθ. δισκοβολία.

4) Σκυταλοδρομία 6 ἐπὶ τὸν γῦρον τοῦ στίβου εἰς ὃν θὰ λάβωσι χώραν οἱ ἀγῶνες.

5) Δρόμος 200 μ. μετ' ἐμποδίων (προαιρετικός).

Ἀγωνίσματα Φαλαγγιτισσῶν

1) Δρόμος 60 μ. φαλαγγιτισσῶν.
2) Ἅλμα εἰς ὕψος φαλαγγιτισσῶν.

Ποῦ τελοῦνται οἱ ἀγῶνες

Αἱ περιφέρειαι αἵτινες θὰ συναντηθοῦν μεταξὺ των ἔχουν κανονισθῆ ὡς ἑξῆς:

1) Χανίων, Ρεθύμνου, Ἡρακλείου, Λασηθίου, μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Χανιά.

2) Ἀχαΐας, Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Αἰτωλοακαρνανίας, Ἠλείας μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Πάτρας.

3) Λακωνίας, Μεσσηνίας, Ἀργολιδοκορινθίας, Ἀρκαδίας, μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Καλάμας.

4) Πρεβέζης, Ἄρτης, Ἰωαννίνων, Κερκύρας, Θεσπρωτίας, μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Ἰωάννινα.

5) Εὐβοίας, Κυκλάδων, Ἀττικοβοιωτίας μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Ἐλευσῖνα ὑπὸ τῆς Περ. Διοικήσεως Ἀττικοβοιωτίας.

6) Σάμου, Χίου, Λέσβου, μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Χίον.

7) Λαρίσης, Κοζάνης, Τρικκάλων, Θεσσαλονίκης, Λαμίας, μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Κοζάνην.

8) Φλωρίνης, Ἐδέσσης, Κιλκίς, Χαλκιδικῆς μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Ἔδεσσαν.

9) Σερρῶν, Δράμας, Ἔβρου, Καβάλλας, Ροδόπης, μὲ τέλεσιν ἀγώνων εἰς Καβάλλαν.

10) Οἱ ἀγῶνες εἰς τὴν Πρωτεύουσαν θὰ τελεσθῶσιν ὡς ἑξῆς:

Ἡ Περιφ. Διοίκησις Πρωτευούσης θὰ κατέλθῃ μὲ δύο ὁμάδας:

α) Ὁμὰς Βορρᾶ—Ἀθηνῶν καὶ β) Νότου—Πειραιῶς φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν.

Ἡ Διοίκησις Ἀνωτάτων Σχολῶν θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς ὡς ἄνω ὁμάδας μὲ τὴν ἀντιπροσωπευτικήν της ὁμάδα, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συμπεριληφθοῦν κοινῇ συνεννοήσει μὲ τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Θηλέων, αἱ ἀθλήτριαι τῆς Υ. Θ. Α. Σ.

Οἱ ἀγῶνες θὰ τελεσθῶσιν εἰς τὸ Σχολεῖον Γυμναστικῆς ἢ εἰς τὸ νέον γήπεδον τοῦ Πανελληνίου Γυμναστ. Συλλόγου. Τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀγώνων θὰ ἀναλάβῃ ἡ Δ.Α.Σ.

Ἐξ ἑκάστης Περιφερείας θὰ μετάσχουν 3 κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς ἕκαστον ἀγώνισμα, τὸ αὐτὸ δὲ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Πρωτεύουσαν καὶ Δ.Α.Σ. Δηλαδὴ ἡ μικτὴ ὁμὰς Βορρᾶ—Ἀθηνῶν θὰ κατέλθῃ εἰς ἕκαστον ἀγῶνα μὲ 3 ἀθλητὰς κ.λ.π.

Βαθμολογία τῶν ἀγώνων θὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ ἀτομικὰ ἀγωνίσματα 6, 5, 4, 3, 2, 1, διὰ δὲ τὴν σκυταλοδρομίαν 6, 3, 1.

Ἐντέλλονται ἅπασαι αἱ Περιφ. Διοικήσεις ἀρρένων, εἰς τὰς ἕδρας τῶν ὁποίων θὰ λάβουν χώραν οἱ ἀγῶνες, ὅπως ἀπαραιτήτως ἔλθωσιν εἰς συνεννοήσεις μὲ τὰς ὁπολοίπους Περιφερειακὰς Διοικήσεις ἀρρένων καὶ θηλέων μὲ τὰς ὁποίας θὰ διαγωνισθῶσι κανονίζουσαι τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀγώνων καὶ ὁρίζουσαι ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἡμέραν τελέσεως αὐτῶν.

Τὰ ἔξοδα μετακινήσεως τῶν ἀθλητῶν καὶ παραμονῆς αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν τελέσεως τῶν ἀγώνων θὰ βαρύνουσιν ἑκάστην Περιφ. Διοίκησιν.

Διπλώματα καὶ μετάλλια θὰ σταλῶσιν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως καὶ κατόπιν αἰτήσεως τῆς διοργανωτρίας Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρένων.

Οἱ ἀγῶνες θὰ εἶναι μιᾶς κατηγορίας διὰ τὰ ἀγωνίσματα τῶν φαλαγγιτῶν καὶ μιᾶς διὰ τὰ ἀγωνίσματα φαλαγγιτισσῶν.

Ἡ ὀργανώτρια Περιφέρεια Ἀρρένων θὰ ἀναλάβῃ μετὰ πάσης λεπτομερείας τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν τῶν ἀγώνων καὶ προμήθειαν ἀθλητικῶν ὀργάνων.

Ἡ ὀργανώτρια Περιφ. Διοίκησις θέλει ἐπίσης μεριμνήσει διὰ καταλύματα καὶ ξενοδοχεῖα φαγητοῦ, ἐξόδοις πάντοτε τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὸν ἀγῶνα Περιφερειακῶν Διοικήσεων.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ» συνιστᾶται ἀπὸ τὸν Ἀρχηγὸ καὶ τὴν Ε. Ο. Ν. ὡς ὁ καλύτερος πνευματικὸς σύντροφος τῶν Νέων κατὰ τὰς θερινὰς διακοπάς.

ΟΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς 75ετηρίδος τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου ἡ Περιφ. Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Κεφαλληνίας προεκήρυξεν ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, οἵτινες ἐτελέσθησαν τὸ ἀπόγευμα τῆς 22ας Μαΐου ἐ.ἔ., μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ συμμετοχῆ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀθλητῶν.

Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἔχουν οὕτω:

Δρόμος 100 μ. Φαλαγγιτῶν: 1) Βαρδαραμάτος Ἀθ. ΙΙ Τάγμα Ληξουρίου, 2) Στεφανίτσης Ἐλευθ. ΙΙ Τάγμα Ἀργοστολίου.

Δρόμος 60 μέτρων Σκαπανέων: 1) Διβάρης Ι Τάγμα Ληξουρίου, 2) Μεσάρης ΙΙ Τάγμα Ἀργοστολίου.

Λιθοβολία: 1) Λεγάτος Ι Τάγμα Ληξουρίου 18.70, 2) Βαρδαραμάτος ΙΙ Τάγμα Ληξουρίου.

Ἅλμα ἁπλοῦν Φαλαγγιτισσῶν: 1) Χάμου Ι Τάγμα Ἀργοστολίου 3.88, 2) Γαλιατσάτου ΙΙ Τάγμα Ἀργοστολίου.

Ἅλμα τριπλοῦν Φαλαγγιτῶν: 1) Τζανάτος 12.20 ΙΙ Τάγμα Ἀργοστολίου, 2) Βαρδαραμάτος ΙΙ Τάγμα Ληξουρίου 11.96.

Ἅλμα ἁπλοῦν Σκαπανέων: 1) Διβάρης Ι Τάγμα Ληξουρίου 5.20, 2) Κοζάτζας Ι Τάγματα Ἀργοστολίου.

Ἅλμα εἰς ὕψος Φαλαγγιτῶν: 1) Τζουγανάτος Ι Τάγμα Ἀργοστολίου 1.45΄, 2) Τότολος ΙΙ Τάγμα Ἀργοστολίου.

Σφαιροβολία: 1) Ματθαιάκης ΙΙ Τάγμα Ληξουρίου 11.95, 2) Ρασιᾶς Ι Τάγμα Ληξουρίου 10.60.

Δρόμος 50 μ. Φαλαγγιτισσῶν: 1) Μουσούρη Ι Τάγμα Ἀργοστολίου, 2) Βεργωτῆ Ι Τάγμα Ἀργοστολίου.

Σκυταλοδρομία Φαλαγγιτισσῶν 4Χ50: 1) Ὁμὰς Ι Τάγματος Ἀργοστολίου.

Δρόμος ἀνώμαλος 3000 μ: 1) Τζουμαλῆς ΙΙ Τάγμα Ληξουρίου, 2) Μαζαράκης ΙΙΙ Τάγμα Ἀργοστολίου.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας παρίσταντο αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως, πλῆθος κόσμου καὶ ἅπασα ἡ δύναμις τῶν φαλαγγιτῶν Ἀρρένων καὶ Θηλέων Ἀργοστολίου ὡς καὶ ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Πάλλης. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀγώνων ἡ Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ ἀπένειμεν εἰς τοὺς νικητὰς ὡραῖα μετάλλια.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησις

Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Ἤρξατο λειτουργῶν ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Ἐκπομπαὶ καθ' ἑκάστην 7—9 μ.μ.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει Μουσικήν, Διαλέξεις, Εἰδήσεις κ.λ.π. Βραχέα κύματα 35 μέτρα ἢ 8500 χιλιόκυκλοι.

Η. Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Τὴν 10.30΄ π.μ. προπαρελθούσης Πέμπτης ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ο. Ν. Διάδοχος Παῦλος ἐπεσκέφθη τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραγεώργη τῆς Σερβίας 4 γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς ὀργανώσεως καὶ παρέμεινεν ἐπὶ τρίωρον συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Ἀλεξ. Ν. Κανελλοπούλου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ Α. Β. Υ. κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ε. Ο. Ν. ἐγένετο ἀντικείμενον ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους τοῦ συγκεντρωθέντος ἐν τῷ μεταξὺ πλήθους.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας μαθηταὶ Φαλαγγῖται ὑπῆρξαν θύματα ὡς γνωστὸν αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος παρὰ τὴν Τρίπολιν, ἀπέστειλε πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν Νεολαίας τὸ κάτωθι εὐχαριστήριον ἔγγραφον:

«Οἱ μαθηταὶ τῆς Γυμναστικῆς Ἀκαδημίας, τῆς ὁποίας προΐσταμαι, εἶναι, ὡς γνωρίζετε, ὅλοι Φαλαγγῖται. Ὡς τοιούτους ἡ Ὀργάνωσις τοὺς ἐβοήθησε νὰ ἐκδράμουν εἰς τοὺς Ἱεροὺς χώρους τῆς Πελοποννήσου, ὅπου ἐγενήθη τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ὅπου ὁ Ἕλλην ἔγραψεν ὡραίας σελίδας, διὰ νὰ εὑρύνουν τὰς γνώσεις των, διὰ νὰ ὁλοκληρώσουν τὸ ἐθνικόν των φρόνημα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐπλήρωσε τὴν ψυχήν μου μὲ αἴσθημα εὐγνωμοσύνης. Ὅταν ὅμως, μετὰ τὸ ἐπισυμβὰν μοιραῖον καὶ τραγικὸν δυστύχημα, εἶδον ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐπεδείξατο ἡ Ὀργάνωσις, ἔλαβεν ἔκτασιν, τὴν ὁποίαν μοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ φαντασθῶ, ὅταν εἶδον ὅτι ἡ συνδρομή, ἡ ὁποία παρεσχέθη εἰς τοὺς ἀτυχήσαντας μαθητάς μου, ἦτο τόση, ὅσην οὔτε οἱ ἴδιοι, οὔτε ἐγὼ θὰ ἐτολμῶμεν νὰ ἐπιθυμήσωμεν, ὅταν εἶδον ὅτι ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος διὰ νὰ σπεύσῃ νὰ βοηθήσῃ διήνυσε νύκτωρ 225 χιλιόμετρα εἰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν ὥρας διελθὼν διὰ τῆς ἐπικινδυνοτάτης ὁδοῦ Μόλων—Ἀχλαδοκάμπου, τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐγεννήθησαν εἰς τὴν ψυχήν μου, οὔτε νὰ περιγραφοῦν δύνανται, οὔτε νὰ καθορισθοῦν κάν. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ, ὅπως τόσον ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ὅσον καὶ ἡ Ὀργάνωσις ἐν γένει δεχθοῦν τὰς εἰλικρινεστάτας καὶ βαθυτάτας εὐχαριστίας καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἀτυχησάντων μαθητῶν μου καὶ τῶν γονέων των καὶ τὰς βαθυτάτας εὐχάς μας ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Ὀργανώσεως πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς 4ης Αὐγούστου».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΟΜΑΡΧΗΝ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἀντιπροσωπεία τῆς Ε. Ο. Ν. μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Περιφερ. Διοικητὴν Πρωτευούσης παρίστη εἰς τὴν κηδείαν τοῦ Νομάρχου καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀττικοβοιωτίας Κισσοπούλου.

Εἰς τὴν σορὸν τοῦ μεταστάντος κατετέθη στέφανος ἐκ μέρους τῆς Ὀργανώσεως, κατὰ τὴν κατάθεσιν δὲ ὡμίλησε σχετικῶς μέλος τῆς Ε. Ο. Ν. εἰπὸν τὰ ἑξῆς:

«Εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ συναγωνιστοῦ, Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀττικοβοιωτίας Νικολάου Κισσοπούλου οἱ συναγωνισταί του τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας προσερχόμενοι μετ' εὐλαβείας καὶ βαθυτάτης δδύνης, τὸν στέφανον τοῦτον καταθέτουσιν, εἰς ἀπότισιν ὀστάτης τιμῆς πρὸς Ἐκεῖνον ποὺ ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ νὰ θέσῃ μετὰ τῶν ἄλλων πρωτοπόρων τὰ πρῶτα θεμέλια τοῦ ὡραιοτέρου Ἑλληνικοῦ οἰκοδομήματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ Ἐθνικὸν τιμαλφὲς τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος τελειούμενον θὰ προσδώσῃ τὴν αὐγὴν καὶ τὴν λαμπρότητα εἰς τὸ δημιουργούμενον Ἐθνικὸν ἔργον τοῦ καθεστῶτος τῆς 4ης Αὐγούστου».

Ο Κ. Ε. Ν. ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος, τυχὼν ὀλιγοημέρου ἀδείας ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ, μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην, ὁπόθεν ἐπέστρεψεν τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην.

Η ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἠθικῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας.

Κατὰ τὸν νόμον, ἡ ἐθνικὴ καὶ ἠθικὴ ἀγωγὴ τῶν νέων εἶναι ἔργον τοῦ Κράτους. Ἡ ἐφεξῆς ἱδρυσις συλλόγων, σωματείων, ἱδρυμάτων κλπ., σκοπὸν ἐχόντων τὴν ἀγωγὴν τῆς νεολαίας, ἀπαγορεύεται. Αἱ ἤδη ὑφιστάμεναι παρόμοιαι ὀργανώσεις ὀφείλουν, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου, νὰ ὑποβάλουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀντίγραφον τοῦ καταστατικοῦ των, μετὰ τοῦ ἀκριβοῦς καταλόγου τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτῶν. Ὀργανώσεις μὴ συμμορφούμεναι πρὸς τὴν ἐν λόγῳ διάταξιν διαλύονται, τὰ δὲ Διοικητικά των Συμβούλια διώκονται ποινικῶς.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔνεκα τοῦ δικαίωμα ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς διαλύσεως οἱασδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὀργανώσεων.

Ὁ νόμος ὁρίζει περαιτέρω, ὅτι ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 1966 νόμος τῆς 18ης Νοεμβρίου τοῦ 1917 περὶ συστάσεως τοῦ Σώματος Προσκόπων καταργεῖται.

Οἱ πρόσκοποι συγχωνεύονται εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Ἐθνικῆς Νεολαίας, διατηροῦντες ὅμως τὰ διακριτικά τῶν εἰδικοτήτων των καὶ λαμβάνοντες εἰς τὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας βαθμοὺς ἀναλόγους ἐκείνων, τοὺς ὁποίους εἶχον ὡς πρόσκοποι.

Ἡ συγχώνευσις θὰ συντελεσθῇ βαμηδὸν καὶ κατὰ περιφερείας ἢ Νομούς.

Ἡ περιουσία τῶν προσκοπικῶν ὀργανώσεων περιέρχεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας, ἥτις ἀναλαμβάνει καὶ πᾶσαν συναφῆ ὑποχρέωσιν.

ΤΑ ΣΤΑΛΕΝΤΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας ὁ Ἀγν. Καραβίας, ὁ παρὼν τοῦ προσκοπικοῦ σώματος Θήρας, ἐκφράζει τὴν χαρὰν του διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἑνσωμάτωσιν τῶν προσκόπων εἰς τὰς φάλαγγας τῆς Νεολαίας καὶ πλήρης ἐνθουσιασμοῦ τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὀργανώσεως.

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Νεολαίας Ροδόπης ἀπέστειλε ποδὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Ὀργανώσεως κ. Ἰωάν. Μεταξᾶν συγχαρητήριον τηλεγράφημα διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἑνσωματώσῃ τοὺς προσκόπους εἰς τὰς φάλαγγας τῆς Νεολαίας καὶ ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὑπὸ τὴν στιβαρὰν διοίκησιν τοῦ Κυβερνήτου ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας θὰ ἀποβῇ ὁ σιδηροῦς ὀργανισμὸς τῆς περιφουρήσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδεανικῶν.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

ΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἤρχισαν αἱ προετοιμασίαι διά τοὺς κολυμβητικοὺς ἀγῶνας εἰς ὅλας τάς ὑποδιοικήσεις.

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚ. ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Εἰς μίαν ἐκ τῶν αἰθουσῶν τῆς Υ. Θ. Ἀθηνῶν ἐτοποθετήθη ἀργαλειὸς καὶ θά ἀρχίσῃ προσεχῶς ἡ ἐκπαίδευσις Φαλαγγιτισσῶν εἰς τὴν ὑφαντουργίαν.

Ἡ Ὑποδιοικήτρια Θηλέων Ἀθηνῶν μετά τοῦ Ἐπιτελείου της καὶ τῶν τομεαρχῶν καὶ ὑποτομεαρχῶν παρηκολούθησαν τὴν κηδείαν τοῦ Νομάρχου Κισσοπούλου.

Λόχος Σκαπανισσῶν παρετάχθη εἰς τὸν σταθμὸν καὶ ὑπεδέχθη τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, Ἀρχηγὸν τῆς Ε. Ο. Ν. ὡς καὶ τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον Νεολαίας.

Λόχος ἐργαζομένων τοῦ 17ου Ὑποτομέως ἔκαμεν ὡραιοτάτην ἐκδρομὴν εἰς τὸ εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Αἱ δὲ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι τοῦ 19ου ὑποτομέως παρηκολούθησαν τάς εἰς τὸ γήπεδον τῆς Νίαρ Ἥστ γυμναστικάς ἐπιδείξεις τῶν Δημοτ. Σχολείων Καισριανῆς.

Εἰς ὅλους τοὺς ὑποτομεῖς γίνονται τακτικά συγκεντρώσεις. Εἰς τὸν ὑποτομέα Καλογρέζης ὡμίλησεν ἡ δόκιμος φαλαγγάρχης Πανταζοπούλου «Περὶ ὑγιεινῆς τοῦ στόματος». Ἤρχισεν ἐπίσης ἡ προπόνησις τῶν Φαλαγγιτισσῶν στό ἀκόντιον καὶ τὸν δίσκον.

Ἡ Διοικήτρια καὶ Ὑποδιοικήτρια τῆς Υ. Θ. Πειραιῶς παρευρέθησαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ 9ου Ὑποτομέως καὶ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι ἐχόρευσαν ὡραιότατα ἑλληνικούς χορούς καὶ ἀπήγγειλαν ποιήματα, ἐπίσης εἰς τὸν 14ον Ὑποτομέα ἡ ὑποτομεάρχης κατά τὴν δριθεῖσαν συγκέντρωσιν ὡμίλησε «περὶ θερινῶν συγκεντρώσεων».

Χθὲς τὴν 11 π. μ. ἔγιναν εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Νότου τά ἐγκαίνια τοῦ πρώτου κήπου, ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη «Χαρά τῆς Σκαπάνισσας». Πρόκειται γιά ἕνα θαυμάσιο κέντρον ψυχαγωγίας, πλουτισμένο μέ ὅλα τά εἴδη παιχνιδιῶν, αἰῶρες, τραμπάλες, τσουλίθρες, κούνιες, σαστίζει δέ κανεῖς μέ τὴν ποικιλία των.

Αἱ μικρὲς Σκαπάνισσες μέ τίς ὁμοιόμορφες φόρμες των ἀπήλαυσαν γιά πρώτη φορά τό θαυμάσιον αὐτό κέντρον τους, τό ὁποῖον ἐδώρησεν ὁ Δήμαρχος Καλλιθέας κ. Ἀραπάκης.

Τά ἐγκαίνια τοῦ Κέντρου ἑωρτάσθησαν μεγαλοπρεπῶς. Τὸν Ἀρχηγὸ προσεφώνησεν ὁ Δήμαρχος Καλλιθέας καὶ μία μικρά Σκαπάνισσα ἐκ μέρους ὅλων τῶν Σκαπανισσῶν, προσφέρουσα ἀνθοδέσμην.

Ἡ εὐγενὴς προσφορὰ τῆς μουσικῆ τοῦ Δήμου Καλλιθέας ἐπαινάνιζε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν, ἡ δὲ χορῳδία τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐψάλλεν ὡραιότατα πατριωτικά τραγούδια ὑπό τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνεργάτου κ. Π. Γλυκοφρίδη.

Ὁμοίως ἐγκαινιάσθη εἰς Χολαργὸν τὸ ἐργαστήριον χειροτεχνημάτων τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Βορρᾶ, τά ἐκτεθέντα δέ χειροτεχνήματα τῶν Φαλαγγιτισσῶν ἦσαν ἄξια ἰδιαιτέρας προσοχῆς.

Τὴν Α.Ε. τὸν Ἀρχηγὸν προσεφώνησεν ἡ συνεργάτης κα Κατσιμπίρη. Ἀπηγγέλθησαν δέ ὡραιότατα ποιήματα ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Εἰς τά ἐγκαίνια παρευρέθησαν ἡ Α.Ε. ὁ Λογηγός, ἡ Ἀξιότιμος Κυρία Λ. Μεταξᾶ, τό Ἐπιτελεῖον τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων Πρωτευούσης μετά τοῦ Ἐπιτελείου της.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚ. ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἡ Ὑποδιοίκησις Πανεπιστημίου τῆς Ε. Ο. Ν. ὀργανώνει διά τὴν 25ην Ἰουνίου ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς τὸ στρατόπεδον ἐκπαιδεύσεως «Ἰω. Μεταξᾶς», εἰς τὴν ὁποίαν θά μετάσχουν 300 Φαλαγγῖται φοιτηταί.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα οἱ Φαλαγγῖται τῆς Σχολῆς «Προμηθέως» τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀλεξάνδρας. Τούτους ἐπεθεώρησεν ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησίν του διά τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐν γένει τάξιν καὶ πειθαρχίαν των.

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ

Πρωτοβουλίᾳ καὶ μερίμνῃ τοῦ Ὑποτομεάρχου τοῦ 6ου Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου Ἀρρένων, ὁ ὑποτομεὺς ἐπρομηθεύθη ἀπό τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως ἀντιτυφικὸν ἐμβόλιον.

Τὸν ἀντιτυφικὸν ἐμβολιασμὸν τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων ἐνήργησε, διαταγῇ τοῦ κ. διοικητοῦ τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου, ἰατρὸς συνεργάτης τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

Τὴν 6.30 μ.μ. τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἔλαβε χώραν εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πολυτεχνείου, ὀγκώδης ἀποχαιρετιστήριος συγκέντρωσις τῆς Υ.Θ.Α.Σ. καὶ τῆς Ὑποδιοικήσεως τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Δ.Α.Σ. ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τῶν σπουδαστῶν εἰς τάς ἐπαρχίας των, λόγῳ τῶν θερινῶν διακοπῶν.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας καὶ συγκεντρωθείσας σπουδαστάς καὶ σπουδαστρίας ὡμίλησε πρῶτον ὁ καθηγητὴς κ. Τσιπούρας, ἀκολούθως δὲ ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως κ. Κυριάκος Καραμάνος, ὅστις καὶ ἔξῃρε τὴν συμβολὴν τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ ἐπικρατήσας ἐνθουσιασμὸς ὑπῆρξεν ἄνευ προηγουμένου.

Ἅπαντες οἱ σπουδασταὶ καὶ αἱ σπουδάστριαι ἐζητωκραύγαζον συνεχῶς ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐχειροκρότουν τοὺς λόγους τοῦ ὁμιλητοῦ Διευθυντοῦ.

Ἡ συγκέντρωσις ἔληξεν ἐν μέσῳ πρωτοφανῶν καὶ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων, ἅπαντες δὲ ἐβεβαίωσαν ὅτι θά καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν κατά τὴν διάρκειαν τῶν θερινῶν διακοπῶν, διά τὴν ὁλοκλήρωσιν, ἀνάπτυξιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τάς ἐπαρχίας των.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβε χώραν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Διοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν συγκέντρωσις ἐργατῶν νέων τοῦ ἐργοστασίου Μαλτσινιώτη, καθ' ἣν ἐτέθησαν αἱ βάσεις διά τὴν ἵδρυσιν ἰδιαιτέρου σχηματισμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸ ἀνωτέρω ἐργοστάσιον.

Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ἐργάτας—νέους ὡμίλησε διά μακρῶν ὁ παρά τῇ Κετοικῇ Διοικήσει Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως κ. Κυριάκος Καραμάνος, ἀναπτύξας τοὺς σκοποὺς καὶ τάς ἐθνικάς κατευθύνσεις τῆς Ε. Ο. Ν. ἐντός τῶν πλαισίων τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἐπίσης ὁ κ. Καραμάνος ὑπεγράμμισε πρὸς αὐτοὺς τά καθήκοντα καὶ τάς ὑποχρεώσεις των ἔναντι τῆς ὀργανώσεως, ἐκφράσας τὴν πεποίθησιν ὅτι ταχέως ἅπαντες οἱ ἐργάται—νέοι τοῦ ἐργοστασίου Μαλτσινιώτη, ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα τῶν συναδέλφων των πλειόνων ἐργοστασίων, θά εἰσέλθουν εἰς τὴν πρωτοπορίαν τῆς Ε.Ο.Ν.

Τὸ τέλος τῆς ἐμπνευσμένης ὁμιλίας τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως ἐκάλυψαν αἱ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ τῶν συγκεντρωμένων νέων ἐργατῶν, οἵτινες συνεχῶς διεδήλωνον παντοιοτρόπως τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των πρὸς τὰ ἰδανικά τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἅπαντες οἱ συγκεντρωθέντες ἐργάται, νέοι καὶ συνειδητοί εἰς τὸ ἑξῆς ἀγωνισταὶ τῆς Ε.Ο.Ν., προέβησαν εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι θά ἀγωνισθοῦν ὑπό τὴν δημιουργόν πνοὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ, διά τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ ὅτι θά ἐργασθοῦν μέ φανατισμόν καὶ ἀπόφασιν διά τὴν δημιουργίαν ἀκλονήτων ὑγιῶν ἐργατικῶν βάσεων, ἐφ'

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

ὧν θά δύναται ἡ Ἑλλάς νά στηρίζῃ τὴν Ἐθνικήν της ὑπαρξιν καὶ ὁ λαός τὴν γαλήνην καὶ τὴν πρόοδόν του.

Ὁ ἐπικρατήσας ἀφάνταστος ἐνθουσιασμὸς μεταξὺ τῶν συγκεντρωθέντων νέων συναγωνιστῶν τῆς ἐργατικῆς Νεολαίας, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὸν πρῶτον πυρῆνα τῆς συγκροτήσεως ἰδιαιτέρου σχηματισμοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὰ ἐργοστάσια Μαλτσινιώτη, κατέδειξε καὶ πάλιν τὴν βαθεῖαν καὶ γόνιμον ἀπήχησιν, τὴν ὁποίαν ἔσχεν εἰς τάς ἐργατικάς μάζας ἡ Μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θηλέων Πρωτευούσης ἀπευθύνει τὴν κατωτέρω Ἐκκλησιν: «Τὸ Τμῆμα Ἐθελοντικῆς Ἐργασίας Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας παρακαλεῖ θερμῶς ὅπως ὅσοι ἐπιθυμοῦν καὶ δύνανται νά διαθέσουν παλαιά περιοδικά, ἑλληνικά καὶ ξένα ἢ βιβλία νά τά ἀποστείλουν εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Θηλέων Πρωτευούσης: Κυρίαν Μ. Λεβίδη, Σόλωνος 33α, διά τά ἄρρωστα παιδάκια τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας καὶ ἄλλων νοσοκομείων, καθόσον τὸ Τμῆμα Ἐθελοντικῆς Ἐργασίας μεταβαίνει συχνότατα ἐπὶ τόπου καὶ τά διανέμει. Τοιουτοτρόπως ἄνευ οὐδενὸς κόπου προσφέρετε μίαν μεγίστην πνευματικὴν ἀνακούφισιν εἰς τοὺς πάσχοντας».

Συνεχίζονται τακτικῶς εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς Πρωτευούσης αἱ διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι. Οὕτω εἰς τὸν Χολαργὸν ὡμίλησεν ἡ συνεργάτις τῆς Ε. Ο. Ν. Νικ. Κατσιμπίρη, ἀναπτύξασα ὡραῖον ἠθικοπλαστικὸν θέμα.

Ὁμοίως ἐγένοντο σχετικαὶ ὁμιλίαι εἰς τὸν 6ον Ὑποτομέα Θηλέων Ἀθηνῶν καὶ τὸν 19ον τοιοῦτον.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων Βορρᾶ ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν Φαλαγγιτισσῶν δόκιμος τετράρχης μέ θέμα: «Καθῆκον πρὸς τὸν ἑαυτόν μας».

Ὁμάς φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Βορρᾶ ἔκαμε τὴν πρώτην της ποδηλατικὴν ἐξόρμησιν μέ θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν μέ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Ὑποδιοικήτριαν παρηκολούθησαν τὴν κηδείαν τοῦ Νομάρχου Κισσοπούλου.

Τὴν Κυριακὴν θά ἐκδράμῃ εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν «Στρατόπεδον Ἰωάννης Μεταξᾶς» λόχος ἐργαζομένων τοῦ 17ου Ὑποτομέως τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Ἀθηνῶν.

Λόχος Σκαπανισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν, παραταχθεὶς εἰς τὸν σταθμόν, ὑπεδέχθη τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον Γενικὸν—Ἀρχηγὸν τῆς Νεολαίας.

Ἤρχισεν ἡ προετοιμασία διά τοὺς κολυμβητικοὺς ἀγῶνας ὡς καὶ διά τάς θαλασσίας ἐκδρομάς τῆς Ὑποδιοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης.

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Μία πρωτότυπος ὅσον καὶ πλουσία εἰς ἐκθέματα μαθητικὴ Ἔκθεσις ἐξέπληξε κυριολεκτικῶς τοὺς ἐπισκέπτας τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων Ἀμαρουσίου.

Ἡ ἰδέα τῆς μαθητικῆς αὐτῆς ἐκθέσεως ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ γυμνασιάρχου κ. Κόντου καὶ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Κῶντα καὶ Κελεμένη εἶναι ἀξία μιμήσεως ἀπό ὅλα τά γυμνάσια τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ μαθηταὶ ἐκθέτουν ἔργα πυρογραφίας, ξυλοκοπτικῆς, διακοσμητικῆς, ζωγραφικῆς, ἀγγειοπλαστικῆς, χειροτεχνίας κ.τ.λ., προκαλοῦντα τὸν θαυμασμόν, ἀληθινά καλλιτεχνήματα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἡλικίας τῶν ἐκθετῶν καὶ τῶν μέσων—ἀτελῶν ὡς ἐπί τὸ πλεῖστον—τά ὁποῖα διαθέτουν. Οἱ πλείστοι τῶν ἐκθετῶν μαθητῶν εἶναι μέλη τῆς Ε.Ο.Ν.

ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΣ

Κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας τό Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κ. Δ. Α. Σ. ἀπεφάσισε νά παράσχῃ τάς κάτωθι διευκολύνσεις εἰς τά μέλη τῆς Ε. Ο. Ν.:

Νά χορηγοῦνται δωρεάν εἰσιτήρια γ' θέσεως εἰς ὁμάδας ταξειδευούσας δι' ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῇ βάσει φύλλου πορείας κατά τὴν 25ην Μαρτίου, 4ην Αὐγούστου καὶ λοιπάς ἐθνικάς ἑορτάς. Αἱ ὁμάδες αὗται δέν δύνανται νά ὑπερβαίνωσι τά ἑξ ἄτομα ἑξ ἑκάστου μέρους, ὅταν ὅμως πρόκειται περί θηλέων θέλουσι ταξειδεύσει ταῦτα εἰς β' θέσεις.

Προκειμένου νά ταξειδεύσωσι δι' ἀγῶνας τότε θά χορηγῶνται εἰσιτήρια γ' θέσεως ὁμαδικά δωρεάν πεντήκοντα ἀτόμων ἐξ ἑκάστου Νομοῦ.

Νά χορηγῶνται 5 ἐν συνόλῳ δωρεάν εἰσιτήρια β' θέσεως κατά μῆνα διά βαθμοφόρους ταξειδεύοντας δι' ὑπηρεσίαν ἐπὶ τῇ βάσει φύλλου πορείας ὑπογεγραμμένου ὑπό τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Οἱ βαθμοφόροι οὗτοι ὅταν ἀνήκουν εἰς τά ἀνώτερα στελέχη τῆς Ε. Ο. Ν. δικαιοῦνται νά ταξειδεύουν εἰς τὴν α' θέσιν ἐπὶ πληρωμῇ τῆς διαφορᾶς ναύλου μεταξύ β' καὶ α' θέσεως. Σημειωτέον ὅτι τά μὴ τυχόν χρησιμοποιούμενα κατά μῆνα εἰσιτήρια θά ἀκυροῦνται.

Τέλος θά χορηγῶνται ἐκπτώσεις 65 % πρὸς ἐνέργειαν ὁμαδικῶν ἐκδρομῶν.

Ἡ τοιαύτη ἔκπτωσις θά παρέχηται κατόπιν εἰδοποιήσεως πρός τὴν Κ. Δ. Α. Σ. 48 τοὐλάχιστον ὥρας πρό τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου μέ οἱονδήποτε πλοῖον καὶ δι' οἱονδήποτε λιμένα ἵνα ἐκδράμωσι τά μέλη τῆς Ε. Ο. Ν., θέλουσιν ὅμως τά ἀτμόπλοια παραλαμβάνει τόσον ἀριθμόν ἐκδρομέων ὑπεράνω τοῦ κεκανονισμένου ἀριθμοῦ τῶν ἐπιβατῶν, ὅσον ἡ Ἐπιθεώρησις Ἐμπορικῶν Πλοίων ἐπιτρέπει εἰδικῶς δι' ἐκδρομάς.

ΒΕΡΟΙΑ.— Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι τῆς ΣΤ' τάξεως γυμνασίου Βεροίας καὶ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεσκέφθησαν τάς Ἀθήνας μέ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν γυμνασιάρχην των καὶ τοὺς καθηγητάς των.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τάς ἀρχαιότητας τῶν Ἀθηνῶν, τὸ Στρατόπεδον «Ἰ. Μεταξᾶς», τὴν λίμνην τοῦ Μαραθῶνος, τὸ Ἀεροδρόμιον κ.ἄ.

Οἱ Φαλαγγῖται μαθηταὶ ἐπεσκέφθησαν ὡσαύτως τὴν Κόρινθον, τάς Μυκήνας, τὸ Ἄργος, Ναύπλιον καὶ Τίρυνθα.

Ὁ πρεσβευτὴς καὶ συνεργάτης τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Β. Παπαδάκης ἐπεσκέφθη τὴν Βέρροιαν ἔνθα ὡμίλησεν ἐνώπιον συγκεντρώσεως χιλιάδων λαοῦ, Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, συνοδευόμενος παρά τοῦ κ. Λεμπέση μετέβη εἰς Νάουσαν ὅπου ὡμίλησεν ὡσαύτως ἐνώπιον μεγάλης συγκεντρώσεως μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ λαοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Παπαδάκης μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην ἔνθα ὡμίλησεν ἀφ' ἑνὸς μέν εἰς συγκέντρωσιν ἀξιωματικῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ εἰς τό «Πάλλας» ἐνώπιον Φαλαγγιτῶν, Φαλαγγιτισσῶν, πλήθους λαοῦ καὶ τῶν ἀρχῶν.

ΧΑΝΙΑ.—Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Χανίων τῆς Ε. Ο. Ν., συνοδευόμενος ὑπό τοῦ ἐπιτελείου του, μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τὴν Ὑποδιοίκησιν Βάμου Ἀποκορώνου, κηρύξας τὴν λῆξιν τῶν μαθημάτων ὁλλαμοῦ κατωτέρων βαθμοφόρων. Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεθεώρησεν ἐπίσης τὸν τομέα Ἀλυκιανοῦ Κυδωνίας. Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων Χανίων τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεθεώρησε τὴν λέσχην θηλέων, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν 249ην Φάλαγγα. Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια συνεχάρη θερμῶς τάς βαθμοφόρους τῆς Φάλαγγος διά τὴν συντελουμένην ἐργασίαν.

ΑΧΛΑΔΟΚΑΜΠΟΣ.—Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Θηλέων Ἀργολιδοκορινθίας ἐπεθεώρησε τὸν Σχηματισμὸν Θηλέων Ἀχλαδοκάμπου καὶ ὑπενθύμισεν εἰς τάς Φαλαγγιτίσσας τάς ὑψηλάς των ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Χώρας.

ΕΔΕΣΣΑ.—Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἐδέσσης καταρτίζεται διά τῆς ἐπιλογῆς καλλιφώνων Φαλαγγιτισσῶν χορῳδία, τά μαθήματα τῆς ὁποίας θ' ἀρχίσουν λίαν προσεχῶς.

—Τὸ Τμῆμα Θηλέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀλμωπίας ἐξέδραμε μέ ἐπὶ κεφαλῆς τάς βαθμοφόρους του εἰς Ξυ-

Κίνησις Περιφερειακῶν Διοικήσεων

φώνειαν. Τὰς Φαλαγγιτίσσας ὑπεδέχθησαν μὲ ἄβολον ἐνθουσιασμὸν αἱ συνάδελφαί των Ξυφωνείας.

— Μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς ἱδρυθείσης λέσχης Νέας Καρυωτίσσης τῆς Ε.Ο.Ν. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ γυμνασιάρχης Ἐδέσσης ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου, αἱ κοινοτικαὶ Ἀρχαὶ καὶ πλῆθος κόσμου, τὸ ὁποῖον προέβη εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΑΜΥΝΤΑΙΟΝ (Φλωρίνης).— Ἀφαντάστους προόδους ἐπετέλεσαν τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀμυνταίου ἐντὸς ἑνὸς ἔτους. Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀξιωματούχων τῆς Ὀργανώσεως, ἐπραγματοποίησαν ἐπιδιώξεις, θεωρουμένας ἂν ὄχι ἀδυνάτους, τοὐλάχιστον πολὺ δυσκόλους.

Οὕτω Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι ἔδωσαν ἀπὸ σκηνῆς τὴ διδασκαλίᾳ τῶν δημοδιδασκάλων Π. Μουρμούρη καὶ Π. Κωτούλα τὰ ἔργα «Ἡ Ἑλλὰς καὶ αἱ θυγατέρες της», «Ἔξοδος τοῦ Μεσολογγίου» καὶ τὰς κωμῳδίας «Οἱ μουσαφιραίοι», «Τὰ ἐπαγγέλματα», καὶ «Οἱ τρεῖς ἀπένταροι».

Τὰς παραστάσεις, ἐκτὸς τῶν Φαλαγγιτῶν, παρηκολούθησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι Ἀμυνταίου.

ΚΑΛΑΜΑΙ.— Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν διακοπῶν τῶν σχολείων ὁμάδες Φαλαγγιτῶν τῆς 9ης Φάλαγγος, μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ πρακτικοῦ λυκείου Καλαμῶν ἐξέδραμον εἰς Ναύπλιον, Ἐπίδαυρον, Τίρυνθα, Ἄργος, Μυκήνας καὶ Δερβενάκια.

Οἱ Φαλαγγῖται μαθηταὶ ἐπεσκέφθησαν τὰς εἰς τὰς πόλεις αὐτὰς ἀρχαιότητας, ἔνθα οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐκδρομῆς καθηγηταὶ των ἐξήγησαν τὴν ἱστορίαν τῶν διαφόρων μνημείων. Ἡ ἐκδρομὴ διήρκεσεν ἐπὶ τριήμερον.

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ τμήματος ψυγωγίας τῆς διοικήσεως τῆς Ε.Ο.Ν. Μεσσηνίας ἡ δευτέρα ἐαρινὴ συναυλία ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς, ἐνώπιον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ πλήθους κόσμου. Ἡ χορωδία ἀποτελουμένη ἀπὸ ὑπερπεντήκοντα Φαλαγγίτας, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τσαντίλα, ἔψαλεν ὡραιότατα ἄσματα. Ἐπίσης ἀπηγγέλθησαν ποιήματα.

Τὴν 8ην τρέχοντος εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Λαϊκῆς Σχολῆς ἐγένετο ἡ διάλεξις τοῦ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Πέτρου Μουντεβέλη, καθηγητοῦ, «Περὶ τῶν μέσων προστασίας ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν κατὰ τὸν συναγερμόν». Τὸ τέλος της ἐκάλυψαν ἐπευφημίαι ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ. — Ὁ νέος πρόεδρος τῆς κοινότητος Στρατονίκης, φαρμακοποιὸς κ. Χριστόφορος Γιαφές, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐπόπτην τῆς Ε. Ο. Ν. Χαλκιδικῆς γνωρίζει ὅτι τὰ ἔξοδα παραστάσεώς του ὡς προέδρου τῆς κοινότητος παραχωρεῖ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. τοῦ Σχηματισμοῦ Στρατονίκης, πρὸς τὸν σκοπὸν ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ἐντευκτηρίου καὶ βιβλιοθήκης.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ. — Διακόσιοι Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγῖται τῆς 97ης Φάλαγγος ἐξέδραμον εἰς Κυπαρισσίαν ἐπισκεφθέντες τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως.

ΛΙΑΝΟΚΛΑΔΙ. — Ἡ ὁμὰς τοῦ Σχηματισμοῦ Ε.Ο.Ν. Λιανοκλαδίου ἐξέδραμεν εἰς Δελφούς. Κατὰ τὴν διαδρομὴν οἱ ἐκδρομεῖς ἐστάθμευσαν εἰς Χαλκομάταν, Γραβιάν, Ἄμφισσαν καὶ Χρυσό, ἔνθα ἔστεψαν τὰ μνημεῖα τῶν πεσόντων. Εἰς Δελφοὺς οἱ ἐκδρομεῖς ἐπεσκέφθησαν τὰ διάφορα μνημεῖα καὶ τὸ μουσεῖον. Τὸ ἑσπέρας ἐπαίξαν πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν ξένων καὶ τῶν συναδέλφων των τῶν Δελφῶν τὴν «Ἐσμέ», ἡ παράστασις τῆς ὁποίας ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

ΠΡΕΒΕΖΑ. — Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Πρεβέζης ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν Φαλαγγιτισσῶν μὲ θέμα: «Ἡ Ἑλληνὶς ὡς μητέρα καὶ σύζυγος», προκαλέσασα τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ ἀκροατηρίου της.

ΠΑΤΡΑΙ. — Εἰς γενικὴν συγκέντρωσιν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πατρῶν ὡμίλησε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν λοχίτης τῆς ἄνω Διοικήσεως μὲ θέμα: «Ἡ πειθαρχία».

ΑΙΓΙΟΝ.— Τὴν Κυριακὴν ἡ Ὑποδιοίκησις Ε. Ο. Ν. Αἰγίου ἔδωσε καλλιτεχνικὴν θεατρικὴν παράστασιν μὲ τὸ ἔργον «Σκλάβα».

Τοὺς διαφόρους ρόλους ὑπεδύθησαν λίαν ἐπιτυχῶς Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισαι.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ.— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Ε. Ο. Ν. Αἰτωλίας κ. Ἀλέξ. Πριονᾶς ἀπένειμε δίπλωμα ἐπαίνου καὶ ἀπηύθυνε συγκινητικώτατον συγχαρητήριον ἔγγραφον πρὸς τὴν μαθητιῶσαν Νεολαίαν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Μεσολογγίου (Σκαπανεῖς καὶ Σκαπανίσσας ἁπαντας) διὰ τὴν ἀρτιότητα τῆς γυμναστικῆς των ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας τέλεσιν τῶν γυμναστικῶν των ἐπιδείξεων καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰς ἀσκήσεις ἐκείνας ἃς ἔκαμον ἐν σχήματι «Ε.Ο.Ν.» καὶ «ΕΛΛΑΣ».

ΛΑΜΙΑ.—400 Φαλαγγῖται τῆς Λαμίας ἐξέδραμον τὴν 4ην τρέχοντος εἰς Θερμοπύλας δι' αὐτοκινήτων. Κατὰ τὴν διάβασίν των ἐκ τῆς γεφύρας τῆς Ἀλαμάνας, ὅπου ἡ προτομὴ τοῦ Ἀθανασίου Διάκου, οἱ Φαλαγγῖται διήλθον ἐν τιμητικῇ σιγῇ χαιρετῶντες διὰ στροφῆς τῆς κεφαλῆς καὶ ἀνατάσεως τῆς δεξιᾶς χειρός.

Ὁ κ. Χωραφᾶς ἐξήγησε τὴν μάχην τῶν Θερμοπυλῶν. Ἐπίσης ὡμίλησεν εἰς τοὺς Φαλαγγῖτας καὶ ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαιολογίας κ. Μαρινάτος. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπανῆλθον τὴν ἑσπέραν εἰς Λαμίαν.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.—Ἐξακολουθεῖ ζωηροτάτη ἡ κίνησις τῶν σχηματισμῶν Ε. Ο. Ν. Τρικκάλων. Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν αἱ συγκεντρώσεις τῶν μελῶν καὶ αἱ πρὸς αὐτὰ ὁμιλίαι συνεχίζονται τακτικῶς, ἤρχισε δὲ καὶ ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις τῶν Φαλαγγιτῶν.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος τῶν θερινῶν ἐκδρομῶν ὀργανοῦται ἡ πρώτη τοιαύτη 75 φαλαγγιτῶν εἰς Λάρισσαν.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Φαλαγγιτῶν τηλεφωνητῶν παρὰ ὑπαλλήλων τῶν Τ.Τ.Τ. ἤρχισεν ἀπὸ ἡμερῶν.

ΣΕΡΡΑΙ.— Ὁ συνεργάτης τῆς Ε.Ο.Ν. πρεσβευτὴς κ. Παπαδάκης συνεχίζων τὴν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν περιοδείαν του, ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας, γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, τῶν βαθμοφόρων καὶ τῶν σχηματισμῶν Ε. Ο. Ν. Σερρῶν.

Ὁ κ. Παπαδάκης ὡμίλησεν ἐνώπιον πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου, παρουσίᾳ τῶν σχηματισμῶν ἀρρένων καὶ θηλέων, τονίσας τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας στηρίζει εἰς αὐτοὺς ἡ πατρὶς καὶ ὁ Ἀρχηγός.

ΔΡΑΜΑ.— Τετρακόσιοι πεντήκοντα Φαλαγγῖται τῆς Δράμας ἐξέδραμον εἰς Ἀγγίσταν ὅπου ἔτυχον θερμοτάτης ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τοῦ ἐκεῖ λόχου. Τοὺς ἐκδρομεῖς συνώδευσε καὶ ἡ φιλαρμονικὴ τῆς Ε. Ο. Ν. Δράμας. Οἱ ἐκδρομεῖς ἐπέστρεψαν τὴν 10ην νυκτερινήν.

Εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Δράμας ἔλαβον χώραν συγκεντρώσεις τῶν σχηματισμῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Οἱ Φαλαγγῖται ἠσκήθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσωρινῶν κανονισμῶν Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Τὰς ἑορτὰς τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου παρηκολούθησεν ἅπασα ἡ δύναμις τῶν ἐν στολῇ.

Συνεχίζονται ἐπίσης τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς Νοσοκόμων, τῆς Φιλαρμονικῆς Ὑποδιοικήσεως Δράμας καὶ τῆς Χορῳδίας.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ.— Εἰς τοὺς σχηματισμοὺς Ρεθύμνου ἐγένοντο διάφοροι ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις ἐπὶ θεμάτων ἠθικοπλαστικοῦ περιεχομένου μὲ ὁμιλητὰς τοὺς κ. κ. Κυριακάκην, δημοσιογράφον, Τσαγκαράκην, Γενεράλην, Νησιανάκην καὶ Σαλοῦστρον.

Καθιερώθησαν ὁμοίως μορφωτικαὶ διαλέξεις καὶ εἰς τὸ Ε' ἀνεξάρτητον τάγμα Ἀμαρίου (Ρεθύμνης). Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Γεωργικῆς Σχολῆς Ἀσωμάτων συνεχίζεται ἡ ἀρξαμένη ἐργασία πρὸς γεωργικὴν μόρφωσιν τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀμαρίου.

Ἐπίσης ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Ρεθύμνης δι' ἡμερησίας διαταγῆς ἀπένειμεν ἔπαινον εἰς τοὺς ἑνωματάρχας Κωνστ. Καλούβην, Κων. Ζαχαράκην, Ἰωάν. Κουτρουλάκην, Κων. Μανιάκην καὶ τοὺς Φαλαγγῖτας Δημ. Τζωρτζάκην, Ἐμμ. Καράτοραν, Γεώργ. Τζωρτζάκην, Κων. Σγουρόν, Ἀλ. Πολυχρονάκην, Κων. Παπαδάκην καὶ Κων. Γαβριλάκην, ἀπαντας τοῦ τμήματος Ἀγγελιανίου, διότι εἰς συμβᾶσαν πυρκαϊὰν εἰς τινα οἰκίαν τοῦ χωρίου των συνετέλεσαν εἰς τὸν ἐντοπισμὸν τοῦ πυρὸς μὲ ἀληθινὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς των.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης).— Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς 11ην τρέχοντος, ὁμὰς ἐκ τριακοντατεσσάρων Φαλαγγιτῶν τοῦ προαστείου Νέων Βρυσύλων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἡρακλείου, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὁμαδάρχην της ἐξέδραμε δι' αὐτοκινήτου εἰς Νεάπολιν τοῦ Νομοῦ Λασιθίου. Κατὰ τὴν διαδρομὴν οἱ Φαλαγγῖται ἐστάθμευσαν ἐπὶ δεκάλεπτον εἰς Ἅγιον Γεώργιον Σελινάρη, ὅπου προσεκύνησαν καὶ παρηκολούθησαν ἐπ' ὀλίγον τὴν θείαν λειτουργίαν. Εἰς Νεάπολιν ἀφίχθησαν τὴν ἴδην πρωϊνὴν ἔνθα τοὺς ὑπεδέχθησαν τμῆμα Νεολαίας καὶ ἀρκετὸς κόσμος μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις.

ΧΙΟΣ.— Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Χίου καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια μετ' ἄλλων ἀνωτέρων βαθμοφόρων μετέβησαν εἰς Λαγκάδαν καὶ Καρδαμύλην. Εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Λαγκάδας εἶχον παραταχθῆ κατὰ λόχους οἱ Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς κωμοπόλεως, καθὼς καὶ τῆς γειτονικῆς κοινότητος Συκιάδος. Μετὰ λεπτομερῆ ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων ὡμίλησε πρὸς τὰ τμήματα ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, συστήσας πειθαρχίαν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους, σεβασμὸν πρὸς τοὺς γονεῖς, ἀγάπην πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ Νέον Κράτος. Τόσον τὰ τμήματα, ὅσον καὶ τὸ συγκεντρωθὲν πλῆθος ἐξέσπασαν εἰς ζωηρὰς ζητωκραυγὰς καὶ χειροκροτήματα εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ διοικητοῦ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Νεολαίας. Τὸ ἀπόγευμα ἐσυνέχισαν τὴν περιοδείαν μεταβάντες εἰς Καρδαμύλην, ὅπου ἐγένετο εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Λειβανίου Γυμνασίου συγκέντρωσις ὑπερπεντακοσίων Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, οἵτινες παρήλασαν πρὸ τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν των ἐν θαυμαστῇ τάξει, ἀκολούθως δὲ ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς δι' ἐμπνευσμένου λόγου, τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐκάλυψαν ζωηρότατα ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Νεολαίας κ. Ἀλ. Κανελλοπούλου.

ΕΟΡΤΗ ΘΕΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θεσσαλονίκης τῆς Ε.Ο.Ν. διοργανώνει διὰ τὴν 25ην τρέχ. μηνὸς ἑορτὴν τοῦ θερισμοῦ εἰς Ἐπανωμήν.

Εἰς τὴν ἑορτὴν θὰ λάβουν μέρος Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι τῆς Θεσσαλονίκης, ὡς ἐπίσης τῶν διαφόρων σχηματισμῶν τῆς ὑπαίθρου.

Οἱ Φαλαγγῖται θὰ βοηθήσουν πτωχοὺς ἀγρότας εἰς τὸν θερισμὸν καὶ τὸ ἀλώνισμα. Ἡ ἑορτὴ θὰ λάβῃ παν-ηγυρικὸν χαρακτῆρα, νεάνιδες δὲ τῆς Ἐπανωμῆς θὰ χορεύσουν Ἑλληνικοὺς χοροὺς ἐνδεδυμέναι ὡραίας τοπικὰς ἐνδυμασίας.

Τὴν ἑορτὴν θὰ παρακολουθήσουν ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας, αἱ ἀρχαὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἐπὶ τὸ ἔργον

Ἡ συμμετοχὴ τῶν φαλαγγιτῶν εἰς τὴν μεγάλην ἄσκησιν Ἀεραμύνης τῆς παρελθούσης Δευτέρας δὲν εἶναι ἁπλῶς μία τόσον ἐκτεταμένη, ἄλλως τε, ἐπίδειξις τοῦ εὐρυτάτου προορισμοῦ τῆς Ὀργανώσεως, οὔτε ἀκόμη ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους καρποὺς τῆς γυγαντιαίας προσπαθείας ποὺ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καταβάλλεται γιὰ νὰ καθέξῃ ἡ νεότης τὴν θέσιν της ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ὁλότητος.

Ὅ,τι περισσότερον ἀπ' ὅλα ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἀπὸ τὴν ἄσκησιν τῆς Δευτέρας καὶ ὅ,τι πρέπει νὰ γεμίζῃ κάθε Ἑλληνικὴ καρδιὰ μὲ τὶς ὡραιότερες ἐλπίδες εἶναι μὲ ποῖον ἦθος ἀληθινῶν πολεμιστῶν ἐξεπλήρωσαν τὰ παιδιὰ τῆς Ε. Ο. Ν. τὸ καθῆκον τους.

Μὲ τὸ μειδίαμα τῆς αὐτοπεποιθήσεως στὰ παιδικά τους χείλη, χωρὶς οὔτε ἕνας σπασμὸς ἀμφιβολίας καὶ δισταγμοῦ νὰ σκιθρωπάζῃ τὸ καθαρό τους μέτωπο, μὲ τὸ βλέμμα γοργὸ καὶ ἔντονο, ἕτοιμο νὰ ἀπαντήσῃ στὰ νεύματα τῶν ἀρχηγῶν καὶ ἕτοιμο νὰ ἀντιληφθῇ πῶς πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ, μὲ φύχραιμη τέλος καὶ θετικὴ ἀντίληψι τῆς καταστάσεως καὶ τοῦ ἰδικοῦ των προορισμοῦ, μᾶς ἔδωσαν ἔξοχα τὴν εἰκόνα ἑνὸς νεαροῦ στρατεύματος ὁ-που ὅλαι αἱ καρδίαι πάλλουν μὲ τὸν ἴδιον γοργὸν ρυθμὸν καὶ τὰ πνεύματα δραματίζονται στὸ ἴδιον ἐξαίσιον δραμα, κεῖνο ποὺ πλαισιώνει ἡ θυσία καὶ στεφανώνει ἡ πίστις: Τὸ καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα!...

Ἰδοὺ τὸ μεγαλείτερον κέρδος ἀπὸ τὴν ἄσκησιν τῆς Δευτέρας: Ἐγνωρίσαμε τὴν πίστιν τοῦ Φαλαγγίτου πρὸς τὸν ἑαυτόν του καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὸν εἴδομεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος, ἐπὶ τὸ ἔργον...

Οἱ νέοι κλῶνοι ποὺ ξεφέγουν ἀπὸ τὸν γηραιὸν ἀλλ' ἀθάνατον κορμὸν τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος γεμᾶτοι χυμοὺς καὶ ὀργασμό, πυκνώνουν τὸ δασὺ φύλλωμα καὶ ἡ βαρειὰ σκιά τους γρήγορα θὰ ἁπλωθῇ καὶ πάλιν ἔξω τῶν ὁρίων τῆς πατρίδος σᾶν μιὰ φορά....

Τὰ παιδιὰ τῆς Ε.Ο.Ν. ποὺ μᾶς ἔδειξαν στὴν ἄσκησι τῆς Δευτέρας ποία πνοὴ ἐνεργείας ἐθέριανε τὸ τρυφερό τους στῆθος, τὰ παιδιά μας ποὺ ἐκινήθησαν τόσον μεθοδικὰ καὶ μὲ τόσην ἐντατικότητα, μᾶς ἔδωσαν σιωπηλὰ, ἀλλὰ θετικὰ τὴν ὡραίαν αὐτὴν ὑπόσχεσιν.

Μέσα εἰς τὸ πυκνότατο σκότος τῆς νύκτας ποὺ ἐκάλυψε μὲ τὸ βαρύ της πέπλο τὸ Ἄστυ καὶ ἄφησε μόνο νὰ ὀφώνεται σὰν ἀκαθόριστη ὀπτασία τὸν Ἱερὸ Βράχο, αἱ στρατιαὶ τῶν νεαρῶν στρατιωτῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἐκινοῦντο σιωπηλαὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν καὶ ἦσαν παρόντες παντοῦ ὅπου ὁ κίνδυνος τοὺς ἔδειχνε μὲ τὸ τραχύ του δάκτυλο τὸ καθῆκον.

Ἔτσι σιωπηλὰ καὶ ἔτσι θετικὰ τὴν ὡραίαν αὐτὴν ὑπόσχεσι τὴν ἔδωσαν, περισσότερο ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς, στὸν Ἀρχηγό, στὸν ἀκάματο Ἀναδημιουργὸ τῆς Νέας Ἑλλάδος, Ἐκεῖνον ποὺ ἐξεσήκωσε τὴν Ἑλληνικὴν νεότητα ἀπὸ τὸ τέλμα ὅπου τὴν εἶχε ρίψει θησιγενῆ ἡ ἀκόλαστος ἀδιαφορία ἑνὸς μαύρου παρελθόντος καὶ τὴν προωθεῖ πρὸς τὸ ὑπερήφανον ὕψωμα τῶν μεγάλων ἐξορμήσεων τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Ἡ ἀγαλλίασις ποὺ ἀσφαλῶς ἐπλημμύρισε τὴν καρδιὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὅταν εἶδε πόσο γρήγορα τὸ Ἡράκλειον ἔργον του ἄρχισε νὰ ἀποδίδῃ τοὺς πλουσίους καρποὺς του, εἶναι ὁ ὡραιότερος στέφανος ποὺ τοῦ προσφέρουν εὐλαβικὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος ἀνθ' ὧν ὑπὲρ αὐτῶν ἔπραξε.

Καὶ ἡ καλλίτερη τόνωσις νὰ συνεχίσῃ...

Γ. Ἀ—ς

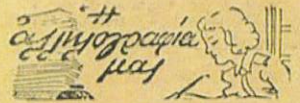

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΣΤΕΛΝΟΥΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ τονίζομεν καὶ πάλιν:

Γράφετε πάντοτε στὸ πίσω μέρος τῆς φωτογραφίας ποὺ στέλνετε, τὴν ἐξήγησί της καὶ τὴν περιφέρεια ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται. Μὴ τὴν λερώνετε μπροστὰ μὲ σφραγίδες καὶ ὁπογραφές. Ὅταν εἶναι δυσδιάκριτες, ἀχνές ἢ χαλασμένες μὴ μᾶς τὶς στέλνετε, γιατὶ εἶναι ἀκατάλληλες. Ὅσο μεγαλύτερες εἶναι τόσο εὐκολώτερα δημοσιεύονται. Χρήσιμες μᾶς εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ φωτογραφίες τοπίων καὶ ἀπόψεων τοῦ χωριοῦ σας ἢ τῆς πόλεώς σας.

ΚΩΝΣΤ. Γ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΝ, Πεῖκον Βιάννου (Κρήτης). Εἰς τὴν ἀπὸ 30-5-39 ἐπιστολήν σας μᾶς γράφετε «ἐλκυλείστος σᾶς στέλλω ἑνα διήγημα». Τοῦτο ὅμως δὲν ἀλήθη. Διὰ τὰ ἄλλα σᾶς ἀπηντήσαμεν. — ΔΗΜΟΣΘ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΝ, Μεγαλόπολιν. Εὐγενική ἡ προσπάθειά σας στὸ πρῶτο στιχούργημα, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὄχι ἀντάξιο. Στίχοι ἀρρυθμοι, ἄμετροι, ἔννοιες ἀκοτεινές, λέξεις ἀνθρακτες σπαλυρίσῃ (!). Ὅσο γιὰ τὸν «Ἥλιο τοῦ ἀρφστικοῦ» ποὺ θὰ μπορούσε μὲ λίγη διόρθωσι νὰ γίνῃ δημοσιεύσιμο, ἔχομε νὰ σᾶς δώσομε μιὰ συμβουλὴ σὲ σᾶς ὅπως καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους νέους. Τινάξτε τὴν ἀπαισιοδοξία ἀπὸ τὴν ψυχή σας. Μὴν ζητᾶτε θέματα θλιβερά, πικρά, ἀρρωστημένα. Στὴν ἡλικία σας, ὁ στίχος σας πρέπει νὰ πλημμυρίζῃ ἀπὸ ἥλιο, ἀπὸ χαρὰ ἀπὸ ζωή. — ΜΗΝ. ΕΜΜ. ΜΑΤΣΑΚΗΝ. Τὰ ἴδια ἔχομε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ σᾶς. ΓΕΩΡΓ. Ι. ΤΣΟΥΛΟΥΧΑΝ, Καστρί. Ἀποφεύγετε, τοὐλάχιστον στὴν ποίησι, τὴν κοθαρεύουσα. Τὸ ποιηματάκι σας θὰ ἐπετρέπετο νὰ γραφῇ ἐδῶ καὶ ἑξήντα χρόνια. Σήμερα καὶ ἀριστούργημα ἂν ἦταν δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δημοσιευθῇ. Λέξεις ὅπως κ ρ ο ύ ω, ὁ σ φ ρ α ί ν ο μ α ι, γ ή ρ α τ α (τὸ ἐγήρας μόνον στὸν ἑνικὸ εἶναι εὐχρηστο), ἐ κ χ έ ω κλπ. δὲν φτάνουν ὄχι νὰ καρδιὰ μας. — ΜΑΡΚΟΝ ΚΛΑΔΕΥΤΗΝ, Νάξον. Τὸ στιχούργημά σας περιγραφικὸ μᾶλλον παρὰ ἐξωστικό, ὅπως φαντάζομεθα, θὰ τὸ θέλατε. Ἡ ἔννοια τῆς Πατρίδας δὲν μπορεῖ νὰ κλεισῇ σὲ μιὰ τοπογραφικὴ περιγραφή. Μὴν ἀπογοητευθῆτε ἀπ' αὐτό. Ἐργασθῆτε μὲ ἀέρμη. Ἔχετε κάτι ποὺ πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ. — ΣΠ. ΓΕΡΟΝ, Ἐνταῦθα. Μ' ὅλο τοῦ τὸ δύο ποιηματάκι σας δὲν εἶναι δημιουργία, διακρίνομε στὸ γράψιμό σας μιὰ διάθεσι, ποὺ μὲ προσοχὴ καὶ μὲ μελέτη θὰ μποροῦσε νὰ καρποφορήσῃ μιὰ μέρα. Πρὸς τὸ παρὸν μελετῆστε. Κι' ὅταν γράφετε ἀποφεύγετε, στὴν ἀρχὴ τοὐλάχιστον, τὸν λιγοσύλλαβο στίχο, ποὺ σᾶς ἀναγκάζει νὰ πνίξετε τὶς ἔννοιες. Δοκιμάστε τὸν δημοτικὸ δεκαπεντασύλλαβο. Προσέξτε ἀκόμα καὶ τὶς ὁμοιοκαταλήξεις. Οἱ δέοντες ὁμοιοκαταλήξεις δὲν εἶναι σωστὲς παρὰ μόνον ἂν καὶ τὸ πρὸ τοῦ τονιζομένου γράμματος σύμφωνο εἶναι ὅμοιο. ("Ὄχι πολλὰ — χαρά, ἀλλὰ πολλὰ — γελά — κολά — μιλά, — λιλά). ΙΩΑΝ. Ν. ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ, Κέρκυρα. Μᾶς συγκινεῖ τὸ γράμμα σας καθὼς καὶ τὸ στιχούργημά σας ποὺ πάλλεται ἀπὸ ἐνθουσιασμό. Θὰ τὸ δημοσιεύαμε γιὰ νὰ σᾶς δώσομε μιὰ χαρά, ἀλλὰ ἡ τεχνική του δοτερεῖ τόσο ποὺ δὲν εἶναι δυνατόν. Περιμένομε κάτι ἀρτιότερο. — ΜΙΝΑ ΝΙΚΗΤΑ, Καρλόβασι. Ἐγκρίνεται θὰ δημοσιευθῇ. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΝ ΔΗΜΑΚΑΚΟΝ, Γύθειον. Ἐνεκρίθη. Ἐξακολουθῆστε νὰ ἐργάζεστε τὶς ὧρες τῆς σχολῆς σας.

ΜΑΡΙΑΝ ΧΟΛΕΖΑ, Ἀσκληπιεῖον Βούλας. Τὸ παίγνιά σας δὲν ἐλήφθη. Παρακολουθοῦμε νὰ τὸ ἐανοστεῖλετε. — ΑΘΑΝΑΣ. ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΝ, Ναύπλιον. Τὸ διήγημά σας δὲν φαίνεται πρωτότυπον. — Α. ΚΑΜΠΑΝΑΚΗΝ, Κόρθιον. Πᾶσαν κίνησιν τῆς Ε.Ο.Ν. δέον νὰ ἀπευθύνετε εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν, Καραγεώργη τῆς Σερβίας 4. — ΙΩ. ΣΙΔΕΡΗΝ, Ἄμφισσαν. Ἀφοῦ δώσετε τὴν διάλεξιν θὰ δημοσιευθῇ ὡς εἴδησις, καθότι δὲν ὑπάρχει χῶρος νὰ δημοσιευθῇ ὁλόκληρος. — ΛΟΧΙΤΗΝ ΔΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΝ, Στιμάγκαν (Κορινθίας). Ἡ φωτογραφία θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν της. — Γ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΝ, Τρίπολιν. Τὰ ποιήματά σας καλὰ ὡς ἰδέες, ἀλλὰ χρήζουν τεχνικῆς ἐπεξεργασίας. — Α. ΔΗΜΑΚΑΚΟΝ, Γύθειον. Ἡ προσπάθειά σας μᾶς συγκινεῖ. Ἐδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπήν. — Ε. ΥΑΛΛΙΔΑΝ, Ἐνταῦθα. Δὲν ἐνεκρίθη. ΛΕΩΝΙΔΑΝ ΚΑΟΥΝΗΝ, Ρέθυμνον. Ἐπρόκειτο περὶ τυπογραφικοῦ λάθους. Ἐλήφθη πρόνοια διὰ τὸ μέλλον. — ΙΩ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, Δράμαν. Ἡ πιεροοδεστέρη ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν ἠρωτήσαμεν μᾶς ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἐξεδόθησαν ἀκόμη τὰ ἀποτελέσματα. Πάντως οἱ ἐπιτυχόντες θὰ κληθοῦν δι' ἀτομικῶν προσκλήσεων ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἀναλόγως τῶν παρουσιασθεισῶν ἀναγκῶν. — ΜΠΑΧΤΗΝ, Νεάπολιν Βοιῶν. Δὲν ἐγκρίνεται τὸ σταυρόλεξό σας, ὄχι ἐπειδὴ εἶναι κακό, ἀλλὰ ἀντιθέτως διότι εἶναι πάρα πολὺ καλό, δυσαναλόγως πρὸς τὴν μόρφωσί σας καλό. Πῶς γίνεται στὴν ἐπιστολή σας νὰ ἔχετε ἄπειρα καὶ τρομακτικὰ ὀρθογραφικὰ λάθη καὶ στὶς λέξεις τοῦ σταυρολέξου — καὶ ὄχι πρὸς Θεοῦ σταυρόλεξον, λέξεις δύσκολες μαλιστα; νὰ μὴ κάνετε κανένα λάθος; Ὑποπτον, σὲ βαθμὸ ποὺ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἰσχυρισθοῦμεν ὅτι «ξένης χειρὸς ἔργο τὸ σταυρόλεξό σας... Οἱ ἀσκήσεις γραμμένες ἀπὸ τὴν πίσω ὄψι τοῦ χαρτιοῦ δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. — Η. Σ. ΚΑΡΑΚΗΝ, Πειραιά. Πολὺ καλὸ τὸ σταυρόλεξό σας καὶ θὰ δημοσιευθῇ. — Κ. ΝΤΑΓΓΑΝ (;), Κόνιτσαν. Μᾶς γράφετε ὅτι μᾶς στέλλετε ἐν (1) σταυρόλεξον, κακῶς καὶ ἀνακριβῶς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δέκα (10) σταυρολέξων, σταυρολεξάκιων καὶ σταυρολεξιδίων τοποθετημένων ἐντὸς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος. Ἄλλη φορὰ νὰ μὴ κάνετε τέτοια πράγματα καὶ νὰ ὁπογράφετε εὐαναγνώστως. — Κ. Ι. ΠΑΤΡΙΚΟΝ, Ἀλμυρόν. Δὲν εἶναι καλές, ἀλλὰ καὶ καλὲς ἐὰν ἦσαν θὰ ἀπερρίπτοντο αἱ ἀσκήσεις σου, ἐπειδὴ εἶναι γραμμένες καὶ ἀπὸ τὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ. — Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΝ, Πειραιά. Ἀπ' ὅλα ἐκρίθη ἀξία δημοσιεύσεως ἡ ἀκροστιχὶς μόνο. — Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Κατερήνην. Δὲν εἶναι σταυρόλεξό τὸ δικό σας. Ἀπλῶς μιαίζει... Ὅσο γιὰ τὸ πρόβλημα, εἶναι τραβηγμένο ἀπ' τὰ μαλλιά, γιατὶ ἰσχυρίζεσθε μὲ ἐπιμονὴ — καὶ τὸ ἀποδεικνύετε μαθηματικῶς... ὅτι ἐκείνοι ποὺ ἐγεννήθησαν τὴν 29ην ἀφροαρίου ἔχουν περισσοτὰ, γιατὶ γιορτάζουν τὰ γενέθλιά τους κάθε 4 χρόνια; ζοδεύουν τὸ ¼ τῶν δσων ζοδεύουν οἱ ἄλλοι καὶ ἐπομένως κλπ., ὅπερ ἐδεῖ δεῖξαι. Μὰ εἶναι πράγματα αὐτά; — ΘΕΟΔ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ, Μυτιλήνην. Δόξα σοι ὁ Θεός! Λειούργησε καθαρογράμμεια, ἀσκήσεις καλές, δουλεία εὐσυνείδητη. Ἐγκρίνονται. — Α. Ι. ΖΟΡΜΠΑΛΙΑΝ, Χαλκίδα. Πιδανὸν νὰ δημοσιευθῇ ὁ Λαδόρινθος. Τὸ σταυρόλεξον ἀνεπιτυχές, ἐφ' ὅσον δὲν γίνεται σαφὴς ὁ χωρισμὸς τῶν λέξεων (ΟΛΔΙΩΡΥΓΗ), οἱ μονοκοτύλιες δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν ἰδιαιτέρως. — Γ. Λ. ΚΑΠΑΚΟΝ, Σπάρτην. Ἔστω ἀδόνατον νὰ ταξινομήσωμεν τὰ σταυρόλεξά σας, τὰ ὁποῖα εἶναι μπερδεμένα κατὰ τρόπον τραγελαφικόν. Γιατὶ δὲν γράφετε μὲ κάποια τάξι; — Κ. Γ. ΓΑΡΑΝΤΖΙΩΓΗΝ, Τρίπολιν. Ἐργάσαμεν ἐπανειλημμένως ὅτι σταυρόλεξα ποὺ χωρίζονται σὲ ἄλλα μικρότερα, δὲν δημοσιεύονται. Ἀπορρίπτεται. — Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΝ, Μεγαλόπολιν. Ἐγκρίνεται ἡ ἀκροστιχίς. Τὰ ἄλλα ἀνεπιτυχῆ ἡ γνωστά. Ν. ΝΕΡΩΝΑ, Τρίπολιν. Στὸ ἄστρο, δὲν ἀρχίζουν αἱ λέξεις ἀπὸ τὸ μέσο πρὸς τὰ ἄκρα. Τὸ μέσο πρέπει νὰ εἶναι τὸ κεντρικὸ γράμμα τῶν λέξεων. Ὁποιοδήποτε ἀπορρίπτονται ὅλα, γιατὶ εἶναι γραμμένα σὲ μικρὰ χαρτάκια. — Α. Β. Κ., Ἐνταῦθα. Συγχαρητήρια γιὰ τὴν αὐστηρὰ αὐτοκριτική σας. Τὰ περισσότερα πάντως εἶναι καλὰ καὶ θὰ δημοσιευθοῦν. — Ι. ΔΑΡΕΙΩΤΗΝ, Ἄργος. Ἀναλύτως ὁρᾶῃ ἡ λύσις τῶν τετρασελίδων. Συγχαρητήρια. Ὁ τετραγωνισμὸς δὲν δημοσιεύεται διὰ τεχνικοὺς λόγους. — ΑΝ. ΠΕΤΡΟΗΑΝ, Ναύπλιον. Ἔχει ὁρισμένες ἀτέλειες τὸ σταυρόλεξό σας, ἰδίως στὶς στήλες 8 καὶ 9 καθέτως ποὺ δὲν διασταυρώνονται παρὰ μὲ ἕνα λευκὸ τετραγωνάκι μόνο μὲ τὸ ὑπόλοιπο σταυρόλεξο. — Θ. Σ. ΧΑΤΖΗΝΑΚΟΝ, Φλώρινα. Ἐγκρίνονται αἱ ἀσκήσεις σας. Τὸ σταυρόλεξό σας, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἔχει ἕνα νεκρὸν σημεῖον (11 ὁρίζ. καὶ καθ., οἱ τελευταῖες λέξεις), παρουσιάζει καὶ ἄλλες ἀτέλειες ὀρθογραφικές. — Κ. Γ. ΣΟΛΟΥΠΟΤΝΑΜΑΔΗΝ, Λιδορίκιον. Ἔχει πολλὰ μαῦρα τετραγωνίδια τὸ σταυρόλεξό. Ὅσο γιὰ τὰ ἀνέκδοτά σας, ἀποροῦμεν πῶς τὰ στέλλατε στὴ «Νεολαία», ἡ ὁποία δὲν δημοσιεύει τοιαῦτας ἀπρεπεῖς καὶ ἀνευλαβεῖς ἀστειότητας. — Γ. Η. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Ἐνταῦθα. Δημοσιεύονται μερικά. — ΙΩ. Γ. ΚΡΙΚΩΝΗΝ, Ἀμφίκλειαν. Δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἐπειδὴ ἐγράφησαν καὶ ἀπὸ τὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ. Τοῦ σταυρολέξου, ἄλλου, δὲν διασταυρώνονται ἐπαρκῶς αἱ λέξεις. — Δ. Ν. ΚΑΤΣΙΠΟΔΗΝ, Ἐνταῦθα. Ἐγκρίνεται τὸ σταυρόλεξόν σας. — Π. ΧΑΚΑΝ, Πειραιά. Στὸ σταυρόλεξό σας (πάρχουν λανθασμένες λέξεις ("Ὀχιο, ἐνῷ εἶναι "Ὀχάτο) καὶ ἄλλες ἀτέλειες. — Γ. Ι. ΤΣΟΥΛΟΥΧΑΝ, Καστρίον. Τὸ σταυρόλεξόν σας δὲν εἶναι κατάλληλο γιὰ δημοσίευσι. — Α. Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Τρίπολιν. Ἀνεπιτυχὴ τὰ σταυρόλεξά σας, ἐπειδὴ κυρίως ἔχουν πολλὰ μαῦρα τετραγωνίδια. Τὰ ἄλλα δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν. — Κ. Δ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΝ, Μαργέλι. Ἀπορρίπτονται γιατὶ εἶναι γραμμένες αἱ ἀσκήσεις σας καὶ ἀπὸ τὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ. — Δ. Σ. ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΝ, Ἀμφίκλειαν. Ἐξαιρετικῶς καλὰ τὰ σταυρόλεξά σας. Θὰ δημοσιευθῇ ὅμως τὸ ἕνα, ἐπειδὴ τὸ δεύτερο (12 × 12) ἔχει δύσκολες γιὰ τοὺς ἀναγνώστας μας λέξεις. — Ρ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Σωλόκαστρον. Τὸ ἀρθράκι σας γιὰ τὰ σπίρτα, δὲν εἶναι γραμμένο εἰς τόνον κατάλληλο γιὰ τὴ «Νεολαία». — ΒΕΝ. ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΑΚΗΝ, Ρέθυμνον. Ἡ ἄσκησις τοῦ ἀθροίσματος 28 δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, ἀλλὰ καὶ ἂν ἦτο γιὰ δημοσίευσι θὰ ἀπερρίπτετο, ἐπειδὴ εἶναι γραμμένη στὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ. — Μ. ΑΝΤΩΝΟΠΑΝΝΑΚΗΝ, Ρέθυμνον. Ἀπορρίπτεται, γιατὶ αἱ λέξεις τοῦ σταυρολέξου σας ἔχουν ἐλάχιστα σημεῖα διασταυρώσεως. — Α. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΝ (;) Ὑπογράφετε μὲ τέφραν δυσανάγνωστον, γράφετε ὅτι τὶς δύο ὄψεις τοῦ χαρτιοῦ καὶ στέλλετε ἕνα σταυρόλεξο ποὺ περιλαμβάνει ἕξη σταυρολεξάκια, τὸν ὁποῖον τὰ τρία ἀποτελοῦνται ἀπὸ μίαν μονοσύλλαβον λέξιν, ὀδαμοῦ διασταυρομένην. Κατόπιν ὅλων αὐτῶν ἐλπίζομεν νὰ πειοθῆτε ὅτι δικαίως ἀπορρίπτομεν τὸ σταυρόλεξόν σας. — Β. Γ. ΔΙΑΚΟΝ, Ἀρτοτίναν. Καλὸ, ἀλλὰ μὲ πολλὰ μαῦρα τετραγωνίδια τὸ σταυρόλεξό σας καὶ μὲ ἀνεπαρκεῖς διασταυρώσεις. — Θ. Ι. ΜΠΕΝΟΝ, Μελιγαλᾶ. Δὲν εἶναι κακὴ ἡ ἀκροστιχίς σας, ἀλλὰ ἔχει δύσκολες λέξεις. Ἀπλούστερα πράγματα ἄλλη φορά. — Α. Γ. ΦΟΡΤΟΥΝΑΝ, Ἐνταῦθα. Δὲν παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον αἱ ἀσκήσεις σας, μερικές ἀπ' τὶς ὁποῖες εἶναι ἄλλως τε γνωστές. — Μ. Γ. ΛΑΙΜΟΝ, Χίον. Γιατὶ χωρίζετε καὶ σεῖς τὸ σταυρόλεξό σας σὲ ἄλλα μικρότερα; Ἀπορρίπτεται. — Μ. ΚΟΥΡΠΑ, Χίον. Ἀπ' τὶς ἀσκήσεις δημοσιεύονται μερικές. Τὸ σταυρόλεξό σας δὲν εἶναι ἄρτιο. — Κ. ΜΗΛΙΑΡΕΣΗΝ, Λάρισαν. Κρίμα στὸν κόπο σας! Γιατὶ βάζετε δύσκολες λέξεις στὰ σταυρόλεξά σας; Καὶ τὰ ἄλλα δὲν εἶναι κατάλληλα γιὰ δημοσίευσι. — Χ. Α. ΕΡΜΟΝ, Λαμίαν. Στὰ σταυρόλεξα τὰ μαῦρα τετραγωνίδια πρέπει νὰ εἶναι σκορπιστά, πρᾶγμα ποὺ δὲν γίνεται μὲ τὰ δικά σας.

ΠΡΕΣΠΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1205)

διάφορες ἐπήρειες τοῦ καιροῦ, ἀπὸ μέρα σὲ μέρα ἐξαφανίζονται. Δίπλα ἀπ' αὐτὸν τὸν μεγαλόπρεπο ναό, ποὺ βρίσκεται σὲ τόση θλιβερὴ ἀντίθεσι μὲ τὸ σημερινό του περιβάλλον, ὑπάρχει ἕνα μικρὸ μονίδριο ἐγκαταλελειμμένο.

Καὶ εἰς τὰ δύο ἄλλα νησάκια τῆς μεγάλης Πρέσπας — ποὺ συγκοινωνεῖ μὲ τὴ μικρὴ καὶ χάνεται μέσα στὸν ὁρίζοντα — εἰς τὸ νησάκι τοῦ Ἁγ. Πέτρου καὶ τὸ νησάκι τοῦ Ἁγ. Παύλου ποὺ ἀνῆκαν ἄλλοτε καὶ τὰ δυὸ στὴν Ἑλλάδα καὶ ποὺ παραχωρήθηκαν τὸ μὲν ἕνα ὡς δῶρο τοῦ Βασιλέως Πέτρου στὴ Σερβία, τὸ δὲ ἄλλο μαζὶ μὲ τὰ 14 χωριὰ στὴν Ἀλβανία, ὑπάρχουν ὡραῖοι κατάγραφοι ναΐσκοι, κτίσματα τῆς Σερβικῆς κατοχῆς τῆς Πρέσπας κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα καὶ εἰδικῶς τῶν χρόνων τοῦ Στεφάνου Δουσάν, δποῦ συνάγεται ἀπὸ τὸ σχετικὸ χρυσόβουλλο καὶ εἰς ἐπιγραφὲς τῶν εἰκόνων τῶν ἱδρυτῶν του, οἱ ὁποῖες διασώζονται ἀκόμη δεξιὰ τῆς εἰσόδου: «ὁ πανευγενέστατος Καῖσαρ Νοβάκος καὶ ἡ τρισευγενεστάτη Καισάρισσα Νοβάκου — ἡ πανευγενεστάτη κυρὰ Καλὴ καὶ ὁ πανευγενέστατος Ἀμιράλης τέκνα τοῦ Νοβάκου».

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀξιολογώτατα Βυζαντινὰ μνημεῖα καὶ πλεῖστα ἄλλα ἀσκητήρια, ναΐδρια καὶπροσκυνητάρια βρίσκονται κατασπασμένα γύρω στὶς ὄχτες τῆς μικρῆς καὶ τῆς μεγάλης λίμνης, ποὺ μαρτυροῦν τὴν ἀκμὴ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, ὄχι μόνο τὴ Βυζαντινὴ ἀλλὰ καὶ τὴ μεταβυζαντινὴ ἐποχὴ καὶ ποὺ μονάχα κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας κατέπεσε.

Στ. Δούκας

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 31 Δεκεμβρίου 1938)..... » 10.800.000.000

Διοικητής ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ — Ὑποδιοικητής ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ἐν Ἀθήναις.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ καὶ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὅρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρῶτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ, διαρκεῖς καὶ ταμιευτηρίου) μὲ λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Κολοκοτρώνη 13
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Σφοᾶ Σπυριμβίλιου (Μέγαρον Μ.Τ.Σ.)
Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας καὶ Σπυρίδωνος Τρικούπη

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ: ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πράκτορά μας νὰ σᾶς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ὅπερ διακανονίζει ταχέως καὶ ἀπ' εὐθείας πᾶσαν ζημίαν σας.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδιά σας συμφέροντα.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13.
Τηλ. 21-144, 29-331.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΡΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟ Ἰ ΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13Α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟ Ἰ ΟΝΤΩΝ 30-394

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 22-721, 30-601, 30-602

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. — Βελτίωσις τῆς ποιότητος. Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος. — Οἰνοποίησις χλωρᾶς σταφίδος. — Διαφήμισις τῆς σταφίδος εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ τὸ Ἐσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὑγιεινὸς καὶ εὔγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωργικῆς παραγωγῆς. — Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίνας. — Ἔχει μεγίστην θερμαντικὴν δύναμιν. — Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἅλατα κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν.
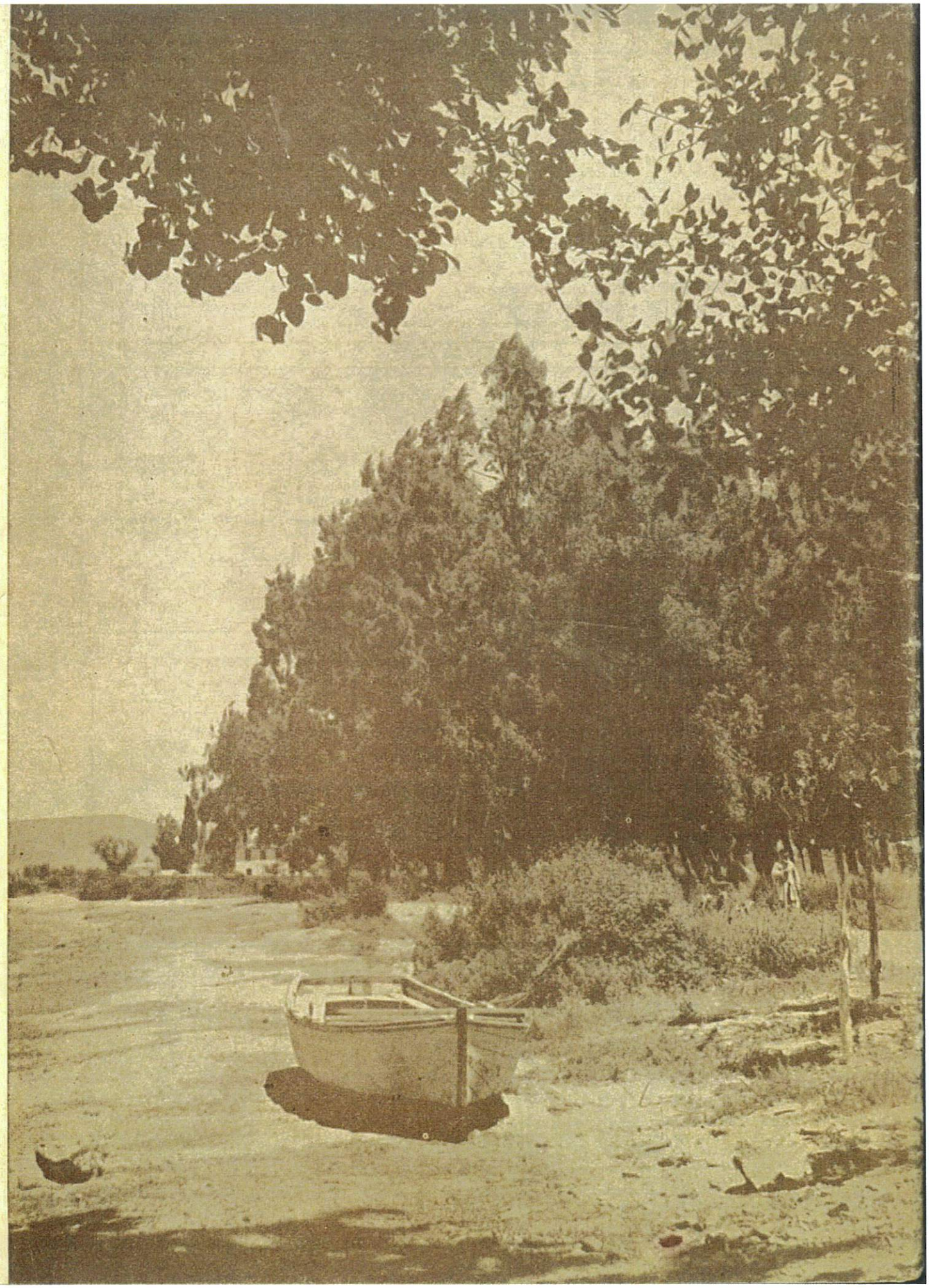
Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ